

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสลงสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

บรรยายการกันพุทธกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเรนในเขตพัทบานเนื่อง
จังหวัดชลบุรี

ภูมิกร เก่งธรรม

26 ม.ค. 2558
347692

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์

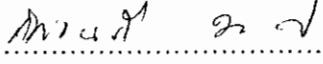
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

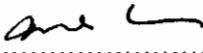
พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วุฒิกฤต เที่ยงธรรมชาติ ขึ้นแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการทรัพยากรมมุนย์ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

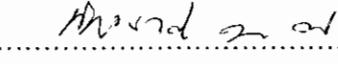
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..........อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.กัญจนวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.พรัตน์ แสดงหาญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธาน
(รองศาสตราจารย์รัตนาภรณ์ อังคณุรักษ์พันธุ์)

..........กรรมการ
(ดร.กัญจนวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่)

..........กรรมการ
(ดร.พรัตน์ แสดงหาญ)

..........กรรมการ
(ดร.นาท นนทศักดิ์)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการทรัพยากรมมุนย์ ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..........ผู้บดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)
วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

▪ —————— ประการคุณปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.กัญจนวัลย์ นนทแก้ว แฟร์รี่ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พรัตต์น์ แสดงหาญ กรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา อิงอา ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งขอกราบ ขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการทรัพยากรัตนมุนย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ ประสานวิชาความรู้ และคณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง และ แก้ไขทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ ปรากฏชื่อ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความกรุณา และให้ความอนุเคราะห์แสดงความคิดเห็น และตอบแบบสอบถาม เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา และมารดา ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดู ให้การสอนสั่งอบรม และเป็น กำลังใจให้ผู้ศึกษา อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ศึกษาได้เจริญรุ่งตาม รู้รักในความกตัญญู กตเวทิต่อผู้มีพระคุณเสมอมา ขอขอบคุณ คุณศิริพร รูปเล็ก สำหรับอุปกรณ์อ่านวิความสะกดทุก ชนิด จนทำให้งานนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ พนักงาน โรงเรียนทุก ท่านที่ให้ความกรุณา และให้ความอนุเคราะห์แสดงความคิดเห็นและตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้บรรลุผล

ความดี คุณค่าและประโยชน์ที่ผู้สนใจได้อ่าน ค้นคว้า และเกิดความรู้จากวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบุตรพาราย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสานวิชา ความรู้ในแขนงต่าง ๆ ให้แก่ผู้ศึกษา จนผู้ศึกษาประสบความสำเร็จในครั้งนี้

วุฒิกร เที่ยงธรรม

54920084: สาขาวิชา: การจัดการทรัพยากรมนุษย์; กจ.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์)

คำสำคัญ: บรรยายกาศองค์การ/พฤติกรรมการให้บริการ/พนักงานโรงแรม/ชลบุรี

วุฒิกร เที่ยงธรรม: บรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี (ORGANICATIONAL BEHAVIOR AND SERVICE OF STAFFS IN THE NORTH PATTAYA HOTELS AT CHONBURI) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: กัญจนวัลย์ นนทแก้ว แฟร์รี่, Ph.D., พรรตัน แสดงหาญ, Ph.D. 133 หน้า 1. ปี พ.ศ. 2556.

การวิจัยเรื่องบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาเรื่องยาการทำงานภายใต้องค์การตามการรับรู้ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี 3. เพื่อเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการ จำนวน 372 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามบัญชีรายชื่อ สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความฉลาด ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบเดียวและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. บรรยายการทำงานภายใต้องค์การของพนักงานโรงแรม พบว่า บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านมาตรฐานเป็นอันดับแรก รองมาเป็นด้านโครงสร้างและด้านการเห็นคุณค่า

2. พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม พบว่า พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความเชื่อถือไว้วางใจเป็นอันดับแรก รองมาเป็นด้านความเป็นรูปธรรมของ การบริการและด้านการตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ

3. จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับบรรยายกาศองค์การของพนักงาน พบว่าบรรยายกาศองค์การมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

4. จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน พบว่า พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

5. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานพบว่า บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

54920084: MAJOR: HUMAN RESOURCE MANAGEMANT; M.M. (HUMAN RESOURCE MANAGEMANT)

KEYWORDS: ORGANISATIONAL BEHAVIOR/ BEHAVIOR SERVICE/ STAFFS CHONBURI

WUTTIKON THEINGTHAM: ORGANISATIONAL BEHAVIOR AND SERVICE OF STAFFS IN THE NORTH PATTAYA HOTELS AT CHONBURI. THESIS ADVISORS: KANVALAI NONTAKAEW FERRY, Ph.D., PORNRAT SADANGHARN, Ph.D. 133 P. 2013.

The research on “Organizational behavior and service of staffs in the North Pattaya hotels at Chonburi province” has the objectives as follows; 1. to study organizational behavior in the organization through staff’s perception in the North Pattaya hotels; 2. to study behavioral service of staffs in the North Pattaya hotels; 3. to compare organizational behavior of staffs in the North Pattaya hotels categorized from individual’s factors; 4. to compare behavior of staffs in the North Pattaya hotels categorized from individual’s factors; 5. to study the relationship between organizational behavior and service of staffs in the North Pattaya hotels at Chonburi Province. Researcher has collected all information from the sampling groups focused on operational level staff totally 372 people. The tool is used in collect data is questionnaire. Data analysis is used frequency, percentage, average, standard deviation and person’s coefficient.

The research outcome has demonstrated that

1. Work of operational hotel staffs through descending order methods overall is in high level as follows; standard, structure and perception respectively.
2. In part of services, the high level, from descending order, has shown in reliability, concrete appearance and reaction to clients.
3. The comparison between individual’s factor and organization behavior of staffs has shown that the difference of organizational behavior has differed from variation of individual’s factors statistical significance in the level of $p<.05$.
4. From the comparison between individual’s factor and organization behavior, it has demonstrated that services of staff has differed from variation of individual’s factors statistical significance in the level of $p<.05$.
5. From the study of relation between organizational behavior and services of staff, it has shown that organizational behavior is related in positive sides with service of staffs statistical significance in the level of $p<.01$.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
สารบัญ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงาน โรงเรน.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยาการองค์การ	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ	20
แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยาการองค์การและพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีขององค์กร	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	43
การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก	109
ภาคผนวก ข	115
ภาคผนวก ค	117
ภาคผนวก ง.....	123
ภาคผนวก จ.....	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	133

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มตามสัดส่วนของพนักงานโรงเรมระดับ 4 ดาว จำนวนโรงเรม 5 แห่ง	39
3-2 กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มตามสัดส่วนของพนักงานโรงเรมระดับ 5 ดาว จำนวนโรงเรม 5 แห่ง	40
4-1 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงเรม ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว	48
4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านโครงสร้าง	49
4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านมาตรฐาน	50
4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านความรับผิดชอบ	51
4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านการเห็นคุณค่า	52
4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านการสนับสนุน	53
4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การค้านความผูกพัน	54
4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บรรยายกาศองค์การ	55
4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการให้บริการค้านความเป็นรูปธรรม ของการบริการ	56
4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการให้บริการค้านความเชื่อถือ ไว้วางใจ	57
4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการให้บริการค้านการตอบสนอง ต่อผู้รับบริการ	58
4-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการให้บริการค้านการให้ความมั่นใจ แก่ผู้รับบริการ	58
4-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการให้บริการค้านความรู้สึกและ ความเข้าใจในผู้รับบริการ	59
4-14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการให้บริการ	60
4-15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของบรรยายกาศองค์การ ในแต่ละค้านของ พนักงานโรงเรมในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา..	61

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	62
4-17 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
4-18 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา..	63
4-19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านของพนักงานโรงเรียนในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	64
4-20 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	65
4-21 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	66
4-22 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านความรับผิดชอบ ของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	67
4-23 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านการสนับสนุนของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	68
4-24 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านความผูกพันของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	69

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละด้านของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	77
4-35 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด	79
4-36 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	80
4-37 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	81
4-38 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	82
4-39 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด.....	83
4-40 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวม ทุกด้าน ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม แผนกงานที่สังกัด.....	84
4-41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละด้าน ของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน	84
4-42 ความสัมพันธ์ของบรรยาศาสตร์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี	86

▪ สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5-1 สรุปผลการอภิปรายสมมติฐาน	96
ค-1 ผลการตรวจสอบค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา.....	119
ง-1 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	125
ง-2 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	126

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2-1 ระบบการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรม.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย เข้ามานานเป็นปีหนึ่ง ๆ นับเป็นเงินมาตราสัล และยังเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งของประเทศไทยที่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยตลอด ธุรกิจโรงแรมเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการบริการที่ต้องใช้แรงงานเป็นหลักในการให้บริการ ดังนั้นพนักงานหรือบุคลากรจึงเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของโรงแรม มีความสำคัญต่อการดำเนินการ สามารถทำให้ธุรกิจก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความประทับใจให้กับลูกค้าหรือผู้ใช้บริการและยังสามารถทำให้ธุรกิจเสียหายล้มเหลวได้ (ปรีชา แดง โภจน์, 2549, หน้า 322) ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงเพื่อสร้างความได้เปรียบทางค้านธุรกิจต่างก็มีการพัฒนาคุณภาพการบริการและผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างความแตกต่าง และมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้นในธุรกิจของตัวเองให้เหนือกว่าคู่แข่งขัน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ธุรกิจโรงแรมจะดำเนินถึงการพัฒนาคุณภาพค้านการบริการ มีฉะนั้นจะทำให้เสียโอกาสในการแข่งขัน หรือสูญเสียลูกค้าไป ด้วยเหตุนี้ธุรกิจโรงแรมจึงให้ความสำคัญกับการแข่งขันในเรื่องของคุณภาพ การบริการมากขึ้นการสร้างความแตกต่างในการบริการเพื่อให้เกิดการบริการที่เป็นเลิศซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในปัจจุบันเป็นสาเหตุให้มีการเกิดปัญหาการดึงตัวบุคลากรระหว่างโรงแรม เนื่องมาจากธุรกิจโรงแรมมีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง มีการแข่งขันด้านการตลาดอย่างรุนแรงเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าหรือผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาคุณภาพการบริการบนพื้นฐานของแนวคิดที่ว่าความพึงพอใจของผู้รับบริการจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ สำหรับแนวโน้มการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวของชลบุรีในปี 2555 พทฯ อธิบายว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปเที่ยวสูงเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกจากโครงสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติของแหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ประมาณกว่าร้อยละ 85 กระจายอยู่ในพัทยา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ธุรกิจโรงแรมในเขตพัทยามีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง เพื่อแข่งขันเบ่งทางการตลาดและเป็นเหตุทำให้ผู้ประกอบการหันมาใส่ใจในการพัฒนาคุณภาพการบริการให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจสูงสุดและกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป (สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3, 2555) ในปัจจุบันโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

มีห้องพักมากกว่า 38,550 ห้อง โดย จำนวนตามระดับมาตรฐานโดยแสดงระดับด้วยจำนวนดาว โดยในเบ็ดพื้นที่พัทยาหนึ่นมีโรงแรมระดับ 4 - 5 ดาว รวมทั้งสิ้น 25 แห่ง แบ่งออกเป็น ประเภท 5 ดาว จำนวน 5 แห่ง ประเภท 4 ดาว จำนวน 20 แห่ง (สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3, 2555) โดยการจัดอันดับของสมาคมโรงแรมไทยก็จะมีเกณฑ์ในการพิจารณาในด้าน การจัดอันดับ ดาวตามจำนวนบุคลากรและการบริการ โดยโรงแรมตั้งแต่ 4 ดาวขึ้นไปจะให้ความสำคัญกับ คุณภาพในด้านการบริการเป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า ที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากร โดยพื้นฐานของแนวคิดความพึงพอใจจึงมี ความสำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ ถือได้ว่าพนักงานโรงแรมมีความสำคัญมาก ต่อการให้บริการเนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องติดต่อกับผู้ใช้บริการโดยตรง ดังนั้นการบริการที่มีคุณภาพจะ ให้ผู้รับการบริการเกิดความประทับใจและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและเป็น การสร้างชื่อเสียงและความศรัทธาต่อองค์การ โดยรวม ซึ่งผลดังกล่าวสามารถทำให้การดำเนินการ ทางธุรกิจบรรลุเป้าหมายขององค์การ องค์การมีความจำเป็นที่ต้องสร้างบรรยากาศภายในองค์การ ให้อิ่มกับการทำงาน เนื่องจากบรรยากาศองค์การ มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจที่จะสร้างขวัญและกำลังใจ ในการทำงาน ทำให้พนักงานมีพฤติกรรมที่ดี ซึ่งบรรยากาศองค์การมีความสำคัญต่อผู้บริหารและ บุคคลอื่นในลักษณะ 3 ประการ คือ 1. บรรยากาศองค์การอาจทำให้ผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ในที่หนึ่งดีกว่าอีกที่หนึ่ง 2. ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการกำหนดรูปแบบบรรยากาศองค์การ 3. ความ เหมาะสมระหว่างบุคคลและองค์การมีผลต่อการปฏิบัติงานและความพึงพอใจของบุคคลในองค์การ (สมยศ นาวีการ, 2539, หน้า 330)

ด้วยความสำคัญของบรรยากาศองค์การที่เป็นตัวแปรสำคัญต่อความสำเร็จและ ความก้าวหน้าขององค์การในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมการ ทำงานของพนักงานในองค์การ โดย Stringer (2002, p. 174) ได้พัฒนาองค์ความรู้และได้แบ่งมิติ ของบรรยากาศองค์การออกเป็น 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความ รับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การรับรู้บรรยากาศองค์การในการทำงานนั้นว่ามีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจใน การทำงานของผู้ปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด จากการได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยากาศ องค์การอาจกล่าวได้ว่าองค์การทุกองค์การมีบรรยากาศองค์การที่แตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของแต่ละองค์การ อย่างไรก็ตามบรรยากาศองค์การแม้จะมี ความแตกต่างกันแต่ก็จะมีองค์ประกอบหลัก ๆ ที่ก่อให้เกิดบรรยากาศองค์การคล้าย ๆ กัน จึงทำให้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีของ Stringer (2002, p. 174) เพราะมีความเหมาะสมที่จะ ใช้เป็นตัวชี้วัดบรรยากาศองค์การมากที่สุด เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวได้อธิบายถึงอิทธิพลของ

บรรยการศองค์การ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ที่ศึกษาบรรยการศองค์การตามการรับรู้ของพนักงาน โรงเรนว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรนหรือไม่ย่างไร รวมทั้งการศึกษารูปแบบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกต่อลูกค้าที่จะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจหลังจากได้รับการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับ Parasuraman and Berry (1990, pp. 88-90) ได้กำหนดนิยามที่จะใช้วัดคุณภาพในการให้บริการที่เรียกว่า "SERVQUAL" โดยมีเกณฑ์วัดคุณภาพการบริการซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านการรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แนวคิดดังกล่าวมาเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการให้บริการที่มีคุณภาพของพนักงาน โรงเรน เนื่องจากเป็นแนวความคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และเหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ ผลลัพธ์กล่าวว่าทำให้ผู้บริหารระดับกลางและให้ความสำคัญต่อนโยบายศองค์การเพื่อหากองบันกงานมีความพึงพอใจในบรรยการศองค์การหรือมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การแล้ว จะทำให้พนักงานมีพฤติกรรมในเชิงบวกซึ่งจะส่งผลต่อกุณภาพการบริการที่มีมาตรฐาน สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงความผูกพันต่อองค์การมีผลทำให้พนักงานมีความเต็มใจที่จะทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีความกระตือรือร้นในการทำงานส่งผลดีต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การโดยตรง

จากการเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาบรรยการศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อพัฒนาและปรับปรุงบรรยการศองค์การเพื่อให้เอื้อต่อบริการของพนักงานในการส่งมอบบริการที่มีคุณภาพให้แก่ลูกค้าที่มาใช้บริการภายใน โรงเรน ให้ดียิ่งขึ้น อันส่งผลดีต่อภาพรวมทั้งในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องบรรยการศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระยาการการทำงานภายในองค์การของพนักงาน โรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

3. เพื่อเปรียบเทียบ บรรยาย ของค์การของพนักงาน โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายของค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของ พนักงาน โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. บรรยายของค์การของพนักงาน มีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกัน
2. พฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรม มีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกัน
3. บรรยายของค์การ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทราบลักษณะบรรยายของค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายของค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับธุรกิจ โรงเรม ทั่วไป ในการ เสริมสร้างบรรยายของค์การที่ส่งเสริมการปฏิบัติงาน และลดความสูงกับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ ในยุคโลกาภิวัตน์อย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาระดับนี้ เป็นการศึกษาบรรยายของค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของ พนักงาน โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ พนักงาน โรงเรม ระดับปฏิบัติการของโรงเรม ระดับ 4-5 ดาว ในเขต พัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามกฎหมายแรงงาน ในเขตพัทยาเหนือ จำนวน 25 แห่ง รวมจำนวนพนักงาน 5,207 คน (สมาคม โรงเรม ไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการของโรงแรมในเขตพื้นที่ฯ จังหวัดชลบุรี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 คน (Yamane, 1973, pp. 727-728) ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามบัญชีรายชื่อ

ขอบเขตของเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานโรงแรมที่มีต่อระบบการดำเนินภารกิจในองค์การ โดยใช้มิติบรรยายกาศ องค์การของ Stringer (2002) ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน ด้านความผูกพัน และการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานโรงแรมที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการของตนเองแก่ลูกค้าตาม SERVQUAL MODEL ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและด้านการรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ของบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการ โดยรวมของพนักงานโรงแรม ได้แก่ ระดับการศึกษา แผนงานที่สัมภัค และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ขอบเขตของตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 บรรยายกาศองค์การขึ้นตามแนวคิดของ Stringer ซึ่ง แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้าง (Structure) ด้านมาตรฐาน (Standard) ด้านความรับผิดชอบ (Responsibility) ด้านการเห็นคุณค่า (Recognition) ด้านการสนับสนุน (Support) และด้านความผูกพัน (Commitment)

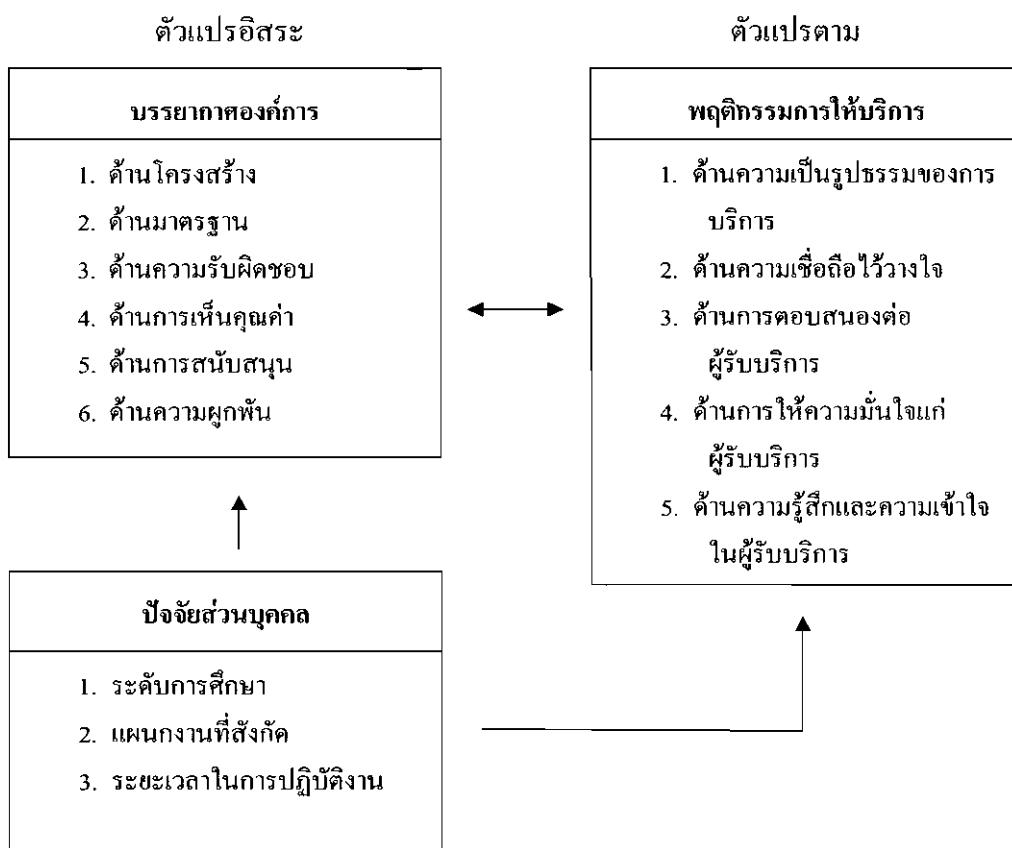
1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา แผนงานที่สัมภัค และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 พฤติกรรมการให้บริการขึ้นตามแนวคิดของ Parasuraman ประกอบด้วย ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibility) ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ (Reliability) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ (Assurance) และด้านความรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ (Empathy)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ
บรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัด
ชลบุรี โดยประยุกต์การทฤษฎีของ Stringer and Parasuraman ได้ด้วยแบบปริสระและตัวประตาม
ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

บรรยายกาศองค์การ หมายถึง คุณลักษณะหรือสภาพแวดล้อมขององค์กรทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ที่สามารถแบ่งแยกระหว่างองค์กรหนึ่งกับองค์กรอื่นได้ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในการวิจัยนี้ สามารถวัดได้จากแบบสอบถามตามแนวคิดของ Stringer (2002, p. 174) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านโครงสร้าง หมายถึง การตอบสนองตามความรู้สึกของพนักงานว่า มีการจัดการ และมีการระบุหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ระดับโครงสร้างจะมีมากเมื่อพนักงานรู้สึกว่า ทุกคนมีการระบุหน้าที่เป็นอย่างดี และระดับโครงสร้างจะมีน้อยเมื่อพนักงานมีความสับสนในภาระหน้าที่และผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ
2. ด้านมาตรฐาน หมายถึง การวัดถึงความรู้สึกกดดันในการปรับปรุงการปฏิบัติงานและระดับความภาคภูมิใจของพนักงานว่ามีการทำงานที่ดี การมีระดับมาตรฐานสูงหมายถึงการที่พนักงานมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และระดับมาตรฐานต่ำแสดงถึงการมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานในระดับต่ำ
3. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงการเป็นเจ้าของหน้าที่ และไม่มีการตรวจสอบการตัดสินใจซึ่งโดยผู้อื่น ผู้ที่รู้สึกได้ถึงความรับผิดชอบในระดับสูงจะมีการสนับสนุนการมุ่งแก้ปัญหาด้านหน้าที่ ผู้ที่มีความรู้สึกความรับผิดชอบในระดับต่ำจะบ่งชี้ถึงการยอมรับความเสี่ยงและการทดลองแนวความคิดใหม่จะถูกขัดขวาง
4. ด้านการเห็นคุณค่า หมายถึง การบ่งชี้ว่าพนักงานรู้สึกได้ถึงการได้รับรางวัลเมื่อทำงานดี การวัดนี้จะมุ่งเน้นไปที่การให้รางวัล หรือการตำแหน่งติดเตียนและการลงโทษ การมองเห็นคุณค่าในระดับสูง บ่งบอกถึงความสมดุลและความเหมาะสมระหว่างการให้รางวัลและการตำแหน่งติดเตียน การมองเห็นคุณค่าในระดับต่ำ หมายถึง รางวัลที่ได้รับไม่มีความสอดคล้องกับผลการปฏิบัติงาน
5. ด้านการสนับสนุน หมายถึง การตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงความไว้เนื้อ-เชื่อใจและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในกลุ่มการทำงาน การสนับสนุนจะอยู่ในระดับสูงเมื่อพนักงานรู้สึกว่าพวกราชการเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานที่ดี และเมื่อพวกราชการแล้ว เขายังให้ความช่วยเหลือเมื่อเขาต้องการทำ การสนับสนุนในระดับต่ำ จะเกิดขึ้นเมื่อพนักงานรู้สึกโศกเศร้า และแยกจากผู้อื่น
6. ด้านความผูกพัน หมายถึง การตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงความภาคภูมิใจในความสัมพันธ์ที่มีต่อองค์การ และระดับความผูกพันต่อเป้าหมายขององค์การ การมีความรู้สึกผูกพันในระดับสูงจะเกี่ยวเนื่องกับการมีความจงรักภักดีอย่างสูงของพนักงาน การมีความผูกพันในระดับต่ำ หมายถึง การที่พนักงานไม่มีความรู้สึกห่วงใยหรือสนใจต่อองค์การและเป้าหมายขององค์การ พฤติกรรมการให้บริการ หมายถึง การกระทำซึ่งแสดงออกของพนักงาน โรงเรียนตามมาตรฐานคุณภาพการให้บริการที่มีอยู่ให้แก่ลูกค้าสามารถตรวจได้จากแบบสอบถามตามแนวคิดของ Parasuraman, A. and Berry, L. (1990, pp. 88-90) SERVQUAL MODEL ทั้ง 5 ด้าน คือ

1. ด้านความเป็นรูป~~ธรรม~~ธรรมของการบริการ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็น ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันได้แก่ สถานที่ บุคลากร เครื่องมือ เอกสารที่ใช้ในการติดต่อ สื่อสารและสัญลักษณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าได้รับการดูแลห่วงใยและ ความตั้งใจจากผู้ให้บริการ การบริการที่ถูกนำเสนอออกมาเป็นรูปธรรมจะทำให้ผู้รับบริการรับรู้ถึง การให้บริการนี้ได้ชัดเจนขึ้น

2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ หมายถึง ความสามารถในการให้บริการได้ตรงกับสัญญาที่ ให้ไว้กับผู้รับบริการ บริการที่ให้ทุกครั้งจะต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม และ ได้ผลลัพธ์ตามที่ตั้งใจไว้ ในทุกจุดของบริการ ความสม่ำเสมอจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าบริการที่ได้รับนั้นมีความ น่าเชื่อถือสามารถให้ความไว้วางใจได้

3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ หมายถึง ความพร้อมและความเต็มใจที่จะ ให้บริการ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างทันที ผู้รับบริการสามารถ เข้ารับบริการได้ง่ายและได้รับความสะดวกจากการมาใช้บริการ รวมทั้งจะต้องกระชากร ให้บริการไปอย่างทั่วถึง และรวดเร็ว

4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ หมายถึง ความสามารถในการสร้างความ เชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องแสดงทักษะ ความรู้ ความสามารถในการ ให้บริการและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความสุภาพ นุ่มนวล มีกิริยามารยาทที่ดี ใช้การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและให้ความมั่นใจว่าผู้รับบริการจะได้รับการบริการที่ดีที่สุด

5. ด้านความรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ หมายถึง ความสามารถในการดูแลเอาใจใส่ ผู้รับบริการตามความต้องการที่แตกต่างกันของผู้ใช้บริการแต่ละคน

โรงเรียน หมายถึง สถานประกอบการที่จัดที่พักและอาหารเครื่องดื่มไว้สำหรับบริการ นักท่องเที่ยวโดยมีค่าตอบแทนที่อยู่ในเขตพักยาหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

พนักงานระดับปฏิบัติการ หมายถึง พนักงานประจำได้แก่ ตำแหน่ง Supervisor, Caption และพนักงานระดับปฏิบัติการและได้รับการว่าจ้างเป็นรายเดือนในโรงเรียนในเขตพักยาหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

การบริการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล หรือองค์การในอันที่จะสนองตอบความต้องการของบุคคลอื่นตามที่คาดหวังและทำให้เกิดความพึง พอดใจซึ่งเป็นผลมาจากการบริการของพนักงานโรงเรียนที่ส่งมอบไปยังลูกค้า

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้รับตามระบบการศึกษานิเทศก์ ของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องบรรยายศาสตร์การกับพุทธิกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือนอจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดรอบแนวคิดในการวิจัย สรุปเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานโรงเรน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายศาสตร์การ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพุทธิกรรมการให้บริการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายศาสตร์การและพุทธิกรรมการให้บริการ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานโรงเรน

ความหมายของโรงเรน

พระราชบัญญัติโรงเรน พุทธศักราช 2547 ระบุความหมายของโรงเรนไว้มาตราที่ 4 ดังนี้ โรงเรนความหมายว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดนทางหรือบุคคลอื่น โดยมีค่าตอบแทน (พระราชบัญญัติโรงเรน, 2547)

ลักษณะของธุรกิจโรงเรน

จากแนวคิดของ ชาตรพิพัฒนา (2549 อ้างถึงใน กินรี อินทะวงศ์, 2551, หน้า 5) ได้อธิบายความแตกต่างของธุรกิจโรงเรนซึ่งมีความแตกต่างจากธุรกิจประเภทอื่น เพราะธุรกิจโรงเรนเป็นธุรกิจให้บริการ ความพึงพอใจหรือไม่พอใจของลูกค้าเกิดจากความรู้สึกซึ้งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของลูกค้าแต่ละคนและความรู้สึกดังกล่าววนนั้นไม่สามารถมองเห็นได้ ทำให้การบริการในธุรกิจโรงเรนมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือ ธุรกิจโรงเรนเป็นสถานที่ให้บริการซึ่งมีลักษณะเป็นสิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนไหวไม่ได้ ลูกค้าต้องมาใช้บริการของธุรกิจโรงเรนด้วยตัวเอง ส่วนผู้รับบริการจะรับบริการได้เฉพาะตัวเอง และเฉพาะในเวลาที่ตนเองต้องการเท่านั้น ไม่สามารถขอใช้ก่อนหรือเก็บไว้ใช้ภายหลังทั้งนี้ธุรกิจโรงเรนเป็นงานที่เน้นการให้บริการลูกค้าเป็นสำคัญ ดังนั้นบุคลากรจึงถือได้ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อธุรกิจโรงเรนเป็นอย่างมาก เพราะธุรกิจโรงเรนต้องใช้แรงงานจากบุคลากรเป็นหลักจึงถือว่าบุคลากรจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่ทำให้ธุรกิจโรงเรนประสบความสำเร็จ

โครงสร้างการบริหารโรงแรม

จากแนวคิดของ นงค์นุช ศรีธนាណันนต์ (2548, หน้า 134) ได้อธิบายลักษณะของลูกค้า หรือแขกที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรมเป็นครั้งแรก อาจจะไม่เข้าใจการปฏิบัติงานประจำของ โรงแรมและอาจจะสงสัยในความสอดคล้องกันของกิจกรรมต่าง ๆ ที่พนักงานโรงแรมปฏิบัติไม่ว่า จะเป็นการเปิดประตูต้อนรับแขก การลงทะเบียน การต้อนรับของพนักงานห้องอาหาร การเสิร์ฟ อาหารและเครื่องดื่มของพนักงานบริการในห้องอาหารของโรงแรม หรือการทำเตียงตลอดจน การทำความสะอาดห้องพักของพนักงานทำความสะอาดห้อง (Room Maid) ซึ่งดำเนินงานอย่าง เป็นขั้นตอนและสอดประสานกันในทุกแผนกที่เกี่ยวข้องจนทำให้การปฏิบัติงานโดยรวมเป็นไป อย่างราบรื่น ส่งผลให้เกิดการบริการที่ประทับใจ นอกเหนือนี้ยังสอดคล้องกับ วุฒิกร เที่ยงธรรม (2552, หน้า 9) ที่ได้กล่าวว่า โรงแรมที่สามารถให้บริการกับแขกอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล พนักงานจะต้องได้รับการอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่ในการรับผิดชอบเป็นอย่างดี พนักงานทุกคนจะต้องเข้าใจในเนื้องานและให้บริการที่สร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่แขก ซึ่งจะ ทำให้แขกประทับใจและกลับมาใช้บริการอีก หรืออนุญาติให้กันต่อไปถึงการบริการที่ดีของ โรงแรมเป็น การขยายผล การขยายให้โรงแรมโดยที่โรงแรมไม่ต้องลงทุน นอกเหนือจากการฝึกอบรมให้ พนักงานเกิดทักษะในการทำงานแล้ว ผลสำเร็จที่ได้ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม พนักงานใน โรงแรมทุกคน ไม่ว่าจะทำงานอยู่ในแผนกใดต้องเรียนรู้การประสานงานกับพนักงานในแผนกเดียว เท่าๆ กับการประสานข้อมูลแผนกเพื่อประสานงานกับพนักงานในแผนกในโรงแรม มีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้น การกำหนด หน้าที่ในการปฏิบัติงานของพนักงานและความสัมพันธ์ระหว่างแผนก ทั้งนี้เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของ โรงแรมเป็นหลักจึงทำให้กำหนดโครงสร้างของ โรงแรม ต้องสอดคล้องกับ กลยุทธ์ในการทำธุรกิจ ด้วยการกำหนด โครงการบริหารของ โรงแรม ที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถ ทำงานได้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

การจัดประเภทโรงแรม

จากเอกสารการสอนชุดการวิเคราะห์ระบบการจัดการงาน โรงแรมและภัตตาคาร (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 2540, หน้า 35-39) ได้อธิบายการจำแนกโรงแรมตามทำเลที่ตั้ง ซึ่ง สามารถแบ่ง โรงแรมออกเป็น 5 แบบ ดังนี้ 1. โรงแรมในเมืองเล็ก (Small City Hotels) โรงแรม เหล่านี้ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่บริเวณชุมทางหรือใกล้สถานีรถไฟเพื่อใช้เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวและ ผู้เดินทางผ่านเมือง และใช้เป็นสถานที่พับประสังสรรค์ของคนในเมืองนั้น 2. โรงแรมในเมืองใหญ่ (Large City Hotels) โรงแรมในเมืองใหญ่จะมีขนาดของ โรงแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก หลากหลายให้เลือกตามต้องการ ขนาดของ โรงแรมก็จะมีตั้งแต่ โรงแรมขนาดเล็กที่มีห้องพัก น้อยกว่า 100 ห้อง ไปจนถึง โรงแรมขนาดใหญ่ที่มีห้องพัก 1,000-2,000 ห้อง แต่ไม่ว่า โรงแรม

จะมีขบวนพาเหรดหรือเลือกที่ตามระบุการบริการของโรงแรมก็จะคล้ายคลึงกันคือ ห้องพักให้สะอาดและบริการแยกตั้งแต่การต้อนรับ การลงทะเบียนเข้าพักและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ ความแตกต่างของแต่ละแห่งคือคุณภาพและอุปกรณ์เครื่องใช้ที่จัดให้แยก การออกแบบและการตกแต่งอาคารสถานที่และบริการต่าง ๆ ที่มีให้แยกเลือกใช้ 3. โรงแรมในสถานที่ตากอากาศ (Resort Hotels) โรงแรมประเภทนี้ตั้งอยู่ในสถานที่ตากอากาศมีทำเลที่ตั้งดี อาคารดีเหมาะสมสำหรับการพักผ่อนหรือหากความเพลิดเพลินที่ตั้งของโรงแรมอาจตั้งอยู่ใกล้บริเวณภูเขาหรือชายทะเลโดยที่ผู้ไปพักสามารถเดือดพักผ่อนได้หลากหลายแบบ 4. โรงแรมท่าอากาศยาน (Airport Hotels) ท่าอากาศยานของเมืองใหญ่เป็นท่าอากาศยานขนาดใหญ่และอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองมาก จึงจำเป็นต้องมีโรงแรมที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับท่าอากาศยาน บริการสำคัญ ๆ ที่โรงแรมจัดไว้ให้แก่แขก เช่น สะพานเดื่อนที่เชื่อมต่อ กับสนามบิน มีโทรศัพท์ประจำปีดในห้องพักแยกที่เชื่อมกับสนามบินเพื่อทราบความเคลื่อนไหวของสนามบิน บริการปลูกตามเวลา และบริการรับส่งระหว่างโรงแรมกับสนามบิน (Shuttle Bus) เป็นต้น 5. โมเต็ล (Motels) เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวตามบริเวณชานเมืองหรือใกล้ ๆ กับบริเวณที่พักต่างอาชญา โรงแรมประเภทนี้ได้รับความนิยมจากผู้เดินทางโดยรถบัสโดยเฉพาะในประเทศที่มีการคมนาคมทางรถบัสที่สะดวกซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชูกลิน อันวิจิตร (2548, หน้า 185) ได้อธิบายการจำแนกโรงแรมตามระดับมาตรฐานโดยแสดงระดับด้วยจำนวนดาว (Star) ในการแบ่งระดับ (Star Rating) เป็นการแบ่งระดับมาตรฐานของบริการตามราคาและความหรูหราโดยอธิบายตามประเภทของโรงแรม ดังนี้ 1. โรงแรม 5 ดาว (Deluxe) เป็นโรงแรมระดับหรูหราที่มีมาตรฐานสากลในระดับสูงสุดในทุกด้าน มีการตกแต่งที่สวยงามทั้งภายในและภายนอกเพียงพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าครบครัน ห้องพักมาตรฐานกว้างกว่า 30 ตารางเมตร เตียงสะอาดขนาดไม่น้อยกว่า 4 ฟุต โทรศัพท์ 20 นิ้ว ขึ้นไป ภายในห้องพักมีโทรศัพท์ที่สามารถโทรทางไกลต่างประเทศได้โดยตรง ตู้เย็น มินิบาร์ ห้องน้ำขนาดใหญ่ สุขภัณฑ์สะอาด มีห้องอาหารซึ่งให้บริการทั้งอาหารไทยและอาหารนานาชาติ ห้องออกกำลังกายที่มีอุปกรณ์มากกว่า 7 ชนิด ระหว่างน้ำ ห้องประชุมใหญ่ที่มีอุปกรณ์ครบถ้วน พร้อมห้องประชุมย่อยอีกไม่น้อยกว่า 4 ห้อง มีระบบการตรวจเช็คความปลอดภัยและอุปกรณ์ที่ทันสมัย 2. โรงแรม 4 ดาว (First Class) เป็นโรงแรมที่พร้อมเก็บทุกด้าน มีการตกแต่งที่สวยงาม พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าครบถ้วน มีห้องอาหาร ห้องน้ำ ห้องน้ำ ห้องน้ำขนาดใหญ่ และห้องประชุมขนาดย่อมไม่น้อยกว่า 2 ห้อง มีระบบการตรวจเช็คอุปกรณ์ด้านความปลอดภัย 3. โรงแรม 3 ดาว (Second Class) เป็นโรงแรมระดับกลางมีสิ่งอำนวยความสะดวกได้

มาตรฐาน มีห้องพักขนาดไม่น้อยกว่า 18 ตารางเมตร ห้องน้ำใหญ่พอด้วยมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สะอาดครบบริการอื่น ๆ ที่มี เช่น ห้องประชุมและอุปกรณ์ที่จำเป็น ศูนย์กลางทางธุรกิจ พนักงาน มีความรู้ความชำนาญระดับปานกลาง 4. โรงแรม 2 ดาว (Third Class) เป็นโรงแรมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกค่อนข้างจำกัด ไม่เน้นความหรูหรา ห้องพักมีขนาดไม่เล็กกว่า 14 ตารางเมตร ใช้ เทคโนโลยีระดับกลาง มีระบบโทรศัพท์ภายใน และการรักษาความปลอดภัยที่ดี และ 5. โรงแรม 1 ดาว (Economy Class) เป็นโรงแรมระดับราคาประหยัด ราคาถูก ขนาดห้องพักไม่กว้างมากนัก อาจจะเป็นห้องพักร่วมหรือต้องใช้ห้องน้ำร่วม มีจำนวนพนักงานไม่มากนัก

ลักษณะเฉพาะของโรงแรม

จากเอกสารการสอนชุดการวิเคราะห์ระบบการจัดการงาน โรงแรมและกัดตาครา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540, หน้า 15-19) ได้อธิบายลักษณะเฉพาะของโรงแรมเพื่อสร้าง ความเข้าใจพื้นฐานในการจัดโครงสร้างของการบริการ โรงแรม จึงได้อธิบายลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ที่สำคัญของที่พักแรมหรือโรงแรม ดังนี้ 1. โรงแรมมีธุรกิจหลักที่สำคัญที่สุดคือ การให้เช่าห้องพักชั่วคราว 2. โรงแรมมีขนาด (Size) หรือจำนวนห้องพักแตกต่างกันอาจเริ่มน้อย จากจำนวนห้องพักเพียง 10 ห้อง จนถึงหลายร้อยหรือหลายพันห้อง 3. โรงแรมมีหลายประเภทและ แต่ละห้องจะมีลักษณะเฉพาะดังกล่าวแตกต่างกันออกไปและการบริการก็แตกต่างกันด้วย เช่น โรงแรมในเมือง นอกเมือง ใกล้สนามบิน รีสอร์ฟ หรือโมเดล เป็นต้น 4. โรงแรมมีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกแตกต่างกันทั้งประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกและความมากน้อยเพื่อสร้างความ พึงพอใจหรือให้บริการแก่แขก โรงแรมบางแห่งให้บริการอาหารห้องพักไม่บริการอาหารและ เครื่องดื่ม โรงแรมบางแห่งให้บริการอาหารและเครื่องดื่มด้วย นอกจากนี้ โรงแรมจำนวนมากยังให้ ความสะดวกสบายแก่แขกด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น สารานุ สนานเทนนิส สนามกอล์ฟ ในที่ลับ หรือカラโอเกะ เป็นต้น และ 5. โรงแรมมีระดับของการ บริการแตกต่างกัน ทั้งที่เป็นบริการประเภทเดียว กัน ตัวอย่าง เช่น โรงแรมบางแห่งให้บริการอาหาร บนห้องพัก (Room Service) 24 ชั่วโมง แต่ทางโรงแรมให้บริการห้องพักตั้งแต่ 7.00 น. จนถึง เพียง 22.00 น. เท่านั้น และ บางโรงแรมไม่มีการบริการอาหารบนห้องพัก จากลักษณะเฉพาะและ ความแตกต่างดังกล่าวแล้วจะเป็นผลให้การจัดองค์กร (Organization) ของโรงแรมแต่ละแห่ง แตกต่างกันออกไป จึงสามารถจะกล่าวได้ว่า โครงสร้างการบริการของโรงแรมไม่มีสูตรสำเร็จ แต่ละโรงแรมจะต้องจัดองค์กรให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะตัว ของแต่ละโรงแรมนอกจากนี้ แล้วโรงแรมที่มีที่แตกต่างกันก็จะมีโครงสร้างค่างกัน เช่น โรงแรมในเมืองจะมีโครงสร้างการบริหาร แตกต่างจากประเภท รีสอร์ฟ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นโรงแรมประเภทใดหรือมีลักษณะ เฉพาะตัวอย่างไร โรงแรมก็จะต้องมี การจัดองค์การให้เหมาะสมเพื่อชุกมุ่งหมาย ในการประสาน

กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงพยาบาลเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถปฏิบัติการได้อย่างราบรื่นทุกขั้นตอน และยังทำให้แยกเกิดความพึงพอใจและประทับใจในการบริการ

สรุปจากการเบ่งลักษณะของโรงพยาบาลแต่ละแห่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างและลักษณะเฉพาะของโรงพยาบาลแต่ละประเภทจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างไปตามรูปแบบของประเภทธุรกิจตั้งแต่จำนวนของห้องพักรวมถึงจำนวนความสะกดต่าง ๆ ทั้งด้านโครงสร้างด้านการบริหารจัดการนั้นจะขึ้นอยู่กับขนาดของโรงพยาบาลยิ่งถ้าเป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่จะมีการแบ่งโครงสร้างการบริหารจัดการอย่างชัดเจน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยกาศองค์การ

ความหมายของบรรยกาศองค์การ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับบรรยกาศองค์การ ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1930 โดยเคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมของบุคคลและสภาพแวดล้อมเข้าด้วยกันในปัจจุบัน ได้ใช้คำบางคำ เช่น “วัฒนธรรมของบริษัท” และ “บุคลิกภาพขององค์การ” แต่ยังไก่ตามมักนิยมใช้คำว่า “บรรยกาศองค์การ” โดยมีนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายของบรรยกาศองค์การไว้หลากหลาย (สมช นาวีการ, 2539, หน้า 193) และ Litwin and Stinger (1986, pp. 45-65) ได้ให้ความหมายบรรยกาศองค์การ หมายถึง องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมองค์การ ซึ่งรับรู้โดยบุคคลในองค์การทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมและมีอิทธิพลต่อการสูงไปและการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Steers and Porter (1979, p. 603) กล่าวว่าบรรยกาศองค์การเป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมองค์การ เพราะบรรยกาศองค์การจะมีส่วนกำหนดพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติการในองค์การ เช่นเดียวกับ Brown and Moberg (1980 อ้างถึงใน จิระจิตต์ ราคา, 2525, หน้า 28) ที่สรุปว่า บรรยกาศองค์การนอกจากจะช่วยสร้างรูปแบบความคาดหวังของสมาชิกต่อองค์ประกอบต่างๆ ขององค์การแล้ว ยังเป็นตัวกำหนดทัศนคติที่ดีและความพอใจที่จะอยู่กับองค์การของสมาชิกด้วย ดังนั้นหากต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาองค์การแล้วสิ่งที่ต้องพิจารณาเปลี่ยนแปลง คือ บรรยกาศองค์การ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Harris and Desimon (1994 อ้างถึงใน วชรินทร์ วิจิตรวงศ์, 2548, หน้า 22) ได้อธิบายว่าบรรยกาศองค์การเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำเร็จ ถ้าบรรยกาศไม่เอื้ออำนวยวิธีการออกแบบและการนำไปใช้ ก็จะลำบาก เช่น หากบุคลากรและผู้บังคับบัญชาต่างไม่ไว้ใจกับ บุคลากรจะไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่ ทำให้การพัฒนาทักษะของบุคลากรในการฝึกอบรมไม่ได้ผล และ Snow (2002 อ้างถึงใน Natthakun Hnujak, 2005, p. 21) ได้ให้ความหมายของบรรยกาศองค์การ หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งแวดล้อมในงานปัจจุบันที่บุคคลเผชิญ ซึ่งบรรยกาศจะเป็นสิ่งที่มีผลลัพธ์

สมมำชิกในองค์การมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน รวมทั้งการที่องค์การมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม ทางจิตใจที่ดีเพียงพอที่จะเสริมสร้างให้เกิดบรรยายกาศที่ดีได้

นอกจากนี้ รัตติกรณ์ จงวิศาลา (2550, หน้า 127) ยังอธิบายถึงบรรยายกาศองค์การว่าเป็น สภาวะที่ผู้ปฏิบัติงานเชื่อมั่นในชีวิตการทำงานทุกวันและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในองค์การที่ ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อผลักดันให้บุคลากรดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ผู้บริหารหรือ ผู้นำองค์การกำหนดไว้ได้ ประกอบกันเป็นตัวช่วยกำหนดครูปแบบความคาดหวังของสมาชิกต่อ องค์ประกอบต่าง ๆ ขององค์การซึ่งส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติ ความพึงพอใจ และความต้องการของ พนักงานที่มีต่องค์การ

สรุปความสำคัญของบรรยายกาศองค์การ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการทำงานของคนในองค์การ ซึ่งบรรยายกาศองค์การมีความสำคัญต่อ ทัศนคติ ความ พึงพอใจของพนักงาน หากองค์การมีบรรยายกาศองค์การที่ดีจะทำให้ผลการปฏิบัติงานมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นองค์การควรให้ความสำคัญของบรรยายกาศการทำงานภายในองค์การ เพื่อเกิดแรงกระตุ้นให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน

องค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การ

จากแนวคิดของ Likert and Likert (1976 อ้างถึงใน กินเร อินทะวงศ์, 2551, หน้า 27) ได้ แบ่งองค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1. การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ เป็นการรับรู้ว่าผู้บังคับบัญชา มีการติดต่อสื่อสารอย่างเปิดเผยให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบถึงความ เป็นไปต่าง ๆ ภายในองค์การ 2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการรับรู้ว่าผู้บังคับบัญชาเปิด โอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการวางแผนเป้าหมายการทำงานอย่าง เต็มที่ 3. การคำนึงถึงพนักงาน เป็นการที่ผู้บังคับบัญชาแสดงถึงความเอาใจใส่ต่อผู้ปฏิบัติงานทั้ง การจัดสวัสดิการ การปรับปรุงสภาพการทำงาน เพื่อชูงี้ให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นเกิดความพึงพอใจ ในงาน 4. อำนาจและอิทธิพลในองค์การ เป็นอำนาจที่มาจากการบังคับบัญชาและด้วยผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งมีผลต่อการทำงานและการบริหารงานของผู้บังคับบัญชา หากบรรยายกาศภายในองค์การนั้นมี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ก็จะเกิดการต่อต้านจากผู้ปฏิบัติงานน้อย 5. วิทยากรที่ใช้ในหน่วยงาน เป็นการสนับสนุนด้านวัสดุและทรัพยากรที่ดีจากองค์การมีการปรับปรุงให้ทันสมัยตามสภาวะ สภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีต่อ องค์การ 6. แรงจูงใจ เป็นการท่องค์การให้การสนับสนุนแก่ผู้ปฏิบัติงานที่มีการทำงานที่ดีให้ได้รับ สิ่งตอบแทนที่เหมาะสม เช่น การเขียนเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ในงานและเกิดบรรยายกาศการทำงานที่ดีขึ้น

ทฤษฎีบรรยายองค์การของ Litwin and Stringer

จากแนวคิดของ Litwin and Stringer (1986, p. 112) ได้เสนอทฤษฎีบรรยายองค์การว่าเป็นส่วนสำคัญของการเขื่อมโยงระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมที่สามารถใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์อธิบายได้และบรรยายในรูปขององค์ประกอบต่าง ๆ จะทำให้สามารถนำไปวัดการรับรู้ของสมาชิกในองค์การ ได้ชัดเจนกว่าการกล่าวถึงบรรยายภาคโดยรวม เนื่องจากองค์การมีความซับซ้อนทำให้บรรยายองค์การมีความหลากหลายและแตกต่างกัน โดยพัฒนาจากรูปแบบการจูงใจที่เรียกว่า การແສງหาเพื่อให้ได้ซึ่งสิ่งที่ต้องการหรือต้องการประสบผลสำเร็จโดยเห็นว่าความต้องการที่มีอยู่แล้วในตัวบุคคลมี 2 ประการ คือ ต้องการสุขสนายและปราชาจากการเงินป่วยแต่ต้องใช้ชีวิตเรียนรู้ถึงความต้องการอื่นอีก 3 ประการ โดยรูปแบบการจูงใจในความต้องการทั้ง 3 ประการนี้ ได้แก่ 1. ความต้องการเพื่อความสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะบรรลุในงาน บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จ และกลัวต่อความล้มเหลว มีความปรารถนาที่จะทำงานให้ดีกว่าผู้อื่น และสนใจที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าหวังรางวัล หรือผลประโยชน์ 2. ความต้องการความสัมพันธ์ เป็นความปรารถนาที่จะกำหนดความผูกพัน ส่วนตัวกับบุคคลอื่น บุคคลที่มีความต้องการในด้านนี้สูงมักพึงใจกับการเป็นที่รักและห่วงใยรับการมีนาำใจตอบแทนจากผู้อื่นพยาามสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น 3. ความต้องการมีอำนาจ เป็นความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลและความคุณผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการด้านนี้สูงพยาามที่จะใช้วิธีสร้างอิทธิพลให้เกิดการยอมรับนับถือจากผู้อื่นต้องการเป็นผู้นำและอยู่หน้าผู้อื่น ซึ่ง Litwin and Stringer (1986, p. 113) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมถึงการรับรู้ของสมาชิกในองค์การที่มีต่อองค์ประกอบองค์การในแต่ละด้านว่าจะมีแรงจูงใจทั้ง 3 ด้านหรือมีด้านใดด้านหนึ่งเป็นแรงกระตุ้นการรับรู้บรรยายองค์การของบุคคลแตกต่างกันเนื่องจากบุคคลมีความต้องการด้านแรงจูงใจที่ต่างกัน แต่สามารถนำมาประเมินหรืออธิบายได้เพื่อทราบของบรรยายองค์การนั้นได้ และบรรยายในรูปขององค์ประกอบต่าง ๆ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารบรรยายองค์การคือ แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารซึ่งผู้บริหารควรตระหนักรถึงการสร้างบรรยายองค์การโดยพิจารณาถึงลักษณะของบรรยายองค์การ 3 ประเภทดังนี้ 1. บรรยายการมุ่งความสำเร็จ มีลักษณะที่สำคัญคือเน้นความรับผิดชอบของบุคคล 2. บรรยายองค์การมุ่งความสัมพันธ์ 3. บรรยายที่มุ่งการใช้อำนาจ

นอกจากนี้ Litwin and Stringer (1986, pp. 115-166) ได้สรุปองค์ประกอบบรรยายองค์การแบ่งเป็น 9 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านโครงสร้างขององค์การ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลหรือสมาชิกในองค์การเกี่ยวกับการบริหาร ขั้นตอนการดำเนินงาน การปกครอง กฎระเบียบข้อบังคับ การบริหารงาน การควบคุมงาน รวมทั้งการสื่อสาร โครงสร้างที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มี

ผลต่อพฤติกรรมของพนักงานที่เกี่ยวกับงาน 2. ด้านความรับผิดชอบในงานของบุคคล หมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานและมีส่วนร่วมและการตัดสินใจในงานบุคคลที่มีความรับผิดชอบในงานจะมีความรู้สึกว่าบรรยายกาศองค์การเป็นไปด้วยดี 3. ด้านความอบอุ่น หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับผู้ร่วมงานที่ดี การชื่นชมกันและกันมีความเป็นมิตรบรรยายกาศการทำงานเป็นกันเอง 4. ด้านการสนับสนุน หมายถึง การรับรู้ของบุคคลการในองค์การเกี่ยวกับการช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมกันและกันทั้งจากผู้บริหารและสมาชิกในทีมงาน การสนับสนุนนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายการบริหารและการผู้นำของผู้บริหาร เช่น การสนับสนุนให้ล้าศึกษาต่อ การฝึกอบรมและการดูงาน โดยจะทำให้เกิดทักษะที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อความยืดมั่นในงานและยึดมั่นผู้อพันต่องค์การ ถึงแม้ว่างานจะหนักแต่บุคคลการจะเกิดความพึงพอใจและทุ่มเทให้กับงานเต็มที่ 5. ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ หมายถึง การเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเป็นความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการได้รับรางวัลต่อเนื่องจากการปฏิบัติงานดี การได้รับความยุติธรรมจากนโยบายพิจารณาความดีความชอบ นอกจากนี้การให้รางวัลยังอยู่ในรูปแบบอื่น เช่น การชremoveAttr การยกย่อง ความยุติธรรมในการได้รับโอกาสทำงาน การเข้าร่วมประชุมหรือการสนับสนุนให้ศึกษาต่อเป็นต้น บรรยายกาศการให้รางวัลในการปฏิบัติงานจะกระตุ้นการบรรยายกาศการยอมรับมากกว่าแรงจูงใจด้านต้องการอ่านใจ ในขณะที่การลงโทษจะเป็นสัญญาณที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับในพฤติกรรมหรือการกระทำการที่เกิดขึ้น 6. ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในองค์การเกี่ยวกับ การเผชิญหน้าในการแก้ไขปัญหา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันของบุคคลและหน่วยงานรวมทั้งอุปสรรคที่เกิดขึ้น การแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยการใช้วิธีเผชิญหน้า จะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในองค์การต้องเผชิญกับความขัดแย้งและการแก้ปัญหาความขัดแย้งเสมอ ผู้บริหารจะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาหรือจัดการกับความขัดแย้งให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างประสิทธิภาพ 7. ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหมาย หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเข้าใจตรงกันซึ่งคาดหวังได้ว่าระดับของมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจทางความสำเร็จของผู้ปฏิบัติ องค์การที่มีโครงสร้างมาตรฐานไว้สูงหรือต่ำเกินไป จะส่งผลกระทบต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคลและก่อให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกันไปปัจจัยนี้จะวัดการรับรู้เกี่ยวกับความสำเร็จของ การปฏิบัติงาน และความชัดเจนของความคาดหมายเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานในองค์การ 8) ด้านเอกลักษณ์ขององค์การและความเชื่อมั่น หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หมายความเกี่ยวกับความรู้สึกในการเป็นเจ้าของกิจการและค่านิยมของสมาชิกในองค์การและทีมงานในองค์การที่เป็นทางการ Litwin and Stringer ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลความแตกต่างของข้อมูล

ข้ออนุกติของแต่ละคน ซึ่งพบว่า **มีความเชื่อในความจริงก็ต้องถูกและเป้าหมายของถูก การเพิ่ม
เอกสารลักษณ์ของถูกจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีขึ้น 9.** ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน
หมายถึง การวัดการรับรู้ถึงการเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงในงานและองค์การ ส่วนการรับความเสี่ยง
มีความสำคัญในงานธุรกิจถือเป็นความสัมพันธ์กับการรุ่งใจในผู้บริหารระดับสูง คนที่ต้องการ
ความสำเร็จสูงมักจะยอมรับความเสี่ยงปานกลางในการตัดสินใจ บรรยายกาศองค์การที่ไม่ยอมให้มี
ความเสี่ยงจะก่อให้เกิดความไม่สมหวังและความอ่อนแอกองความต้องการทางด้านความสำเร็จ

ทั้งนี้องค์ประกอบของบรรยายกาศทั้ง 9 ข้อมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมใน
งานของบุคคลซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของบุคคลและองค์การ ดังนั้นองค์การควรมีการปรับปรุง
พัฒนาบรรยายกาศอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างแรงจูงใจให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็ม
ศักยภาพหลังจากผลงานที่เขียนร่วมกันของ Litwin and Stringer (1986) ที่นักวิชาการต่างให้ความ
สนใจอย่างมากและได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ของ Stringer (2002, p. 174) เรื่องบรรยายกาศองค์การ
มาอย่างต่อเนื่องกว่า 30 ปี จนสรุปและได้แบ่งมิติของบรรยายกาศองค์การออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่
1. ด้านโครงสร้าง เป็นการตอบสนองความรู้สึกของพนักงานว่ามีการจัดการและมีการระบุ
หน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ระดับโครงสร้างจะมีมากเมื่อพนักงานรู้สึกว่าทุกคนมีการ
ระบุหน้าที่เป็นอย่างดี และระดับโครงสร้างจะมีน้อยเมื่อพนักงานมีความสับสนในการระบุหน้าที่และ
ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ 2. ด้านมาตรฐาน เป็นการวัดถึงความรู้สึกกดดันในการปรับปรุงการ
ปฏิบัติงานและระดับความภาคภูมิใจของพนักงานว่ามีการทำงานที่ดี การมีระดับมาตรฐานสูง
หมายถึงการที่พนักงานมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และระดับมาตรฐาน
ต่ำแสดงถึงการมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานในระดับต่ำ 3. ด้านความรับผิดชอบ เป็นการ
ตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงการเป็นเจ้าของตนเอง และไม่มีการตรวจสอบการตัดสินใจซึ่ง
โดยผู้อื่นผู้ที่รู้สึกได้ถึงความรับผิดชอบในระดับสูงจะมีการสนับสนุนการมุ่งแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
ผู้ที่มีความรู้สึกความรับผิดชอบในระดับต่ำ จะบ่งชี้ถึงการยอมรับความเสี่ยงและการทดลอง
แนวความคิดใหม่จะถูกขัดขวาง 4. ด้านการเห็นคุณค่า เป็นการบ่งชี้ว่าพนักงานรู้สึกได้ถึงการได้รับ
รางวัลเมื่อทำงานดี การวัดนี้จะมุ่งเน้นไปที่การให้รางวัล หรือการดำเนินติดต่อและการลงโทษ
การมองเห็นคุณค่าในระดับสูง บ่งบอกถึงความสมดุลและความเหมาะสมระหว่างการให้รางวัลและ
การดำเนินติดต่อ การมองเห็นคุณค่าในระดับต่ำ หมายถึง รางวัลที่ได้รับไม่มีความสอดคล้องกับผล
การปฏิบัติงาน 5. ด้านการสนับสนุน เป็นการตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงความไว้วางใจซึ่ง
ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในกลุ่มการทำงาน การสนับสนุนจะอยู่ในระดับสูงเมื่อ
พนักงานรู้สึกว่าพวกเขายังเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานที่ดีและเมื่อพวกเขารู้สึกแล้ว เขายังให้ความ
ช่วยเหลือเมื่อเขาต้องการทำการสนับสนุนในระดับต่ำ จะเกิดขึ้นเมื่อพนักงานรู้สึกโศกเศร้าและแยก

จากผู้อื่น 6. ความผูกพัน เป็นการตอบสนองความรู้สึกของพนักงานถึงความภาคภูมิใจในความสัมพันธ์ที่มีต่อองค์การและระดับความผูกพันต่อปีหมายขององค์การ การมีความรู้สึกผูกพันในระดับสูงจะเกี่ยวเนื่องกับการมีความจงรักภักดีอย่างสูงของพนักงาน การมีความผูกพันในระดับต่ำ หมายถึง การที่พนักงานไม่มีความรู้สึกห่วงใยหรือสนใจต่อองค์การและปีหมายขององค์การ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ

ความหมายของการบริการ

จากแนวคิดพฤติกรรมการให้บริการ Lovelock and Wright (2002 อ้างถึงใน อุดลย์ ชาตรุรงค์กุล, 2546, หน้า 14) ได้ให้หมายการบริการเป็นการปฏิบัติงานที่ฝ่ายหนึ่งเสนอให้กับอีกฝ่ายหนึ่งแม้ว่ากระบวนการอาจผูกพันกับตัวสินค้าแต่การปฏิบัติงานนั้นเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับต้องไม่ได้และไม่สามารถตรวจสอบได้และบริการเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างคุณค่าและข้อหาคุณประโยชน์ให้แก่ลูกค้าในเวลาและสถานที่เฉพาะแห่ง อันเป็นผลมาจากการที่ผู้รับบริการหรือผู้แทนนำความเปลี่ยนแปลงมาให้ ซึ่งสอดคล้องกับ Gronroos (1990 อ้างถึงใน ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อุษณา, 2547, หน้า 16) การบริการ คือกิจกรรมหรือชุดของกิจกรรมที่โดยทั่วไปมิอาจจับต้องได้ ซึ่งตามปกติจะเกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันระหว่างลูกค้ากับพนักงานผู้ให้บริการ และผู้ขายพร้อมใจ (2548, หน้า 25) ได้ให้ความหมายว่า การบริการ หมายถึงกิจกรรม ประโยชน์ หรือความพึงพอใจที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอขายหรือกิจกรรมที่จัดทำขึ้นรวมกับการขายสินค้า เช่นเดียวกับกรรมที่ดิน (2549, หน้า 44) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ให้บริการที่ดีไว้ว่าต้องเข้าใจธรรมชาติของผู้รับบริการ ความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการรวมถึงการเข้าใจในระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการและมีความคิดเชิงบวก รู้หน้าที่ของตนเอง รู้จักข้อมูลองค์การ มีทักษะในการสื่อสาร และมีมนุษยสัมพันธ์สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างราบรื่น

นอกจากนี้ ณ รัตน์ แก้วเสนสวาย (2550, หน้า 66) ได้สรุปความหมายของพฤติกรรมการบริการว่า เป็นปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยพิจารณาเกี่ยวกับการและ การสนทนากับผู้ให้บริการที่แสดงออกขณะให้บริการนั้น สอดคล้องกับ Berry (1980 อ้างถึงใน ศุลาวัณย์ ศิริคำฟู, 2550, หน้า 107) ที่ให้ความหมายการบริการว่า เป็นกิจกรรมหรือประโยชน์เชิงนามธรรมซึ่งฝ่ายหนึ่งได้เสนอเพื่อขายให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง โดยผู้รับบริการไม่ได้ครอบครองบริการนั้น ๆ อย่างเป็นรูปธรรม กระบวนการให้บริการอาจจะให้ความคุ้มค่ากับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือไม่ก็ได้ การบริการจึงเปรียบเสมือนผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นนามธรรม ซึ่งไม่สามารถจับต้องได้ เนื่องสินค้าทั่วไป ดังนั้นการบริการจะเกี่ยวข้องกับการเสนอขายความพยาบาล การปฏิบัติงานหรือการกระทำใด ๆ ให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง โดยที่ผู้บริโภคจะมิได้ครอบครองการบริการ

นั้น ๆ เมื่อการครอบครองสินค้า เช่นเดียวกับแนวคิดของ บุญเสริม หุตะแพทัย และคณะ (2550) ที่กล่าวถึง กิริยามารยาทด้วยความลักษณะแบบไทย ๆ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่ผู้รับบริการ ทั่วไปและผู้รับบริการต่างประเทศกล่าวถึงกิริยามารยาทที่ดีของพนักงานโรงแรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พนักงานแผนกแม่บ้านมีดังนี้ 1. มีลักษณะเต็มใจต้อนรับผู้รับบริการหรือผู้ใช้บริการอย่างจริงใจ ด้วยอธิบายไม่ตรึงและความประณานดีซึ่งแสดงออกด้วยการขึ้นเย็บเม้มเจ้มใส รู้จักกล่าวทักทาย ผู้รับบริการ นอกจากนี้ยังควรรู้จักกล่าวคำขอโทษสำหรับผิดพลาด ไม่เพียงแต่กับผู้รับบริการเท่านั้นแต่ควรรู้จักใช้กับเพื่อนร่วมงานด้วย 2. มีกิริยาขาสุภาพและไฟแรงต่อผู้รับบริการที่มาใช้บริการใน โรงแรม ต่อผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน พนักงานควรใช้คำพูดลงท้ายว่า “ค่ะ” หรือ “ครับ” 3. ยกย่องให้เกียรติผู้รับบริการเสมอ ไม่ควรใช้เวลาหรือทำทางสนิทสนมกับผู้รับบริการ เช่น พูด เล่น หยอกล้อ แม้ว่าผู้รับบริการจะมีท่าทีเป็นกันเองกับพนักงานก็ตาม 4. หลีกเลี่ยงการ โต้เถียงกับ ผู้รับบริการ ไม่วิพากษ์วิจารณ์ผู้รับบริการ ต้องมีความอดทนอดกลั้น ไม่โกรธง่ายแม้ถูกตำหนิเข้าใจ ผิดหรือเกิดกรณีที่เป็นปัญหาอย่างมากก็ตาม หากไม่สามารถทำให้ผู้รับบริการฟังพอใจได้ควรรายงาน ให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป 5. ไม่หัวเราะเยาะแสดงกิริยาทำทางล้อเลียนผู้รับบริการที่มี ท่าทางผิดปกติ เช่น ผู้รับบริการที่พิการหรือเดินด้วยท่าทางติด แต่ไม่หัวเราะผู้รับบริการเมื่อ ผู้รับบริการมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น เช่น ลื่นหลบล้ม แต่ควรให้ความช่วยเหลือตามสมควร

6) มีสัมมาคาระ อ่อนน้อมถ่อมตนและเชื่อฟังผู้บังคับบัญชาหรือผู้อยู่ในฐานะอาวุโสทั้งวัยผู้ คุณวุฒิ และประสบการณ์ ไม่ทำตัวเย่อรံขึ้นว่าดี เพาะอาจทำให้ผู้ร่วมงานไม่พอใจได้ง่าย

สรุปแนวคิดพฤติกรรมการให้บริการ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายหนึ่งเสนอให้กับอีกฝ่าย หนึ่ง ไม่สามารถจับต้องหรือครอบครองได้ ซึ่งตามปกติมักจะเกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันระหว่าง ลูกค้ากับพนักงานผู้ให้บริการด้วยกิริยาที่แสดงออกในเชิงบวก ทั้งนี้ผู้ให้บริการต้องเข้าใจถึงความ ต้องการของผู้รับบริการ เพื่อเสนอสินค้าหรือบริการที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการที่มีความ คาดหวังต่อการบริการ

ความหมายของคุณภาพการบริการ

จากแนวคิดของ Parasuraman A., Zeithaml; Valarie A. and Berry, Leonard L. (1985, p. 42) ได้อธิบายคุณภาพการบริการขึ้นอยู่กับช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของ ผู้รับบริการเกี่ยวกับบริการที่ได้รับจริงซึ่งความคาดหวังของผู้รับบริการเป็นผลมาจากการคำนวณถึง นองดต่อกันมา ความต้องการของผู้รับบริการเองและประสบการณ์ในการรับบริการที่ผ่านมาร่วมถึง ข่าวสารจากผู้ให้บริการทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่วนการรับรู้ของผู้รับบริการเป็นผลมาจากการ ได้รับบริการและการสื่อสารจากผู้ให้บริการไปยังผู้รับบริการ ถ้าบริการที่ได้รับจริงดีกว่าหรือเท่ากับ

ความคาดหวังถือว่าบริการนั้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับ วีรพงษ์ เนลิมจิระรัตน์ (2539 หน้า 157) ที่ได้อธิบายถึงคุณภาพของการบริการคือ ความสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ระดับความสามารถของบริการ ในการนำบัดความต้องการของลูกค้าหรือระดับความพึงพอใจของลูกค้า หลังจากได้รับบริการ ไปแล้ว นอกจากนี้ Etzel, Walker and Stanton (2001 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2546, หน้า 437) ยังสรุปไว้ว่าคุณภาพการบริการเป็นระดับการให้บริการซึ่งไม่มีตัวตนที่นำเสนอให้กับลูกค้าที่คาดหวัง ซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินคุณภาพการให้บริการ

สรุปคุณภาพการบริการของพนักงานถือเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจ ผลของการให้บริการที่ตรงตามความคาดหวัง จะส่งผลต่อองค์การ โดยตรง เพราะธุรกิจ โรงแรมจะให้ความสำคัญและใส่ใจต่อคุณภาพการให้บริการของพนักงานที่มุ่งให้กับผู้ใช้บริการ จากสถานที่ข้างต้นจึงทำให้ผู้ประกอบการมีการกำหนดคุณภาพและเป้าหมายขององค์การ เพื่อสร้าง ความแตกต่างในด้านการแข่งขัน เพราะการบริการถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่ใช้ บริการกลับมาใช้บริการอีกในครั้งต่อไป

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการให้บริการ

จากแนวคิดของ นิตยา พงษ์พานิช (2537, หน้า 23) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบค่อ การให้บริการ ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกิดจากลักษณะเฉพาะบุคคล เป็นประเภทของคุณลักษณะบุคคลที่ทำให้เกิด ความแตกต่าง คือ

1.1 คุณลักษณะของประชากร เช่น อายุ เชื้อชาติ ผ่านพันธุ์ ฯลฯ

1.2 คุณลักษณะที่แสดงถึงความรู้ความสามารถ เช่น ความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความชำนาญ ฯลฯ

1.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยา ได้แก่ ทัศนคติ ค่านิยม การรับรู้ บุคลิกภาพ ฯลฯ

1.4 แรงจูงใจ เป็นความจำเป็น ความต้องการ แรงขับ แรงกระตุ้น อันเกิดภัยในตัว บุคคล ผลักดันนำไปสู่เป้าหมาย

2. ปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์การ

2.1 องค์การที่มีลักษณะเป็นทางการ ได้แก่ มีโครงสร้าง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของ องค์การที่แน่นอน มีกฎระเบียบที่เป็นแนวทางปฏิบัติ นุ่งเน้นความสำเร็จในงานอาจไม่คำนึงถึง การบริการเพราะกฎระเบียบคิดเพียงอย่างเดียวคืองาน งานบริการจะไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ต้องอาศัย ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานเข้ามาเกี่ยวข้อง งานบริการเป็นงานที่ต้องเอาใจผู้รับบริการให้เกิด ความประทับใจสูงสุดซึ่งผลที่ตามมาคือการซื้อสินค้านั่นเอง

2.2 องค์การที่ไม่เป็นทางการ เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของมนุษย์ไม่มีระเบียบกฎหมายที่ข้อบังคับ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ อุดมการณ์ การรวมตัวกันเป็นไปตามความพึงพอใจกันเป็นการส่วนตัว หลักของงานบริการบางครั้งเป็นเรื่องของความพึงพอใจส่วนตัวในการบริการของพนักงานซึ่งหมายถึงการชอบหรือไม่ชอบของผู้รับบริการที่เข้ามารับบริการและซึ่งสินค้าการสร้างความพึงพอใจในองค์การอย่างไม่เป็นทางการจะต้องมีความยืดหยุ่นในองค์การเกี่ยวกับงานบริการซึ่งจะเกิดผลดีต่อไปในองค์การ

3 ปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ

3.1 สภาพทั่วไป ได้แก่ สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และการเมือง

3.2 กลุ่มและสถาบัน ได้แก่ กลุ่มผู้รับบริการหรือผู้รับบริการ

สรุปปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการให้บริการ คือ

1. ลักษณะของตัวบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ ความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมภายในองค์การ ได้แก่ กฏระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติ วัฒนธรรม องค์การ ความเชื่อ ความคิด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการให้บริการ

3. สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ กฏหมาย ซึ่งเป็นผลกระทบทางอ้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการให้บริการ

องค์ประกอบของพฤติกรรมการบริการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดของ พกากรณ์ เพียรฉะอ่อน (2551, หน้า 89-90) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริการที่ดีและมีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ผู้รับบริการหรือลูกค้า ผู้ปฏิบัติงานบริการ องค์การบริการ ผลิตภัณฑ์บริการและสภาพแวดล้อมของการบริการ

1. ผู้รับบริการหรือลูกค้า เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการบริการ เพราะความพอใจของลูกค้าเป็นเป้าหมายหลักในการบริการ เพราะถ้าลูกค้าพอใจย่อมกันมาใช้บริการอีก

2. ผู้ปฏิบัติงานบริการ ผู้ปฏิบัติงานบริการทุกคนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในองค์การ อย่างยิ่งและบุคคลเหล่านี้ขึ้นอยู่กับการบริการโดยตรง คือ ติดต่อกับลูกค้าโดยตรง หรือเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการบริการ ดังนั้นพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้คุณภาพ ของการบริการจำแนกผู้ให้บริการตามระดับการปฏิสัมพันธ์และการประยุกต์กับลูกค้าขณะให้บริการต่อลูกค้า

3. องค์การบริการเป้าหมายของการประกอบธุรกิจทุกประเภทจะให้ความสนใจไปที่ความต้องการของลูกค้าเสมอ เนื่องจากกระบวนการบริการเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจบริการ การบริการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้งานบริการสามารถบรรลุถึงเป้าหมายของการดำเนินธุรกิจได้

4. วัฒนธรรมการบริการ การเสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจรวมทั้งการให้คุณค่าของ การให้บริการซึ่งกันและกัน จะช่วยกระตุ้นจิตสำนึกและทัศนคติต่องานบริการซึ่งจะส่งผลให้ การบริการลูกค้าที่สอดคล้องกับนโยบายการบริการ

5. คุณภาพของการบริการ การควบคุมมาตรฐานคุณภาพการบริการอย่างจริงจังด้วย การตรวจสอบและทำการประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้าแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอจะช่วยให้สามารถปรับปรุงและพัฒนางานบริการได้ตรงกับความต้องการของลูกค้า อันจะ นำมาซึ่งคุณภาพการบริการที่ลูกค้าประทับใจ

นอกจากนี้ Parasuraman, A. and Berry, L. (1990, pp. 88-90) ยังได้กำหนดเกณฑ์ในการ วัดคุณภาพการให้บริการจาก 5 ด้าน เรียกว่า “Service Quality หรือ SERQUAL” ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

1. ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็นถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันได้แก่ สถานที่ บุคลากร เครื่องมือ เอกสารที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และสัญลักษณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าได้รับการดูแลห่วงใยและความ ตั้งใจจากผู้ให้บริการ การบริการที่ลูกค้าเสนอออกมาเป็นรูปธรรมจะทำให้ผู้รับบริการรับรู้ถึงการ ให้บริการนั้นได้ชัดเจนขึ้น

2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ หมายถึง ความสามารถในการให้บริการได้ตรงกับสัญญาที่ ให้ไว้กับผู้รับบริการ บริการที่ให้ทุกครั้งจะต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม และได้ผลออกมาเช่นเดิม ในทุกจุดของบริการ ความสม่ำเสมอจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าบริการที่ได้รับนั้นมีความ น่าเชื่อถือสามารถให้ความไว้วางใจได้

3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ หมายถึง ความพร้อมและความเต็มใจที่จะ ให้บริการ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างทันที ผู้รับบริการสามารถ เข้ารับบริการได้ง่ายและได้รับความสะดวกจากการมาใช้บริการรวมทั้งจะต้องกระจายการให้บริการ ไปอย่างทั่วถึง และรวดเร็ว

4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ หมายถึง ความสามารถในการสร้างความ เชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องแสดงทักษะ ความรู้ ความสามารถในการ ให้บริการและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความสุภาพ นุ่มนวล มีกิริยาบรรยายที่ดี ใช้การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและให้ความมั่นใจว่าผู้รับบริการจะได้รับการบริการที่ดีที่สุด

5. ด้านการรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ (Empathy) หมายถึง ความสามารถในการดูแล เอาใจใส่ผู้รับบริการตามความต้องการที่แตกต่างกันของผู้ใช้บริการแต่ละคน

สรุปพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพได้ว่าการบริการซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ให้ บริการมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การ เพราะเมื่อผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจหลังจาก

ได้รับการบริการนั้นแล้ว ผู้ใช้บริการอาจจะกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป จากแนวคิดของ Parasuraman, A. and Berry, L. (1990) ที่สร้างเครื่องมือการวัดคุณภาพการบริการที่ได้รับการยอมรับเป็นที่นิยมจึงถูกเลือกใช้ทฤษฎีดังกล่าว เพื่อมาเป็นตัวชี้วัดพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน

การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณภาพบริการ

จากแนวคิดของ Parasuraman A., and others (1988, pp. 12-14) ได้อธิบายถึงคุณภาพการบริการของงานบริการ 4 ประเภท คือ ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจบัตรเครดิต ธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ และธุรกิจคูเลรักษณะและซ่อมบำรุง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจและการสนทนากลุ่ม (Focus-group) กับกลุ่มค้าของธุรกิจจำนวน 12 กลุ่มเพื่อสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้คุณภาพ พนว่าปัจจัยพื้นฐานที่ผู้บริโภคใช้ในการตัดสินคุณภาพของการบริการ มี 10 ประการซึ่งสามารถอนุมานการประเมินธุรกิจการบริการที่หลากหลาย ต่อไปนี้ ก็คือ

1. ความเป็นรูปธรรมของบริการ
  2. ความน่าเชื่อถือ หรือไว้วางใจได้
  3. การตอบสนองความต้องการ
  4. การให้ความมั่นใจ และ
  5. การเข้าใจการรับรู้ความต้องการของผู้รับบริการในแบบสอบถามนี้
- วัดโดยใช้ Likert scale แบบ 7 ระดับ และได้แบ่งคำถามออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้บริโภค มีจำนวน 22 ข้อ และส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ มีจำนวน 22 ข้อ เช่นกัน ซึ่งแบบสอบถามที่ได้มาเนี่ยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ์ของ cronbach 0.92 ต่อจากนี้จึงนำแบบสอบถามที่ได้มาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดคุณภาพบริการตามการรับรู้ของผู้บริโภค โดยการนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับคาดหวังการรับรู้ มีคะแนนที่สูงกว่าความคาดหวังก็แสดงว่าการบริการนั้น ๆ มีคุณภาพแต่หากคะแนนของความคาดหวังนั้นสูงกว่าการรับรู้ก็ทำให้เกิดช่องว่าง (Gap) และหมายความว่า การบริการนั้นขาดคุณภาพ

กลยุทธ์การบริการ

จากเอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการและเทคนิคการบริการในโรงเรียน (2539, หน้า 117) ได้สรุปความหมายเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริการ หมายถึง การปฏิบัติงานในเชิงรุกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานบริการ แนวทางในการดำเนินกลยุทธ์การบริการที่สำคัญมีดังนี้

1. การสร้างความแตกต่างของการบริการ กิจการ โรงเรียนและภาคการ蛇านการสร้างความแตกต่างของการส่งมอบบริการหรือนำเสนอบริการ ได้ 3 วิธี โดยผ่านทางพนักงานบริการ สภาพแวดล้อมของ การบริการ และกระบวนการบริการ ซึ่งจัดเป็นอีก 3 P's สำหรับการตลาด บริการ กล่าวคือ กิจการสร้างความแตกต่างการบริการที่เหนือคู่แข่ง ได้ด้วยคุณภาพของพนักงาน

บริการที่ให้บริการลูกค้าด้วยความสามารถและความน่าเชื่อถือ ความมุ่งมารของสภาพแวดล้อมที่ให้บริการลูกค้าและความเรียบง่ายสะดวกรวดเร็วของกระบวนการให้บริการลูกค้า ความแตกต่างเหล่านี้จึงเป็นต้องอาศัยเวลาในการทำให้ลูกค้าเชื่อมั่นในบริการที่ได้รับและเกิดภาพลักษณ์ในชื่อเสียงเฉพาะตน โรงแรมและภัตตาคารหันนำที่เป็นที่รู้จักและยอมรับในการบริการที่เป็นเลิศ

2. การกำหนดส่วนประสมการตลาดในธุรกิจบริการ กิจกรรมสามารถสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งขันด้วยการกำหนดส่วนประสมทางการตลาดที่สนองตอบความต้องการของลูกค้าอย่างเหมาะสม ในธุรกิจบริการแบ่งส่วนประสมทางการตลาดออกเป็น 8 ประเภท คือ ผลิตภัณฑ์บริการ ธุรกิจเครือข่าย ผู้ให้บริการ การจัดซื้อบริการ การจัดโปรแกรมบริการ สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการบริการ และราคาค่าบริการ การสำรวจและวิเคราะห์พฤติกรรมของแขกผู้ใช้บริการ โรงแรมและภัตตาคารเป็นข้อมูลสำคัญของการออกแบบการบริการด้วยส่วนประสมการตลาดที่เหมาะสม

นอกจากนี้การบริหารคุณภาพการบริการ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร เมื่อลูกค้ามาติดต่อขอรับบริการจากโรงแรมหรือภัตตาคาร การปฏิสัมพันธ์หรือการแสดงพฤติกรรม โดยต้องกันระหว่างลูกค้าและผู้ให้บริการจะเกิดขึ้นในแต่ละจุดสัมผัสของการบริการ ณ จุดให้บริการซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ลูกค้ามีปฏิสัมพันธ์โดยตรงต่อการบริการขณะนี้ใน “วงจรบริการ” (Cycle of Service) ในแต่ละช่วงสัมผัสที่ลูกค้าเผชิญหน้ากับผู้ให้บริการจะเป็น “ช่วงเวลาแห่งความจริง” (Moment of Truth) ที่ลูกค้ารับรู้ถึงคุณภาพของการบริการที่ได้รับเปรียบเทียบกับความคาดหวังที่มีอยู่เกิดเป็นความรู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจได้ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานบริการจะต้องใช้เวลานี้ให้เป็น “ช่วงเวลาของโอกาสสร้างความประทับใจ” (Moment of Opportunity) ในการทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจต่อกรรมการบริการในแต่ละช่วงสัมผัสของการบริการในวงจรบริการตั้งแต่เริ่มต้นเข้าสู่วงจรจนกระทั่งออกจากวงจร

สรุปว่ากลยุทธ์การบริการเป็นการสร้างความแตกต่างในการนำเสนอบริการ โดยความแตกต่างนี้จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความเชื่อมั่นในการบริการที่ได้รับและเกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับองค์กร การได้เปรียบคู่แข่งขันด้วยคุณภาพการบริการถือเป็นหัวใจของความสำเร็จของงานบริการเพื่อให้ลูกค้าเกิดความประทับใจต่อกรรมการบริการในแต่ละช่วงเวลาที่สัมผัสของการบริการในวงจรบริการตั้งแต่เริ่มต้นเข้าสู่วงจรจนกระทั่งออกจากวงจร

คุณภาพของผู้ปฏิบัติงานบริการ

จากเอกสารการสอนชุดการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรมและภัตตาคาร (2540, หน้า 129-132) ได้อธิบายลักษณะของงานโรงแรมเป็นชั้นเป็นงานที่ต้องพบปะกับลูกค้าหลากหลาย

ลักษณะแสดงความต้องการ เนื่องจากโรงแรมให้บริการห้องค้านั่งมีผู้มาใช้บริการห้องวัตถุประสงค์ ผู้ปฏิบัติงานบริการจึงต้องทำงานหนักในการทำความเข้าใจกับความต้องการของลูกค้าเพื่อที่จะได้ตอบสนองตอบการบริการ ได้อย่างถูกต้องและสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น ได้ พนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมเป็นบุคคลที่มีความสามารถอย่างยิ่งต่อภาพลักษณ์ของโรงแรม ที่ลูกค้าจะประเมินคุณภาพและรู้สึกถึงความพึงพอใจเป็นชุดแรก ด้วยเหตุนี้ความสำเร็จของงาน บริการในโรงแรมจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานบริการที่ประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

1. ความรู้ในงาน (Knowledge) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความนิยมที่สามารถประยุกต์ให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยมีความรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ ความรู้เกี่ยวกับโรงแรม และความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ความรู้นี้ต้องอาศัยความสนใจในการสังเกตค้นคว้าและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เช่น พนักงานต้องรับมีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับแขกต่างประเทศ

2. ทักษะการปฏิบัติงาน (Technical Skills) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่ชำนาญงาน รู้จักฝึกฝนตนเองอยู่เสมอจนเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบและสามารถปฏิบัติงานด้วยความคล่องแคล่วมั่นใจ เช่น พนักงานแม่บ้านมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้เรียบร้อยภายในเวลาอันรวดเร็ว

3. บุคลิกท่าทาง (Personality) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอกกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม กล่าวคือ มีส่วนประกอบของร่างกายที่เหมาะสมทั้งรูปร่างหน้าตาและลักษณะท่าทาง ตลอดจนอุปนิสัยใจคอที่อ่อนโยน อ่อนหวานและจิตใจดี

4. สุขภาพอนามัย (Health) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์และรู้จักดูแลตนเองให้มีสุขภาพดี โดยการรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมและได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

5. ลักษณะที่ปรากฏ (Appearance) พนักงานบริการควรดูแลการแต่งกายและแต่งตัวให้เรียบร้อยและสะอาดเหมาะสมกับบุคลิกภาพและงานที่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทรงผม การแต่งหน้า เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย ควรส่งเสริมนุ่คลิกภาพให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เครื่องแบบของพนักงานช่วยสร้างภาพลักษณ์ของการบริการได้ดี

6. เจตคติ (Attitude) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่องานบริการ โดยเป็นผู้ที่ชอบทำให้ผู้อื่นมีความสุข รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย และมีนุ่มยั่สัมพันธ์ที่ดีในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

7. การแสดงออก (Expression) พนักงานบริการควรแสดงพฤติกรรมการให้บริการที่เหมาะสมด้วยความจริงใจ เริ่มต้นจากการมองอย่างที่มองอุ่นใจให้กับลูกค้า สนองตอบความ

ต้องการของลูกค้าด้วยท่าทางกราดีอีร์วัน ให้เกียรติ รู้คุณค่าและให้ความสนใจโดยมีไม่ตรึงใจและเข้าใจความรู้สึก นั่นคือการแสดงออกของการบริการที่ดี

8. การสื่อสาร (Communication) พนักงานบริการควรรู้จักการใช้ภาษาที่ดีในการติดต่อสื่อสารความหมายกับลูกค้า ทั้งภาษาคำพูด และภาษาท่าทาง โดยการใช้คำพูดที่สุภาพด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะมีการออกเสียงที่ชัดเจนฟังชัด

9. ความมีมารยาท (Etiquette) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่มีกิริยาท่าทางที่ดีตาม โดยมีการแสดงออกทั้งการพูด การนั่ง การยืน การเดินที่สุภาพอยู่เสมอ รู้จักกាលเทศะ มีการสำรวมกิริยาท่าทาง คำพูด ที่ปรากฏต่อสายตาลูกค้าด้วยความระมัดระวัง

10. การมีจริยธรรม (Ethics) พนักงานบริการควรเป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามหลักศีลธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยไม่เอาเปรียบผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

มาตรฐานคุณภาพการบริการ

จากเอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการและเทคนิคการบริการในโรงพยาบาล, 2539, หน้า 199-101) ได้อธิบายการประเมินบริการของโรงพยาบาลแยกและผู้รับบริการเป็นลักษณะ นามธรรมแยกและผู้รับบริการแต่ละคนจะมีรสนิยมภาวะจิตใจและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อให้การบริการของโรงพยาบาลเป็นที่ประทับใจของแยกและผู้รับบริการทุกคน นอกเหนือนี้ในบางครั้งภาวะจิตใจจิตใจของพนักงานอาจไม่พร้อมจะให้บริการเพื่อป้องกันมิให้ระดับการบริการลดลง ด้วยเหตุผลทั้ง 2 ประการ โรงพยาบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณภาพการบริการ เพื่อให้เกิดการบริการที่มีประสิทธิภาพ โดยพนักงานที่แสดงออกด้วยท่าทีพึงพอใจของบริการ โดยทั่วไปโรงพยาบาลจะกำหนดมาตรฐานคุณภาพการบริการ ดังนี้

1. ตรงตามเวลา หมายถึง การให้บริการต้องตรงตามช่วงจังหวะเวลาที่แยกและผู้รับบริการต้องการและจะต้องบริการให้ตรงเวลาอดีตไม่ควรจะให้แยกและผู้รับบริการต้องรอคอย
2. ตรงตามความต้องการ หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจความต้องการและความจำเป็นของแยกและผู้รับบริการแล้วตอบสนองในทันทีและในการบริการทุกครั้งจะไม่มีการปฏิเสธแยกและผู้รับบริการ เมื่อแยกและผู้รับบริการเรียกร้องหรือแสดงความต้องการอะไรพนักงาน จะต้องตอบรับด้วยความเต็มใจและดำเนินการให้ได้ หากทำไม่ได้จะต้องปรึกษาเพื่อเลี้ยงที่ปรึกษา หรือหัวหน้าเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการบริการแสดงความเอาใจใส่ หมายถึง ทุกชุดที่แยกและผู้รับบริการ ได้สัมผัสกับโรงพยาบาลไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือการบริการแยกและผู้รับบริการจะรู้สึกได้ถึงการเอาใจใส่ ที่โรงพยาบาลให้ ยิ่งกว่านั้นการเอาใจใส่ยังสามารถแสดงออกด้วยสัญลักษณ์ได้อีกด้วย ความคงที่ ของการบริการ หมายถึง การบริการทุกแผนกความมีระดับคุณภาพที่ดีเหมือนกันตั้งแต่จุดแรก

กระทั้งจุดสุดท้ายที่แยกและผู้รับบริการได้สัมผัส แต่การบริการส่วนใหญ่ของโรงพยาบาลจะให้บริการโดยพนักงานซึ่งมีแนวโน้มไม่คงที่ เพราะพนักงานไม่ใช่เครื่องจักรที่สามารถปฏิบัติงานคงที่ตลอดเวลาแต่ละแผนกจึงจำเป็นต้องมีหัวหน้าพนักงานเพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างใกล้ชิดและควบคุมกระบวนการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

สรุปมาตราฐานคุณภาพการบริการ โดยทั่วไปโรงพยาบาลเป็นผู้กำหนดมาตรฐานคุณภาพการบริการเพื่อให้เกิดการบริการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะประเมินจากแยกหรือผู้รับบริการแต่ละคนซึ่งมีรสนิยมและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน การที่พนักงานแสดงออกด้วยท่าทีที่เต็มใจที่จะให้บริการต้องอาศัยการควบคุมดูแลและการเอาใจใส่โดยการกำหนดมาตรฐานเพื่อให้เกิดความคงที่ของคุณภาพการให้บริการในแต่ละครั้ง

การสร้างจิตสำนึกในการบริการ

จากเอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการและเทคนิคการบริการในโรงพยาบาล (2539, หน้า 301-302) ได้ชิบยาจานหลักของพนักงานโรงพยาบาล คือ การอำนวยความสะดวกแก่แยกและผู้รับบริการให้แยกและผู้รับบริการเกิดความสบายนายกายและสบายใจ และสามารถบริการแยกและผู้รับบริการจำนวนมากหรือน้อยด้วยบริการคุณภาพระดับมาตรฐานเดียวกัน สามารถเข้าถึงความพึงพอใจของแยกและผู้รับบริการมากที่สุดจนแยกและผู้รับบริการรู้สึกได้ว่ารับบริการของโรงพยาบาล แตกต่างจากโรงพยาบาลอื่นและเกินความคาดหวังที่คิดไว้ ซึ่งพนักงานเป็นบุคลากรที่สัมผัสถันแยกและผู้รับบริการได้ไก่ชี้กิว่าผู้บริหารและเป็นตัวแทนของโรงพยาบาลที่สืบทอดประสิทธิภาพของโรงพยาบาล ดังนั้น พนักงานจึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อการบริการ มีความพร้อมที่จะให้บริการแก่แยกและผู้รับบริการตลอดเวลา ด้านจิตสำนึกในการบริการจึงเกิดจากทัศนคติที่ดีต่อการบริการของพนักงาน ดังนั้นพนักงานจึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการตามรูปแบบ ดังนี้

1. พร้อมที่จะทำความเข้าใจความต้องการของแยกและผู้รับบริการ มีทัศนคติที่ดีต่อการบริการที่เกิดจากความเข้าใจความต้องการได้รับความสะดวกสบายมากที่สุดของแยกและผู้รับบริการ โรงพยาบาลจะมีแยกและผู้รับบริการหลายประเภทอาจเป็นนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว กลุ่มทัศนศึกษา กลุ่มประชุมสัมมนาหรืออื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแยกและผู้รับบริการประเภทใด พนักงานจะต้องคำนึงเสมอว่าจะให้บริการแก่แยกและผู้รับบริการทุกคนอย่างดีที่สุด

2. ฝึกนิสัยการให้บริการ การฝึกฝนงานเป็นที่มาของการปลูกฝังจิตสำนึกในการบริการ ทุกพฤติกรรมในการบริการควรได้รับการฝึกฝนจนชำนาญสามารถให้บริการอย่างชำนาญ คล่องแคล่วจนเป็นไปโดยอัตโนมัติ เริ่กกว่าพนักงานเกิดสามัญสำนึกในการบริการไม่เกี่ยงว่าเป็นงานประจำหรืองานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติมหรือบริการที่แยกและผู้รับบริการต้องการพิเศษ นอกเหนือจากงานประจำ ความชำนาญในงานจะทำให้พนักงานรู้ช่วงจังหวะของขั้นตอนการบริการ

ตัดสินใจได้ถูกต้องและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ทำให้พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่องานที่รับผิดชอบพร้อมที่จะบริการด้วยใจรัก ไม่ใช่บริการแบบเครื่องจักรที่ทำงานให้เสร็จตามกำหนดเท่านั้น

3. การเข้ามาแยกและผู้รับบริการ การบริการด้วยจิตสำนึกโดยพนักงานต้องแสดง การทักษะและพุ่มคุณกับแยกและผู้รับบริการก่อนทันทีเมื่อพนักงานซึ่งเป็นการแสดงออกถึง การต้อนรับ การยอมรับ การนับถือ อีกทั้งทำให้ทราบข้อมูลต่าง ๆ จากแยกและผู้รับบริการ

4. การบริการต้องไม่ผิดพลาด ส่วนใหญ่แล้วการพูดคุยกันระหว่างผู้รับบริการกับ พนักงาน ผู้รับบริการมักจะแสดงความคิดเห็นทางบวกผู้รับบริการที่ไม่ประทับใจบริการของ โรงแรมจะไม่บอกให้พนักงานทราบแต่จะไม่กลับมาใช้บริการอีก ดังนั้นมีแยกออกจากห้องพัก แล้วควรให้ความสนใจกับแบบฟอร์มขอรับพึงความคิดเห็นของแยกที่อยู่ในห้องพัก เพื่อจะได้แก้ไข โดยทันที

การเสริมสร้างการรับรู้เพื่อคุณภาพในการบริการ

จากแนวคิดของ จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ (2548, หน้า 90-91) ได้อธิบายลักษณะ องค์กรธุรกิจบริการที่จะต้องส่งเสริมให้ผู้ให้บริการและผู้รับบริการรับรู้ถึงคุณภาพของการ บริการของตนเอง โดยต้องนำเสนอใน 2 มิติ ได้แก่

1. มิติด้านผลที่ได้รับเป็นการนำเสนอถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการที่จัดให้โดยมี การแสดงให้เห็นถึงความคุ้มคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

2. มิติด้านกระบวนการเป็นการนำเสนอคุณภาพของกระบวนการในการให้บริการจาก ผู้ให้บริการถึงมือผู้รับบริการด้วยความจริงใจเอาไว้สู่มีการปฏิบัติที่มีความเสมอภาค ซึ่งมิติด้าน กระบวนการเป็นการนำเสนอคุณภาพของกระบวนการในการให้บริการจากผู้ให้บริการถึงมือ ผู้รับบริการด้วยความจริงใจเอาไว้สู่มีการปฏิบัติที่มีความเสมอภาค

วงจรการให้บริการแยก

เดิมวงจรการให้บริการแยกมีอยู่ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นตอนก่อนที่จะเกิดการขาย (Pre - sale) 2. ขั้นตอนขณะที่ขาย (Point - of - sale) 3. ขั้นตอนหลังจากการขาย (Post - sale) ขั้นตอนนี้ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นวงจรการให้บริการแยกที่เห็นได้ชัดเจนมากขึ้น แต่ยังคงเก้าโครงเดิม ไว้เพื่อให้พนักงานโรงแรมและผู้บริหารโรงแรมสามารถบริหารงานและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ถูกต้องตามขั้นตอนมากขึ้น อย่างไรก็ตามพนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมต้องระหันหันกอญ្យ เสมอว่า หากเข้าใจวงจรการให้บริการแยกแล้ว จะสามารถให้บริการแยกได้ตรงตามความต้องการ มากขึ้น สามารถเห็นความเปลี่ยนแปลงและลักษณะเฉพาะของการบริการแยกของโรงแรมมากขึ้น ในทางการเงินการ โอนบัญชีหรือโยกบัญชีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะที่แยกพักในโรงแรมจะ เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจและสินทรัพย์ของธุรกิจ โดยวงจรการดำเนินงานใน

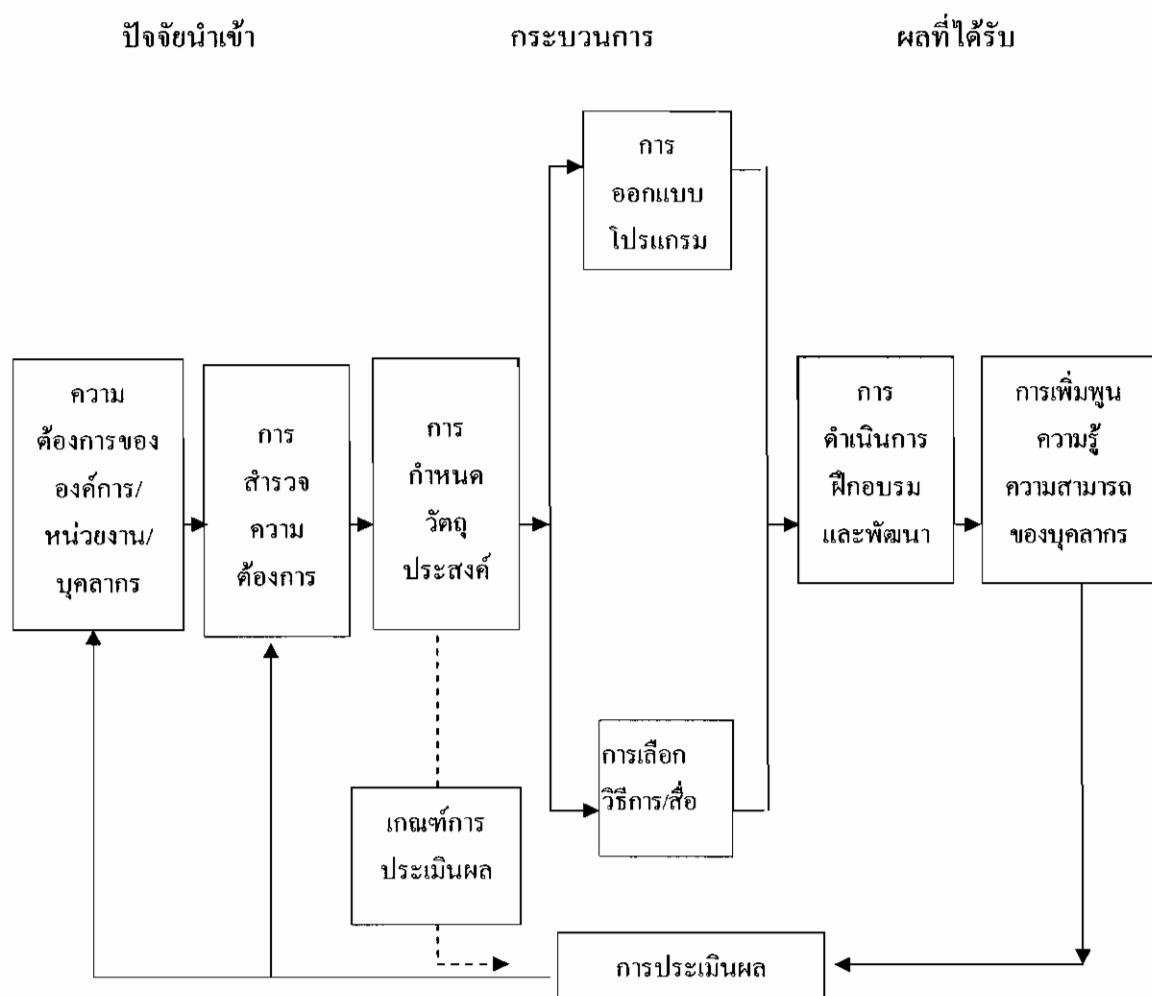
การให้บริการแขกของธุรกิจโรงแรมสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอนเรียกว่าเป็น “วงจรการให้บริการแขก” (The Guest Cycle) ซึ่งได้แก่ 1. ขั้นตอนก่อนที่แขกจะมาถึงโรงแรม 2. ขั้นตอนเมื่อแขกมาถึงโรงแรม 3. ขั้นตอนเมื่อแขกกำลังเข้าพักในโรงแรม 4. ขั้นตอนเมื่อแขกออกจากโรงแรมในแต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กับลักษณะการบริการและเรียกเก็บค่าบริการจากแขกและมีการบริการบางอย่างที่ญาติได้รับระหว่างที่อยู่ในขั้นตอนที่คำนวณไว้กัน (ปิยพรรณ กลั่นกลืน, 2546, หน้า 18)

นอกจากนี้ พัชรินทร์ กิรติวนิจกุล และคณะ (2553, หน้า 4) ได้สรุปลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจทั้งในภาคธุรกิจหรือเอกชนต่างมีการแข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรโดยเฉพาะในยุคปัจจุบันนี้ การแข่งขันมีอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่มีรูปแบบวิธีการใหม่ ๆ อย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความต้องการให้เข้าถึงผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ธุรกิจโรงแรมจึงมีการพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ ทั้งการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การต่อสาร การมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและการพัฒนาตนเอง ล้วนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากร เพื่อก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรทุกระดับ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและให้บุคลากรนั้นสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิผลและเกิดประสิทธิภาพ หากมองไปแล้วองค์การไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ย่อมมีความปรารถนาที่จะให้บุคลากรของตน โดยเฉพาะบุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งระดับปฏิบัติการที่ต้องอาศัยผู้ที่มีศักยภาพที่พรั่งพร้อมในทุก ๆ ด้านเพื่อก่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ยิ่งองค์กรสามารถพัฒนาประสิทธิภาพของบุคคลที่มีอยู่ในองค์การได้มากเท่าไรความสัมฤทธิ์ขององค์กรยิ่งมีสูงมากขึ้นเท่านั้น และหากไม่มีการพัฒนาบุคลากรในองค์การให้มีความรู้ก้าวทันต่อเหตุการณ์และเทคโนโลยีแล้วย่อมมีผลทำให้องค์กรโดยส่วนรวมไม่อาจปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ฉะนั้นการพัฒนาบุคลากรถือเป็นกระบวนการหนึ่ง ในการสร้างความพร้อมต่อบุคลากรในด้านต่าง ๆ ให้บุคคลในองค์การได้ทราบว่าเขาระยะพัฒนาตนเองไปในทิศทางใดให้สอดคล้องกับทักษะหรือความพอดิจิทัลของตนเองและเป้าหมายขององค์การซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับงานโรงแรม

นัฐชสรณ์ กาญจนศิลปานนท์ (2554, หน้า 6) ได้กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของบุคลากรในธุรกิจโรงแรมเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแรงงานไทย และเป็นแนวทางที่จะช่วยลดแรงกดดันต่อความจำเป็นที่ธุรกิจโรงแรมจะต้องแข่งขันกันเองภายใต้ประเทศและปัญหาการแข่งขันกันในระดับภูมิภาคอาเซียนที่คาดว่ากำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ด้วยเหตุของการเอื้ออำนวยให้ประเทศไทยกลุ่มสมาชิกสามารถเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพระหว่างประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้นจากการที่ประเทศไทยกำลังมุ่งสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และการเปิดเขตการค้าเสรี (Free Trade Area:

FTA) ของธุรกิจภาคบริการในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ฟในประเทศไทยควรต้องตระหนักและตื่นตัวต่อแนวคิดนี้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของการให้บริการ ผ่านการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรแทนแนวคิดเดิมที่ต้องการเพียงการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของบุคลากรและให้ความสำคัญกับบุคลากรในฐานะของลูกค้าภายในโรงแรม ไม่ใช่เป็นเพียง ลูกจ้างคนหุนหนึ่งเท่านั้น โดยเชื่อว่าบุคลากรผู้ให้บริการที่มีคุณภาพเป็นที่มาของการบริการที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้ธุรกิจโรงแรมประสบความสำเร็จและสามารถอยู่รอดได้ ฉะนั้นการพัฒนา คุณภาพบริการ จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงแรมควรต้องนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อ ให้เกิด ความพึงพอใจและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ดังภาพที่ 2-1

กระบวนการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรม

ภาพที่ 2-1 ระบบการพัฒนาบุคลากรในงานโรงแรม (Keith, 1972, p. 311)

กระบวนการพัฒนาบุคลากรในงานโรงเรียนต้องสำรวจความต้องการของการพัฒนาบุคลากร ขึ้นตอนแรกของการพัฒนาบุคลากรคือ การสำรวจความต้องการหรือความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร เพื่อกำหนดเป้าหมายของการพัฒนา ได้ตระหนักความต้องการอย่างมีทิศทางของวัตถุประสงค์และออกแบบโปรแกรมในการพัฒนาและฝึกอบรม ผลดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อภารกิจการไม่ใช่ว่าเห็นภารกิจการอื่นทำอย่างไรก็จะทำตามไม่ให้น้อยหน้ากัน แต่ไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ก็ย่อมเป็นความสูญเปล่าทั้งเวลา แรงงานและเงินที่ลงทุนไป

นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจในการพัฒนาบุคลากรสามารถศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 ด้านคือ 1. การวิเคราะห์องค์การ (Organization Analysis) เป็นการศึกษาโดยนายและเป้าหมายของภารกิจ การถ่ายทอดการดำเนินงาน การวางแผนงาน การวางแผนพัฒนาบุคลากร การเปลี่ยนแปลงระบบงานบรรยายกาศในองค์การ ความสามารถของกำลังคน การบริหารงานและการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของผู้บริหาร 2. การวิเคราะห์เนื้อจ้างและการวิเคราะห์งาน (Task Job Analysis) เป็นการศึกษารายละเอียดของเนื้อจ้างลักษณะและขอบเขตของงาน คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งงาน ขั้นตอนและมาตรฐานการปฏิบัติงาน การประเมินผลงาน การสอนด้านผู้จัดการหรือผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน และการวิเคราะห์ปัญหาในงาน 3. การวิเคราะห์ตัวบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน (Person Analysis) เป็นการศึกษาความต้องการความสนใจ ได้รับการพัฒนาของบุคลากรและลักษณะของการพัฒนาที่ต้องการ โดยการประเมินผลงานกับมาตรฐานงาน การสำรวจเจตคติ การทดสอบความถนัดในงานและการวิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติงาน ความคาดหวังของบุคลากร ข้อมูลที่ได้รับสามารถชี้ให้เห็นถึงสภาพของปัญหาและสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ซึ่งหากเป็นที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรที่สามารถเลือกใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมได้

ดังนั้นการสำรวจความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรเป็นการกันหาคำตอบว่าจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรหรือไม่ หากจำเป็นต้องดำเนินการใดรับการรับฟังที่ควรเข้ารับการพัฒนา เรื่องได้ที่ควรจัดให้มีและวิธีการใดนำเสนอ เพื่อให้บังเกิดผลต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือป้องกันปัญหาในการปฏิบัติงาน

แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

จากแนวคิดของ Cohen and Keren (2009, pp. 1-17) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยายการองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม โดยการแลกเปลี่ยนทางสังคมเป็นการกระทำโดยสมัครใจของ

บุคคล ในฐานะสมาชิกขององค์กร ในการตอบแทนองค์การที่ทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนที่คาดหวังว่าจะได้รับ ซึ่งก็คือบรรยายกาศองค์การนักวิจัยส่วนมากเห็นว่าบรรยายกาศองค์การที่ดีจะมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการทำงานของสมาชิกในองค์การเมื่อสมาชิกในองค์การรับรู้ว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังนั้นเป็นการตอบแทนองค์การในการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่องค์การต้องการ เมื่อการเมื่อนักบุคคลรับรู้ถึงบรรยายกาศองค์การที่ดีบุคคลจะกระทำพฤติกรรมที่องค์การต้องการเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vardi (2001, pp. 325-337) ที่ได้อธิบายสภาวะแวดล้อมในการทำงานที่ดี เช่น สภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ระบบการให้รางวัลพิเศษ การช่วยในเรื่องปรับตัวของพนักงานใหม่ การได้รับการสนับสนุน ความร่วมมือและความหลากหลายในงาน มีส่วนช่วยยกระดับพฤติกรรมการทำงานให้เพิ่มขึ้น ได้ดังนี้สิ่งหนึ่งที่บุคคลเลือกใช้ในตอบแทนผลประโยชน์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับจากองค์การคือการแสดงผลการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การและยังพบว่าการรับรู้บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และมีทิศทางเดียวกันกับ Arnold and Feldman (1986 อ้างถึงใน ยุภารพ ทองลักษ, 2550, หน้า 76) ที่ได้ทำการศึกษาพบว่าบรรยายกาศองค์การเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียดในการทำงานซึ่งหากบุคคลไม่สามารถขับขึ้นหรือปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียดนั้น ก็อาจถูกกดดันและแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและยังบั่นทอนอารมณ์และจิตใจ ทำให้เกิดความห้อเห้เป็นอย่างมากในการทำงาน ได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าบรรยายกาศองค์การเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์การ การเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ภายในองค์การมีผลกระทบต่อบรรยายกาศและประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรภายในองค์การ การจัดการบรรยายกาศองค์การให้เหมาะสมและอ่อนโยนต่อการปฏิบัติงานนั้น จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลในองค์กรมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียน และพนักงาน โรงเรียนจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการเสริมสร้างบรรยายกาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นภายในองค์การ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการให้บริการของพนักงาน โรงเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

หวาน อังคณากรกษ์พันธุ์ (2546) ศึกษาเรื่อง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงานในธุรกิจโรงเรียน เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงเรียนที่เป็นสมาชิกของสมาคมโรงเรียนไทย เขตเมืองพัทยา

จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 แห่งรวมจำนวนพนักงาน 372 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างตามสูตร การคำนวณหาค่าก่อเสื่อมตัวอย่างของยาามาเน่ ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างโดยใช้ความสะดวกในการเก็บข้อมูล จากพนักงานแต่ละโรงเรียน แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเมื่อจำนวน 314 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.41 ของกลุ่มทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมพนักงานในธุรกิจโรงเรียน เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การในระดับมากทุกแบบ โดยรับรู้เบนราชาเรียเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นแบบเครือญาติ แบบปรันตัว และแบบมุ่งผลสำเร็จเป็นอันดับสุดท้าย สำหรับความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจ และด้านการคงอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรหัดฐานอยู่ในระดับปานกลาง จากการเปรียบเทียบ ปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การ โดยการทดสอบ สมมติฐานของการวิจัย พบว่า เพศ แผนงานที่สังกัด และระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การ ต่างกัน มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การแต่ละแบบ ไม่แตกต่างกัน เปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานในธุรกิจโรงเรียน เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ แผนงานที่สังกัด และระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การต่างกัน มีความผูกพันไม่แตกต่างกัน และเมื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การ พบว่า การรับรู้ วัฒนธรรมองค์การมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ชนเนย์วู มีແສ (2547) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะและ บรรยายกาศองค์การกับความพึงพอใจในงานของพนักงานโรงเรียนในอำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานระดับปฎิบัติการ จำนวน 400 คน จากการศึกษาพบว่า พนักงานมีการรับรู้ต่อบรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพนักงานรับรู้บรรยายกาศองค์การด้านความรับผิดชอบ ความสามัคคี ด้านการสนับสนุนและ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างของงาน ด้านความขัดแย้ง ด้านรางวัลและผลตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง

นาธิกา มาธุพันธ์ (2550 อ้างถึงใน นิศาสตร์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการ รับรู้บรรยายกาศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับบน เครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินในกลุ่ม ที่บินสายยุโรป บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 177 คน ผลการวิจัยพบว่าพนักงาน ต้อนรับบนเครื่องบินมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรม การให้บริการอยู่ในระดับที่สูง การรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการให้บริการบนเครื่องบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุลาวัณย์ ศิริคำฟู (2550, หน้า 71-80) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การ กับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงเรนในอาเภอ เมืองเชียงใหม่ จำนวน 202 คน พบร่วมกันคุณภาพชีวิตในการทำงานทุกด้าน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน และความผูกพันต่อองค์การทุกด้าน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงเรน ได้ร้อยละ 48.8

กินรี อินทะวงศ์ (2551, หน้า 50-63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน โรงเรน จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานประจำในโรงเรน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับการแบ่งระดับ 5 ดาว 4 ดาว และ 3 ดาว จากสมาคมโรงเรนไทย จำนวน 9 โรงเรน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 337 คน ซึ่งใน การศึกษาการรับรู้บรรยายกาศองค์การ ใช้แบบวัดบรรยายกาศองค์การของ Litwin and Stringer (1986) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้บรรยายกาศองค์การจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า การรับรู้บรรยายกาศองค์การด้าน ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ความอบอุ่น และเอกสารข้อมูลขององค์การและความจริงจังรักภักดีของกลุ่มอยู่ในระดับสูง และมีการให้รางวัลและการลงโทษ การสนับสนุน มาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหวังและความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยต่างประเทศ

Anthony and Jiju (2004, pp. 380-384) ทำการประเมินคุณภาพบริการของโรงเรนในเครือในประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบริการกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ โดยใช้กรณีศึกษากลุ่ม โรงเรนในประเทศไทย 6 แห่ง ซึ่งการประเมินผลคุณภาพบริการนี้ทำโดยการปรับปรุงเครื่องมือ SERVQUAL ของ Zeithaml และ仑ະ (1990) ซึ่งประกอบด้วย 1. ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibles) 2. ความน่าเชื่อถือ หรือไว้วางใจได้ (Reliability) 3. การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) 4. การให้ความมั่นใจ (Assurance) 5. การเข้าใจการรับรู้ความต้องการของผู้รับบริการ (Empathy) จากผลการวิจัยพบว่าการตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด และการเข้าใจการรับรู้ความต้องการของผู้รับบริการ (Empathy) เป็นปัจจัยที่สำคัญน้อยที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการให้บริการซ้ำเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรนในเครือนี้ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่พนักงานขาดความเข้าใจในความต้องการของผู้มาใช้บริการ

Lau Pei Mey (2005, pp. 45-55) ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพบริการของโรงเรนระดับ 4 และ 5 ดาวในมาเลเซีย โดยนำเครื่องมือ SERVQUAL ที่ปรับปรุงแล้วมาใช้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์

รู้ห่วงระดับความพึงพอใจ โดยรวมของผู้ใช้บริการ โรงแรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบริการทั้ง 5 ด้านของ SERVQUAL จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 472 คน ผลจากการวิจัยพบว่าการรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงแรมระดับ 4 และ 5 ดาวในมาเลเซียยังต่ำกว่าระดับความคาดหวังในคุณภาพบริการ และซึ่งว่าระหว่างความคาดหวังในคุณภาพบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการ โรงแรมกับการรับรู้คุณภาพบริการยังต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

Cohen and Keren (2009, pp. 1-17) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของครูในอิสราเอล กลุ่มตัวอย่างเป็นครูชาวอิสราเอล จำนวน 287 คน พนบว่า บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบรรยายกาศองค์การสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าบรรยายกาศองค์การมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการให้บริการ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษารายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างความก้าวหน้าให้แก่หน่วยงานต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งเน้นการศึกษารายการของภารกิจกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะพนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการ ของโรงแรมระดับ 4-5 ดาว ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย แรงงานในเขตพัทยาเหนือ จำนวนทั้งหมด 25 แห่ง รวมจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 5,207 คน (สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก เขต 3, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล จะใช้วิธีการแบบสุ่มของยามานะ (Yamane, 1973, pp. 727-728) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง สูตรมีดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n แทน จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือ ขนาดของประชากรทั้งหมด

e แทน ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ กำหนดไว้ที่ร้อยละ 5

$$\text{แทนค่าสูตร} \quad n = \frac{5,207}{1 + 5,207(0.05)^2}$$

$$n = 372$$

ตารางที่ 3-2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่ม抽出สัดส่วนของพนักงานโรงเรียนระดับ 5 ดาว จำนวน
โรงเรียน 5 แห่ง

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
F	748	$\frac{200 \times 748}{2,407} = 62$
G	240	$\frac{200 \times 240}{2,407} = 20$
H	600	$\frac{200 \times 600}{2,407} = 50$
I	560	$\frac{200 \times 560}{2,407} = 46$
J	259	$\frac{200 \times 259}{2,407} = 22$
รวม	2,407	200

ที่มา: ฝ่ายบุคคลของโรงเรียนทั้ง 10 แห่ง 16 มิถุนายน 2555.

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบ่งแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็นระดับชั้น จำนวน 2 ระดับชั้น โดยแบ่งตามระดับดาวและขนาดของจำนวนห้องพักหลังจากนั้นสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนและขนาดของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ตามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ระดับการศึกษา แผนกงานที่สังกัด และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ลักษณะคำ답 เป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 ตามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อบรรยากาศการทำงานภายในองค์กร ใช้แนวคิดมิติบรรยากาศของ Stringer (2002) โดยพัฒนามาจากแบบวัดบรรยากาศ

องค์การของ กันยา เทพสวัสดิ์ (2550) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) มี ข้อคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้าง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5
2. ด้านมาตรฐาน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 6, 7, 8, 9, 10
3. ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 11, 12, 13, 14, 15
4. ด้านการเห็นคุณค่า จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 16, 17, 18, 19, 20
5. ด้านการสนับสนุน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 21, 22, 23, 24, 25
6. ด้านความผูกพัน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 26, 27, 28, 29, 30

ซึ่งผู้วิจัยได้เปลี่ยนข้อคำถามออกเป็นเชิงบวกและเชิงลบ ดังนี้ คำถามเชิงบวก จำนวน 28 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30 คำถามเชิงลบ จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 27

โดยผู้ต้องจะประเมินความคิดเห็นที่มีต่อบรรยายกาศองค์การ ในแต่ละข้อตามระดับ การประเมิน 4 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินผลคะแนน ดังนี้

เห็นด้วย	เท่ากับ	4 คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	เท่ากับ	3 คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	1 คะแนน

ผู้วิจัยได้แปลงคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้จากการตอบในระดับความเห็น 4 ระดับ โดยผู้วิจัยได้ใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบค่าวิกฤตคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วยระดับความเห็น 4 ระดับ

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{4-1}{4}$$

$$= .75$$

ดังนั้น จะมีความกว้างของอันตรภาคชั้นเท่ากับ .75 ผู้วิจัยจึงกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย และเกณฑ์การแปลงความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.75 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยายกาศองค์การในระดับน้อยที่สุด

1.76 – 2.50 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยายกาศองค์การในระดับน้อย

2.51 – 3.25 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยายกาศองค์การในระดับมาก

3.26 – 4.00 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยายกาศองค์การในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ตามความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการของตนแบ่งแก่ลูกค้า ใช้แนวคิดของ Parasuraman ที่เรียกว่า Service Quality หรือ SERVQUAL ในการวัดพฤติกรรมการให้บริการที่มีคุณภาพของพนักงาน โรงแรม โดยพัฒนามาจากแบบวัดพฤติกรรมการให้บริการของ เครื่อวัลย์ บุญสะเดา (2546) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนตัว (Rating Scale) มีข้อคำถามทั้งสิ้น 22 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทุกข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4
2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 6, 7, 8, 9
3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 10, 11, 12, 13
4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 14, 15, 16, 17,
5. ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 18, 19, 20, 21,

22

โดยผู้ตอบจะประเมินพฤติกรรมการให้บริการต่อข้อคำถามแต่ละข้อตามระดับการประเมิน 4 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินผลคะแนน ดังนี้

ทุกริ้ง	เท่ากับ	4 คะแนน
บ่อยครั้ง	เท่ากับ	3 คะแนน
นานๆ ครั้ง	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	เท่ากับ	1 คะแนน

ผู้วิจัยได้แปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถามดังนี้ ได้จากการตอบในระดับของพฤติกรรมที่มากที่สุด จนถึงระดับของพฤติกรรมที่น้อยที่สุด หรือคะแนนตั้งแต่ 4 ถึง 1 คะแนน โดยผู้วิจัยได้ใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบค่าวิกฤตคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วยระดับของพฤติกรรม 4 ระดับ

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{4-1}{4} \\
 &= .75
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะมีความกว้างของอันตรภาคชั้นเท่ากับ .75 ผู้วิจัยจึงกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย และเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.75 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศองค์การในระดับน้อยที่สุด

- 1.76 – 2.50 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศองค์การในระดับน้อย
 2.51 – 3.25 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศองค์การในระดับมาก
 3.26 – 4.00 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศองค์การในระดับมากที่สุด
 ส่วนที่ 4 ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับบรรยายองค์การและพฤติกรรมการให้บริการ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการโรงเรียน จากแหล่งข้อมูลทุกด้านต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลคิดเห็นจากอินเทอร์เน็ต ส่วนข้อมูลเชิงสถิติได้มาจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมโรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบรรยายองค์การและพฤติกรรมการให้บริการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยประยุกต์ ปรับปรุงและเพิ่มเติมบางส่วนของ แบบสอบถามตามแนวคิดของนักวิจัยท่านอื่น

3. สร้างแบบสอบถาม โดยนำเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการควบวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

4. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจคุณภาพของเครื่องมือ ด้าน ความเหมาะสมของข้อความ และการใช้ภาษาคำนวนค่าดัชนีความสอดคล้องของระหว่างข้อคำถาม และเนื้อหา (Item-Objective Congruence Index: IOC) (พิชิต ฤทธิ์จูญ, 2547, หน้า 423) และ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ด้วยแบบประเมินความตรงที่มี 3 ระดับได้แก่

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

โดยมีสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องของระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน คะแนนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ต่อ MQC มีข้อคำถานที่ผ่านเกณฑ์ (มีค่ามากกว่า 0.50) จำนวน 52 ข้อ ส่วนข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ผู้วิจัยนำมารับปรุง แก้ไขให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้มีความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหา และภาษาเพื่อให้มีความสมบูรณ์ เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงกันเรื่องที่ต้องการศึกษา จึงรวมรวมข้อคำถานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไว้เป็นแบบสอนถานฉบับทดลองใช้เพื่อนำไปใช้ขั้นต่อไป (ภาคผนวก ค)

5. ปรับแบบสอนถาน เสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการคุณวิทยานิพนธ์อีกครั้ง และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับพนักงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ตามสูตรของโฮลเวล (Howell, 1992, p. 299) ดังนี้

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

โดยที่ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน X
$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน Y
$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y แต่ละคู่
N	แทน จำนวนคน

แบบสอนถานบรรยายองค์การ จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.82 ส่วนแบบสอนถานพฤติกรรมการให้บริการ จำนวน 22 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 0.92 (ภาคผนวก ง) รัตนฯ ศิริพานิช (2533, หน้า 156) กล่าวว่า ข้อคำถานที่จะนำมาเป็นแบบสอนถานได้จะต้องมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

6. หากความเชื่อมั่นของแบบสอนถาน (Reliability) ด้วยการหาความสอดคล้องภายในของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha - Coefficient) ของครอนบัช (Cronbach, 1990, pp. 202-204) โดยมีสูตรดังนี้

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_{items}^2}{S_{total}^2} \right]$$

โดยที่ α_k แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนของแบบสอบถาม
 $\sum S_{items}^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
 S_{total}^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนทั้งฉบับ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามบรรยายการค้า การ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และแบ่งเป็นรายด้านมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้าน โครงสร้าง เท่ากับ 0.87 ด้านมาตรฐาน เท่ากับ 0.83 ด้านความรับผิดชอบ เท่ากับ 0.88 ด้านการเห็นคุณค่า เท่ากับ 0.91 ด้านการสนับสนุน เท่ากับ 0.93 และด้านความผูกพัน เท่ากับ 0.85 สำหรับแบบสอบถามพฤติกรรมการให้บริการ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และแบ่งเป็นรายด้านมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้านความเป็นรูปธรรมของ การบริการ เท่ากับ 0.92 ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ เท่ากับ 0.94 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ เท่ากับ 0.97 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ เท่ากับ 0.97 และด้านความรู้สึกและความเข้าใจ ในผู้รับบริการ เท่ากับ 0.98 (ภาคผนวก ง)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา ส่งไปยังผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 10 โรงพยาบาลหนึ่งอ จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. ประสานกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของโรงพยาบาลแต่ละโรงพยาบาล เพื่อขอความอนุเคราะห์ จากหัวหน้าฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในการแจกแบบสอบถามให้พนักงานโรงพยาบาลระดับปฏิบัติการ จำนวน 372 ฉบับ ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อรับแบบสอบถามคืน ได้รับกลับคืนมา 372 ฉบับ (100%) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผลทำการลงทะเบียน และบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอน ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. หากค่าความถี่และร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การกับ

พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

3. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดย การเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การในแต่ละ ค้านที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการ โดยรวมของพนักงาน โรงแรมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การหาค่าทางสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ ตัวแปรที่กำหนดได้แก่ ระดับการศึกษา แผนกงานที่สังกัด และระยะเวลาการปฏิบัติงาน กำหนด นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยทดสอบหากความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศ องค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงาน โรงแรม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เป็นผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 คน ซึ่งเป็นพนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการของโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังค่อไปนี้

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน พลนวກกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของพลนวกกำลังสองของคะแนน
LSD	แทน ค่าวิกฤตของ Least Significant Difference
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน T-Distribution
df	แทน ชั้นแห่งความอิสระ
p	แทน ความน่าจะเป็น
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลทั่วไปของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
2. ระดับความสำคัญของบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของตนของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
3. การเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. การเปรียบเทียบ พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ถักษณะข้อมูลทั่วไปของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	121	32.53
ปริญญาตรี	236	63.44
สูงกว่าปริญญาตรี	15	4.03
รวม	372	100.00
แผนกงานที่สังกัด		
งานบริการส่วนหน้า	99	26.61
งานแม่บ้าน	110	29.57
งานอาหารและเครื่องดื่ม	109	29.30
งานช่าง	39	10.48
อื่นๆ	15	4.03
รวม	372	100.00
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	125	33.60
มากกว่า 3 ปีแต่ไม่เกิน 6 ปี	181	48.66
มากกว่า 6 ปี	66	17.74
รวม	372	100.00

จากตารางที่ 4-1 พนักงาน โรงพยาบาลในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนตัวได้ดังนี้

ระดับศึกษา พนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 63.44 รองลงมาคือ มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 32.53 และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ตามลำดับ

แผนงานที่สังกัด พนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ใน แผนงานแม่ข่าย มากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 รองลงมาคือ แผนงานอาหาร และเครื่องดื่ม จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 แผนงานบริการส่วนหน้า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.61 แผนงานช่าง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.48 และแผนงาน อื่น ๆ เช่น งานบัญชี งานบุคคล และงานคนสวน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน พนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ ปฏิบัติงานมากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 6 ปี มากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 48.66 รองลงมาคือ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 มีระยะเวลา ที่ปฏิบัติงานมากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 ตามลำดับ

2. ระดับความสำคัญของบรรยาการองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของตนของของ พนักงาน โรงพยาบาล ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี ดังตารางที่ 4-2 ถึง 4-14

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยาการองค์การ ด้านโครงสร้าง

ด้านโครงสร้าง	$(n = 372)$		ระดับ	อันดับ
	$\bar{x}$	SD		
1. โรงพยาบาลมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ ของพนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจน	3.47	0.64	มากที่สุด	1
2. ท่านมีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ ในงานของท่านเป็นอย่างดี	3.46	0.63	มากที่สุด	2
3. เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานท่านรู้ดีว่าจะต้อง ปรับเปลี่ยนปรับปรุง	3.44	0.67	มากที่สุด	3

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ด้านโครงสร้าง	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
4. โรงเรียนมีการชี้แจงโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงานทราบอย่างชัดเจน	3.42	0.69	มากที่สุด	4
5. ท่านทราบหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนอย่างชัดเจน	3.02	1.02	มาก	5
รวมเฉลี่ย		3.36	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยาศาสตร์คุณค่า ด้านโครงสร้าง ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, SD = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.47$, SD = 0.64) ข้อที่ 2 ท่านมีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในงานของท่านเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.46$, SD = 0.63) ข้อที่ 3 เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานท่านรู้ดีว่าจะต้องปรึกษาใครบ้าง ($\bar{X} = 3.44$, SD = 0.67) และข้อที่ 4 โรงเรียนมีการชี้แจงโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงานทราบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.42$, SD = 0.69) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5 ท่านทราบหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.02$, SD = 1.02) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยาศาสตร์คุณค่า ด้านมาตรฐาน

ด้านมาตรฐาน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
6. โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้วัดคุณภาพการบริการไว้อย่างชัดเจน	3.54	0.58	มากที่สุด	1
7. ท่านพยาบาลปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอ	3.52	0.57	มากที่สุด	2

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ด้านมาตรฐาน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
8. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานการทำงานที่ดี	3.50	0.60	มากที่สุด	3
9. โรงพยาบาลกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้สูง	3.48	0.60	มากที่สุด	4
10. ท่านยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลตั้งไว้	3.47	0.64	มากที่สุด	5
รวมเฉลี่ย	3.50	0.56	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านมาตรฐาน ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.56$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 6 โรงพยาบาลมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้วัดคุณภาพการบริการ ไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.54$, $SD = 0.58$) ข้อที่ 7 ท่านพยายามปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.57$) ข้อที่ 8 ท่านมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานการทำงานที่ดี ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.60$) ข้อที่ 9 โรงพยาบาลกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้สูง ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 0.60$) และข้อที่ 10 ท่านยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลตั้งไว้ ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.64$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
11. ผู้บังคับบัญชาของท่านแสดงออกถึงความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจในตัวท่าน	3.21	0.75	มาก	1
12. ท่านได้รับโอกาสให้แก่ไว้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง เสมอ	3.02	0.85	มาก	5
13. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันที	3.03	0.87	มาก	4

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ด้านความรับผิดชอบ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
14. ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานได้ อย่างเต็มที่	3.04	0.84	มาก	3
15. ท่านสามารถรับผิดชอบงานได้แม่หัวหน้างานไม่อยู่	3.08	0.82	มาก	2
รวมเฉลี่ย		3.08	0.77	มาก

จากตารางที่ 4-4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านความรับผิดชอบ ในภาพรวม อยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, $SD = .766$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ
มากทุกข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 11 ผู้บังคับบัญชาของท่าน
แสดงออกถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในตัวท่าน ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.75$) ข้อที่ 15 ท่านสามารถ
รับผิดชอบงานได้แม่หัวหน้างานไม่อยู่ ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.82$) ข้อที่ 14 ท่านมีโอกาสแสดงความ
คิดเห็นในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.84$) ข้อที่ 13 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะ
ปฏิบัติงานท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันที ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.87$) และข้อที่ 12 ท่านได้รับ¹
โอกาสให้แก่ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเองเสมอ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านการเห็นคุณค่า

ด้านการเห็นคุณค่า	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
16. หัวหน้างานของท่านมักจะปฏิบัติต่อลูกน้องด้วยความ เสมอภาค	3.40	0.64	มากที่สุด	3
17. โรงเรียนให้ความสำคัญกับการให้รางวัลกับพนักงานที่ มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐาน	3.42	0.63	มากที่สุด	2
18. การลงโทษพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอ	3.46	0.63	มากที่สุด	1
19. หากท่านปฏิบัติงานได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชมต่อ การทำงานของท่าน	3.40	0.72	มากที่สุด	4

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ด้านการเห็นคุณค่า	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
20. ท่านมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม	2.92	0.83	มาก	5
รวมเฉลี่ย	3.32	0.57	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-5 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านการเห็นคุณค่า ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, SD = 0.57) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อที่ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 18 การลงโทษพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงพยาบาลเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอ ($\bar{X} = 3.46$, SD = 0.63) ข้อที่ 17 โรงพยาบาลให้ความสำคัญกับการให้รางวัลกับพนักงานที่มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.42$, SD = 0.63) ข้อที่ 16 หัวหน้างานของท่านมักจะปฏิบัติต่อลูกน้องด้วยความเสมอภาค ($\bar{X} = 3.40$, SD = 0.64) และข้อที่ 20 หากท่านปฏิบัติงานได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชมต่อการทำทำงานของท่าน ($\bar{X} = 3.40$, SD = 0.72) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 20 ท่านมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.92$, SD = 0.83) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านการสนับสนุน

ด้านการสนับสนุน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
21. พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการคูณแลเอาใจใส่จากพนักงานเก่า	3.31	0.65	มากที่สุด	1
22. ท่านมีความรู้สึกว่าตนเองทำงานในโรงพยาบาลอย่างอบอุ่น	3.20	0.65	มาก	2
23. เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือแก่ท่านในการปฏิบัติงาน เป็นอย่างดี	3.09	0.69	มาก	4

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ด้านการสนับสนุน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
24. เพื่อนร่วมงานของท่านมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษามาเมื่อท่านมีปัญหารือเรื่องงาน	3.07	0.70	มาก	5
25. หัวหน้างานของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	3.10	0.69	มาก	3
รวมเฉลี่ย		3.15	0.62	มาก

จากตารางที่ 4-6 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านการสนับสนุน ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, SD = 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 21 พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการคุ้มครองอย่างมาก ($\bar{X} = 3.31$, SD = 0.65) และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 22 ท่านมีความรู้สึกว่าตนเองทำงานในโรงพยาบาลอย่างบ่อบี ($\bar{X} = 3.20$, SD = 0.65) ข้อที่ 25 หัวหน้างานของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.70) ข้อที่ 23 เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือแก่ท่านในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.09$, SD = 0.69) และข้อที่ 24 เพื่อนร่วมงานของท่านมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษามาเมื่อท่านมีปัญหารือเรื่องงาน ($\bar{X} = 3.07$, SD = 0.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ด้านความผูกพัน

ด้านความผูกพัน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
26. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลนี้	3.30	0.68	มากที่สุด	1
27. หากท่านมีโอกาส ท่านคิดที่จะหางานใหม่	2.57	0.87	มาก	5
28. ท่านผูกพันกับโรงพยาบาลอย่างมาก	3.15	0.74	มาก	3
29. โรงพยาบาลเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของท่าน	3.15	0.73	มาก	2

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ค้านความผูกพัน	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
30. ท่านพร้อมที่จะทำงานกับโรงพยาบาลต่อไป ไม่ว่า โรงพยาบาลจะต้องเพชญูกับปัญหาใดก็ตาม	3.08	0.72	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.05	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4-7 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ ค้านความผูกพัน ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$, $SD = 0.54$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ดังนี้ ข้อที่ 26 ท่านรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาล ($\bar{X} = 3.30$ $SD = 0.68$) และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 29 โรงพยาบาลเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของท่าน ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.73$) ข้อที่ 28 ท่านผูกพันกับโรงพยาบาลอย่างมาก ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.74$) ข้อที่ 30 ท่านพร้อมที่จะทำงานกับโรงพยาบาลต่อไป ไม่ว่าโรงพยาบาลจะต้องเพชญูกับปัญหาใดก็ตาม ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.72$) และข้อที่ 27 หากท่านมีโอกาส ท่านคิดที่จะหางานใหม่ ($\bar{X} = 2.57$, $SD = 0.87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ

ต้านบรรยายกาศองค์การ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
ค้านโครงสร้าง	3.36	0.65	มากที่สุด	2
ค้านมาตรฐาน	3.50	0.56	มากที่สุด	1
ค้านความรับผิดชอบ	3.08	0.77	มาก	5
ค้านการเห็นคุณค่า	3.32	0.57	มากที่สุด	3
ค้านการสนับสนุน	3.15	0.62	มาก	4
ค้านความผูกพัน	3.05	0.54	มาก	6
รวมเฉลี่ย	3.25	0.50	มาก	

จากการที่ 4-8 ผลการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายองค์การ ในภาพรวมอยู่ในมีในระดับมาก ($X = 3.25$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาข้อ พนว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐาน ($X = 3.50$, $SD = 0.56$) ด้านโครงสร้าง ($X = 3.36$, $SD = 0.65$) และด้านการเห็นคุณค่า ($X = 3.32$, $SD = 0.57$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุน ($X = 3.15$, $SD = 0.62$) ด้านความรับผิดชอบ ($X = 3.08$, $SD = 0.77$) และด้านความผูกพัน ($X = 3.05$, $SD = 0.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ

ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ	$(n = 372)$		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. โรงแรมจัดสถานที่อย่างเหมาะสมสำหรับให้บริการลูกค้า	3.52	0.58	มากที่สุด	3
2. ท่านจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับลูกค้าให้พร้อมใช้งาน เสมอ	3.58	0.58	มากที่สุด	2
3. ท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อย	3.48	0.83	มากที่สุด	4
4. ท่านรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการ	3.60	0.64	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	3.55	0.59	มากที่สุด	

จากการที่ 4-9 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($X = 3.55$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาข้อ พนว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 4 ท่านรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการ ($X = 3.60$, $SD = 0.64$) ข้อที่ 2 ท่านจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับลูกค้าให้พร้อมใช้งานเสมอ ($X = 3.58$, $SD = 0.58$) ข้อที่ 1 โรงแรมจัดสถานที่อย่างเหมาะสมสำหรับให้บริการลูกค้า ($X = 3.52$, $SD = 0.58$) และข้อที่ 3 ท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อย ($X = 3.48$, $SD = 0.83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงบานมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ

ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
5. ท่านสามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด	3.65	0.56	มากที่สุด	1
6. เมื่อลูกค้ามีปัญหา ท่านแสดงความใส่ใจและตั้งใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้	3.57	0.62	มากที่สุด	3
7. ท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องดังตั้งแต่ครั้งแรก	3.54	0.64	มากที่สุด	5
8. ท่านให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงเรนได้กำหนดไว้	3.58	0.62	มากที่สุด	2
9. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ท่านพยายามที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นซ้ำอีก	3.54	0.62	มากที่สุด	4
รวมเฉลี่ย	3.58	0.58	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-10 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.58$, SD = 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 5 ท่านสามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 3.65$, SD = 0.56) ข้อที่ 8 ท่านให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงเรนได้กำหนดไว้ ($\bar{X} = 3.58$, SD = 0.62) ข้อที่ 6 เมื่อลูกค้ามีปัญหา ท่านแสดงความใส่ใจและตั้งใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้ ($\bar{X} = 3.57$, SD = 0.62) ข้อที่ 9 เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ท่านพยายามที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นซ้ำอีก ($\bar{X} = 3.54$, SD = 0.62) และ ข้อที่ 7 ท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องดังตั้งแต่ครั้งแรก ($\bar{X} = 3.54$, SD = 0.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
10. ลูกค้าสามารถรับบริการจากท่านได้ง่าย	3.23	0.98	มาก	4
11. ท่านพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอ	3.41	0.84	มากที่สุด	2
12. ท่านมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า	3.44	0.81	มากที่สุด	1
13. ท่านไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าขอ	3.39	0.83	มากที่สุด	3
รวมเฉลี่ย	3.37	0.82	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-11 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$, SD = .821) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 12 ท่านมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า ($\bar{X} = 3.44$, SD = 0.81) ข้อที่ 11 ท่านพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอ ($\bar{X} = 3.41$, SD = 0.84) และข้อที่ 13 ท่านไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าขอ ($\bar{X} = 3.39$, SD = 0.83) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 10 ลูกค้าสามารถรับบริการจากท่านได้ง่าย ($\bar{X} = 3.23$, SD = 0.98) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ

ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
14. ท่านสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้	3.23	0.91	มาก	2
15. ท่านสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการ ได้	3.21	0.94	มาก	3
16. ท่านให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพ	3.48	0.83	มากที่สุด	1
17. ท่านสามารถตอบคำถานของลูกค้าได้	3.10	0.99	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.25	0.85	มาก	

จากตารางที่ 4-12 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมาก ($X = 3.37$, $SD = 0.85$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 16 ท่านให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพ ($X = 3.48$, $SD = 0.83$) และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 14 ท่านสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้ ($X = 3.23$, $SD = 0.91$) ข้อที่ 15 ท่านสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการได้ ($X = 3.21$, $SD = 0.94$) และข้อที่ 17 ท่านสามารถตอบคำถามของลูกค้าได้ ($X = 3.10$, $SD = 0.99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ

ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
18. ท่านให้ความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน	3.20	0.91	มาก	2
19. ท่านบริการโดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก	3.22	0.90	มาก	1
20. ท่านสามารถปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคน	3.06	0.94	มาก	3
21. ท่านจัดทำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้	2.99	0.96	มาก	5
22. ท่านเข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน	3.03	0.94	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.10	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4-13 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมาก ($X = 3.10$, $SD = 0.88$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อที่ 19 ท่านบริการโดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก ($X = 3.22$, $SD = 0.90$) ข้อที่ 18 ท่านให้ความ

เข้าใจได้ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 0.91$) ข้อที่ 20 ท่านสามารถปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคน ($\bar{X} = 3.06$, $SD = 0.94$) ข้อที่ 22 ท่านเข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.94$) และข้อที่ 21 ท่านจดจำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้ ($\bar{X} = 2.99$, $SD = 0.96$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ

ด้านพฤติกรรมการให้บริการ	(n = 372)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ	3.55	0.59	มากที่สุด	2
2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	3.58	0.58	มากที่สุด	1
3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	3.37	0.82	มากที่สุด	3
4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ	3.25	0.85	มาก	4
5. ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	3.10	0.88	มาก	5
รวมเฉลี่ย	3.39	0.69	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-14 ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, $SD = 0.69$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 2 ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 0.58$) ข้อที่ 1 ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ($\bar{X} = 3.55$, $SD = .588$) และข้อที่ 3 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 0.82$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 4 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.25$, $SD = 0.85$) และข้อที่ 5 ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.88$) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบ บรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตารางที่ 4-15 ถึง 4-19

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านของพนักงาน
โรงเรียนในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

บรรยายกาศองค์การ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	2.00	7.44	3.72	9.08*	0.00
	ภายในกลุ่ม	369.00	151.30	0.41		
	รวม	371.00	158.75			
ด้านมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3.86	1.93	6.27*	0.00
	ภายในกลุ่ม	369.00	113.69	0.31		
	รวม	371.00	117.56			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	2.42	1.21	2.08	0.13
	ภายในกลุ่ม	369.00	215.28	0.58		
	รวม	371.00	217.70			
ด้านการเห็นคุณค่า	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.84	0.42	1.30	0.27
	ภายในกลุ่ม	369.00	118.41	0.32		
	รวม	371.00	119.24			
ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	1.40	0.70	1.85	0.16
	ภายในกลุ่ม	369.00	139.63	0.38		
	รวม	371.00	141.02			
ด้านความผูกพัน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.57	0.29	0.97	0.38
	ภายในกลุ่ม	369.00	108.67	0.29		
	รวม	371.00	109.25			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	1.80	0.90	3.66*	0.03
	ภายในกลุ่ม	369.00	90.89	0.25		
	รวม	371.00	92.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-15 พนวจ บรรยายกาศของค์การด้าน โครงสร้างด้านมาตรฐาน และรวมทุกด้านของพนักงาน โรงเรียนในเขตพัท야เห็นอ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของ LSD ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4-16 ถึง 4-18

ตารางที่ 4-16 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศของค์การด้าน โครงสร้าง ของพนักงาน โรงเรียน ในเขตพัท야เห็นอ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

บรรยายกาศ องค์การ	ระดับการศึกษา $\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ด้านโครงสร้าง	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.16	-	0.14	0.30*
	สูงกว่าปริญญาตรี 3.31	-	-	0.16
	ปริญญาตรี 3.47	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-16 พนวจ ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้าน โครงสร้าง ของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้าน โครงสร้างมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับพนักงานที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีบรรยายกาศขององค์การด้าน โครงสร้าง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายากาศองค์การด้านมาตรฐาน ของ พนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

บรรยายากาศองค์การ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		3.36	3.57	3.57	
ด้านมาตรฐาน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.36	-	0.22	0.22*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.57	-	-	0.00
	ปริญญาตรี	3.57	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายากาศองค์การด้านมาตรฐานของพนักงาน ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและพนักงานที่มี การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของบรรยายากาศองค์การด้านมาตรฐานมากกว่าพนักงาน ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มี การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มี การศึกษาระดับปริญญาตรีมีบรรยายากาศองค์การด้าน โครงสร้าง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายากาศองค์การรวมทุกด้าน ของ พนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

บรรยายากาศองค์การ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.15	3.30	3.33	
รวมทุกด้าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.15	-	0.15*	0.18
	ปริญญาตรี	3.30	-	-	0.03
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.33	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายากาศองค์การรวมทุกด้านของพนักงานที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยนักงานที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านมาตรฐานมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีบรรยายกาศขององค์การรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของบรรยายกาศองค์การ ในแต่ละด้านของพนักงาน
โรงเรียนในเขตพัทบยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศองค์การ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	4.00	6.53	1.63	3.94*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	152.22	0.41		
	รวม	371.00	158.75			
ด้านมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4.00	3.91	0.98	3.16*	0.01
	ภายในกลุ่ม	367.00	113.65	0.31		
	รวม	371.00	117.56			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	4.00	6.18	1.55	2.68*	0.03
	ภายในกลุ่ม	367.00	211.51	0.58		
	รวม	371.00	217.70			
ด้านการเห็นคุณค่า	ระหว่างกลุ่ม	4.00	2.89	0.72	2.28	0.06
	ภายในกลุ่ม	367.00	116.35	0.32		
	รวม	371.00	119.24			
ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	4.00	5.67	1.42	3.84*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	135.35	0.37		
	รวม	371.00	141.02			
ด้านความผูกพัน	ระหว่างกลุ่ม	4.00	4.10	1.03	3.58*	0.01
	ภายในกลุ่ม	367.00	105.15	0.29		
	รวม	371.00	109.25			

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

บรรยายการศองค์การ	แหน่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4.00	4.03	1.01	4.17*	.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	88.66	.24		
	รวม	371.00	92.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-19 พบว่า บรรยายการศองค์การด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน และรวมทุกด้านของพนักงาน โรงเรียนในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนงานที่สังกัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเห็นคุณค่า ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยวิธีของ LSD ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4-20 ถึง 4-26

ตารางที่ 4-20 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายการศองค์การด้านโครงสร้าง ของ พนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนงานที่สังกัด

บรรยายการ องค์การ	แผนงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	งานอาหาร	อื่น ๆ	งาน แม่บ้าน	งานบริการ
			และเครื่องครึ่งคิ่ม	3.03	3.34	3.35	3.37
ด้านโครงสร้าง	งานช่าง	3.03	-	0.32*	0.32	0.34*	0.48*
	งานอาหารและเครื่องครึ่งคิ่ม	3.34	-	-	0.00	0.02	0.16
	อื่น ๆ	3.35	-	-	-	0.20	0.16
	งานแม่บ้าน	3.37	-	-	-	-	0.14
	งานบริการส่วนหน้า	3.51	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายการศองค์การด้านโครงสร้าง ของพนักงาน แผนงานช่างกับพนักงานแผนงานอาหารและเครื่องครึ่งคิ่ม พนักงานแผนงานช่างกับพนักงานแผนงานแม่บ้าน พนักงานแผนงานช่างกับพนักงานแผนงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านโครงการสร้างมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน ส่วนพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกอื่น ๆ กับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ามีบรรยายกาศขององค์การด้านโครงการสร้าง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐาน ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทบາ喙เนื้อ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศ องค์การ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	งานแม่บ้าน	งานอาหาร และเครื่องดื่ม	งานบริการ ส่วนหน้า	อื่น ๆ
			3.24	3.50	3.54	3.58	
ด้านมาตรฐาน	งานช่าง	3.24	-	0.27*	0.31*	0.35*	0.12
	งานแม่บ้าน	3.50	-	-	0.04	0.08	0.14
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.54	-	-	-	0.04	0.18
	งานบริการส่วนหน้า	3.58	-	-	-	-	0.22
	อื่น ๆ	3.66	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านมาตรฐาน ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านมาตรฐาน มากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า ส่วนพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กับ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกอื่น ๆ มีบรรยายกาศขององค์การด้านมาตรฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายการด้านความรับผิดชอบ
ของพนักงานโรงพยาบาลในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายการ องค์กร	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	อื่น ๆ	งานอาหาร	งานแม่บ้าน	งานบริการ
			และเครื่องคิ้ม	และเครื่องคิ้ม	และเครื่องคิ้ม	และเครื่องคิ้ม	ส่วนหน้า
ด้านความ รับผิดชอบ	งานช่าง	2.75	-	0.11	0.31*	0.40*	0.41*
	อื่น ๆ	2.87	-	-	0.20	0.29	0.30
	งานอาหารและเครื่องคิ้ม	3.07	-	-	-	0.09	0.10
	งานแม่บ้าน	3.16	-	-	-	-	0.01
	งานบริการส่วนหน้า	3.16	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายการด้านความรับผิดชอบ ของ พนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิ้ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงาน แผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน มีค่าเฉลี่ยของบรรยายการด้าน ความรับผิดชอบ มากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานอาหาร และเครื่องคิ้ม ส่วนพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกอื่น ๆ กับ พนักงาน บริการอาหารและเครื่องคิ้ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิ้มกับ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน โรงพยาบาล และพนักงานแผนก งานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้าน โรงพยาบาล กับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีบรรยายการด้านความรับผิดชอบ "ไม่แตกต่างกัน"

ตารางที่ 4-23 ผลทดสอบความแคลอต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านการสนับสนุน
ของพนักงานโรงเรรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศ ^{องค์การ}	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	อื่น ๆ	งานอาหาร	งานบริการ	งานแม่บ้าน
					และเครื่องคิม	ส่วนหน้า	
			2.79	3.16	3.19	3.20	3.21
ด้านการสนับสนุน	งานช่าง	2.79	-	0.37*	0.39*	0.41*	0.41*
	อื่น ๆ	3.16	-	-	0.03	0.04	0.05
	งานอาหารและเครื่องคิม	3.19	-	-	-	0.01	0.02
	งานบริการส่วนหน้า	3.20	-	-	-	-	0.01
	งานแม่บ้าน	3.21	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านการสนับสนุน ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิม พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานแม่บ้าน มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านการสนับสนุนมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า ส่วนพนักงานแผนกอื่น ๆ กับพนักงานบริการอาหารและเครื่องคิม พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิมกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน มีบรรยายกาศขององค์การด้านการสนับสนุน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศองค์การด้านความผูกพันของ พนักงานโรงเรรน ในเขตพัทยาหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศ องค์การ	แผนกงานที่สังกัด	X	งานช่าง	งานอาหาร	อื่น ๆ	งานบริการ	งานแม่บ้าน
			และเครื่องคิม			ส่วนหน้า	
			2.77	3.02	3.05	3.09	3.13
ด้านความ	งานช่าง	2.77	-	0.25*	0.28	0.33*	0.36*
ผูกพัน	งานอาหารและเครื่องคิม	3.02	-	-	0.04	0.08	0.11
	อื่น ๆ	3.05	-	-	-	0.04	0.08
	งานบริการส่วนหน้า	3.09	-	-	-	-	0.04
	งานแม่บ้าน	3.13	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านความผูกพันของพนักงาน แผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิม พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดย พนักงานแผนกงานแม่บ้าน มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านความผูกพันมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องคิม พนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า ส่วนพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานบริการอาหารและเครื่องคิม กับ พนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกอื่น ๆ กับ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้าและพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานแม่บ้านมีบรรยายกาศขององค์การด้านความผูกพันไม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 พฤติชอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศของค์การด้านความรับผิดชอบของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศ องค์การ	แผนกงานที่สังกัด	X	งานช่าง	อื่น ๆ	งานอาหารและเครื่องดื่ม	งานแม่บ้าน	งานบริการ
			2.75	2.87	3.07	3.16	3.16
ด้านความ รับผิดชอบ	งานช่าง	2.75	-	0.11	0.31*	0.40*	0.41*
	อื่น ๆ	2.87	-	-	0.20	0.29	0.30
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.07	-	-	-	0.09	0.10
	งานแม่บ้าน	3.16	-	-	-	-	0.01
	งานบริการส่วนหน้า	3.16	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านความรับผิดชอบของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้านและพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า เแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานแม่บ้าน ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศขององค์การด้านความผูกพันมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกอื่น ๆ กับพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้านและพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีบรรยายกาศขององค์การด้านความผูกพันไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-26 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศของค์การรวมทุกด้าน ของ พนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

บรรยายกาศ องค์การ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง อื่น ๆ	งานบริการ		งานแม่บ้าน	งานอาหาร และเครื่องดื่ม
				ส่วนหน้า	2.97 3.17 3.26 - 0.30* 0.30* 0.32* 0.36*		
รวมทุกด้าน	งานช่าง อื่น ๆ	2.97 3.17	- -	0.30* 0.10	0.30* 0.12	0.32* 0.03	0.36* 0.07
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.26	- -	- -	- -	- -	0.04
	งานแม่บ้าน	3.29	- -	- -	- -	- -	-
	งานบริการส่วนหน้า	3.33	- -	- -	- -	- -	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศของค์การรวมทุกด้านของพนักงาน แผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนก งานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของบรรยายกาศของค์การรวมทุกด้าน มากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า ส่วนพนักงานแผนกอื่น ๆ กับ พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการ ส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนก งานบริการส่วนหน้า พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน และ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานบริการ ส่วนหน้า มีบรรยายกาศของค์การรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของบรรยาศาสตร์ค์การในแต่ละด้าน ของพนักงาน
โรงเรม ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

บรรยาศาสตร์ค์การ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	2.00	1.14	0.57	1.33	0.27
	ภายในกลุ่ม	369.00	157.61	0.43		
	รวม	371.00	158.75			
ด้านมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.21	0.11	0.33	0.72
	ภายในกลุ่ม	369.00	117.35	0.32		
	รวม	371.00	117.56			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3.14	1.57	2.70	0.07
	ภายในกลุ่ม	369.00	214.56	0.58		
	รวม	371.00	217.70			
ด้านการเห็นคุณค่า	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.22	0.11	0.34	0.71
	ภายในกลุ่ม	369.00	119.03	0.32		
	รวม	371.00	119.24			
ด้านการสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.16	0.08	0.21	0.81
	ภายในกลุ่ม	369.00	140.86	0.38		
	รวม	371.00	141.02			
ด้านความผูกพัน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.34	0.17	0.57	0.57
	ภายในกลุ่ม	369.00	108.91	0.30		
	รวม	371.00	109.25			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.09	0.05	0.19	0.83
	ภายในกลุ่ม	369.00	92.60	0.25		
	รวม	371.00	92.69			

จากตารางที่ 4-27 พบร่วมกันบรรยาศาสตร์ค์การด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน ด้านความผูกพัน และรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรมในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

4. การเก็บข้อมูลด้วยการให้บริการของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตารางที่ 4-28 ถึง 4-40

ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละด้านของ พนักงานโรงเรียน ในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านความเป็นรูปธรรมของ การบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	1.17	0.58	1.69	0.19
	ภายในกลุ่ม	369.00	127.02	0.34		
	รวม	371.00	128.18			
ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	2.12	1.06	3.17*	0.04
	ภายในกลุ่ม	369.00	123.16	0.33		
	รวม	371.00	125.28			
ด้านการตอบสนองต่อ ผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	6.61	3.31	5.02*	0.01
	ภายในกลุ่ม	369.00	243.18	0.66		
	รวม	371.00	249.79			
ด้านการให้ความมั่นใจแก่ ผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	7.47	3.73	5.30*	0.01
	ภายในกลุ่ม	369.00	260.15	0.71		
	รวม	371.00	267.62			
ด้านความรู้สึกและความ เข้าใจในรับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	7.77	2.00	3.88	5.08*	0.01
	ภายในกลุ่ม	282.35	369.00	0.77		
	รวม	290.12	371.00			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4.32	2.00	2.16	4.58*	0.01
	ภายในกลุ่ม	173.69	369.00	0.47		
	รวม	178.01	371.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-28 พบว่า พฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการ ตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจใน รับบริการของพนักงาน และรวมทุกด้านโรงเรียนในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับ

การศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของ LSD ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4-29 ถึง 4-33

ตารางที่ 4-29 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือ ไว้วางใจ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทบາเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับ การศึกษา

พฤติกรรมการ ให้บริการ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านความเชื่อถือ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.48	-	3.62	3.77
ไว้วางใจ	ปริญญาตรี	3.66	-	-	0.16
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.77	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่านเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มี การศึกษาระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการ ให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-30 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการศึกษาของผู้รับบริการ ของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการ ให้บริการ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านการตอบสนอง ต่อผู้รับบริการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.18	-	0.27*	0.39
	ปริญญาตรี	3.45	-	-	0.12
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.57	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-30 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการของพนักงานที่มีศักยภาพระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีศักยภาพระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีศักยภาพระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการมากกว่าพนักงานที่มีศักยภาพระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีศักยภาพระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีศักยภาพระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับพนักงานที่มีศักยภาพระดับสูงกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีศักยภาพระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีศักยภาพระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความ
มั่นใจแก่ผู้รับบริการ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

พฤติกรรมการ ให้บริการ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านการให้ความมั่นใจ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.06	-	0.28*	0.49*
แก่ผู้รับบริการ	ปริญญาตรี	3.33	-	-	0.22
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.55	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-31 พนวจ ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-32 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการ ของพนักงานโรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการให้บริการ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.92	2.92	3.17	3.52
ความเข้าใจในรับบริการ	ปริญญาตรี	-	-	0.25*	0.60*
บริการ	สูงกว่าปริญญาตรี	3.17	-	-	0.35
บริการ	สูงกว่าปริญญาตรี	3.52	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-32 พนวจ ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-33 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการ ให้บริการ	ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
รวมทุกด้าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.24	-	0.21*	0.38*
	ปริญญาตรี	3.45	-	-	0.17
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.61	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้านของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้านมากกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละด้านของพนักงานโรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นรูปธรรม ของการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.00 367.00 371.00	8.06 120.13 128.18	2.01 0.33	6.15*	0.00
ด้านความเชื่อถือ ไว้วางใจ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.00 367.00 371.00	7.89 117.39 125.28	1.97 0.32	6.17*	0.00

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	4.00	20.85	5.21	8.36*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	228.94	0.62		
	รวม	371.00	249.79			
ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	4.00	28.68	7.17	11.01*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	238.94	0.65		
	รวม	371.00	267.62			
ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	4.00	32.26	8.07	11.48*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	257.86	0.70		
	รวม	371.00	290.12			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4.00	15.94	3.98	9.02*	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.00	162.07	0.44		
	รวม	371.00	178.01			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-34 พบว่า พฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้ปัจจุบันของการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ และรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรียนในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของ LSD ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-35 ถึง 4-40

ตารางที่ 4-35 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	X	งานช่าง	งานอาหาร	งานแม่บ้าน	งานบริการ	อื่น ๆ
							3.15
ด้านความเป็นรูปธรรมของ การบริการ	งานช่าง	3.15	-	0.40*	0.41*	0.52*	0.55*
การบริการ	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.54	-	-	0.01*	0.12*	0.15*
	งานแม่บ้าน	3.55	-	-	-	0.12*	0.15*
	งานบริการส่วนหน้า	3.67	-	-	-	-	0.03*
	อื่น ๆ	3.70	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานที่มีพนักงานแผนกอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า

ตารางที่ 4-36 ผลทดสอบความต่อไปนี้ระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ของพนักงานโรงเรียน ในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	งานแม่บ้าน	งานอาหารและ เครื่องครึ่ม	อื่น ๆ	งานบริการ ส่วนหน้า
			งานช่าง	งานแม่บ้าน	งานอาหารและเครื่องครึ่ม		
ด้านความ เชื่อถือไว้วางใจ	งานช่าง	3.17	-	0.41*	0.42*	0.47*	0.53*
เชื่อถือไว้วางใจ	งานแม่บ้าน	3.58	-	-	0.01*	0.06*	0.12*
	งานอาหารและเครื่องครึ่ม	3.59	-	-	-	0.05*	0.10*
	อื่น ๆ	3.64	-	-	-	-	0.06*
	งานบริการส่วนหน้า	3.70	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-36 พนบฯ ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องครึ่ม พนักงานแผนกงานอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับ พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องครึ่ม พนักงานแผนกงานอื่น ๆ และพนักงานแผนกงานบริการ ส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องครึ่มกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ และพนักงานแผนก งานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอื่น ๆ กับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนก งานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องครึ่ม และพนักงานแผนกอื่น ๆ

ตารางที่ 4-37 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	อื่น ๆ	งานแม่บ้าน	งานบริการ	งานอาหาร
			2.74	3.03	3.537	3.50	3.51
ด้านการ ตอบสนองต่อ	งานช่าง	2.74	-	0.29*	0.63*	0.76*	0.77*
ผู้รับบริการ	อื่น ๆ	3.03	-	-	0.34*	0.47*	0.48*
	งานแม่บ้าน	3.37	-	-	-	0.13*	0.14*
	งานบริการส่วนหน้า	3.50	-	-	-	-	0.01
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.51	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-37 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแผนกงานอื่น ๆ กับพนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดย พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า ส่วนพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม มีพฤติกรรมการให้บริการด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-38 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง	อื่น ๆ	งาน แม่บ้าน	งานอาหารและ เครื่องดื่ม	งานบริการส่วน หน้า
			2.60	2.68	3.21	3.41	3.46
ด้านการให้ ความมั่นใจแก่	งานช่าง	2.60	-	0.08*	0.61*	0.81*	0.86*
ผู้รับบริการ	อื่น ๆ	2.68	-	-	0.53*	0.73*	0.78*
	งานแม่บ้าน	3.21	-	-	-	0.20*	0.25*
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.41	-	-	-	-	0.05*
	งานบริการส่วนหน้า	3.46	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-38 พนว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม แต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการมากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 4-39 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท雅เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานช่าง อื่น ๆ	งานแม่บ้าน	งานอาหารและเครื่องดื่ม	งานบริการ ส่วนหน้า	
			2.40	2.60	3.05	3.23	3.37
ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	งานช่าง อื่น ๆ	2.40	-	0.20*	0.65*	0.83*	0.97*
	งานแม่บ้าน	2.60	-	-	0.45*	0.63*	0.77*
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.05	-	-	-	0.19*	0.32*
	งานบริการส่วนหน้า	3.23	-	-	-	-	0.14*
		3.37	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-39 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านและพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ มากกว่าพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 4-40 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้าน ของ พนักงานโรงแรม ในเขตพัทบยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด

พฤติกรรมการ ให้บริการ	แผนกงานที่สังกัด	$\bar{X}$	งานซ่าง	อื่น ๆ	งานแม่บ้าน	งานอาหารและ เครื่องดื่ม	งานบริการส่วน หน้า
			2.85	3.15	3.37	3.48	3.55
รวมทุกด้าน	งานซ่าง	2.85	-	0.30*	0.52*	0.63*	0.71*
	อื่น ๆ	3.15	-		0.22*	0.33*	0.41*
	งานแม่บ้าน	3.37			-	0.11*	0.18*
	งานอาหารและเครื่องดื่ม	3.48				-	0.08*
	งานบริการส่วนหน้า	3.55					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-40 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้าน ของพนักงาน แผนกงานซ่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหาร และเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอื่น ๆ กับพนักงานแผนก งานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานแผนกงาน บริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการให้บริการรวมทุกด้าน มากกว่าพนักงานแผนกงานซ่าง พนักงานแผนก อื่น ๆ พนักงานแผนกงานแม่บ้าน และพนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 4-41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละด้านของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทบາ恒นือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

พฤติกรรมการให้บริการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นรูปธรรมของ การบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.49	0.25	0.71	0.49
	ภายในกลุ่ม	369.00	127.69	0.35		
	รวม	371.00	128.18			
ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.39	0.19	0.57	0.57
	ภายในกลุ่ม	369.00	124.90	0.34		
	รวม	371.00	125.28			
ด้านการตอบสนองต่อ ผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.16	0.08	0.12	0.89
	ภายในกลุ่ม	369.00	249.63	0.68		
	รวม	371.00	249.79			
ด้านการให้ความมั่นใจแก่ ผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.03	0.02	0.02	0.98
	ภายในกลุ่ม	369.00	267.59	0.73		
	รวม	371.00	267.62			
ด้านความรู้สึกและความ เข้าใจในผู้รับบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.08	0.04	0.05	0.95
	ภายในกลุ่ม	369.00	290.04	0.79		
	รวม	371.00	290.12			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	0.19	0.10	0.20	0.82
	ภายในกลุ่ม	369.00	177.82	0.48		
	รวม	371.00	178.01			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-41 พบว่า พฤติกรรมการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงานโรงแรมในเขตพัทบາ恒นือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงาน
โรงเรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ดังตารางที่ 4-42

ตารางที่ 4-42 ความสัมพันธ์ของบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงานโรงเรม
ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

การบริการ	พฤติกรรมให้บริการ					
	ด้านความเป็น ด้านความเชื่อถือ ด้านการให้ ด้านความรู้สึก			ต่อ	แก่	ในผู้รับบริการ
	รูปธรรมของ	ไว้วางใจ	ตอบสนอง ความมั่นใจ และความเข้าใจ			
ด้านโครงสร้าง	0.60**	0.57**	0.55**	0.52**	0.53**	0.00
ด้านมาตรฐาน	0.66**	0.62**	0.57**	0.53**	0.55**	0.00
ด้านความรับผิดชอบ	0.51**	0.48**	0.50**	0.45**	0.46**	0.00
ด้านการเห็นคุณค่า	0.61**	0.60**	0.60**	0.56**	0.60**	0.00
ด้านการสนับสนุน	0.58**	0.54**	0.49**	0.47**	0.51**	0.00
ด้านความผูกพัน	0.62**	0.55**	0.53**	0.51**	0.52**	0.00

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4-42 พบว่า บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมให้บริการ
ของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่บรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างมี
ความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศ
องค์การด้านมาตรฐานมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการ
บริการ บรรยายกาศองค์การด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้าน
ความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศองค์การด้านการเห็นคุณค่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับ
พฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศองค์การด้านการสนับสนุนมี
ความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ และบรรยายกาศ
องค์การด้านความผูกพันมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการ
บริการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง บรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษารายการการทำงานภายในองค์การตามการรับรู้ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของ พนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการของโรงแรมระดับ 4-5 ดาว ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 แห่ง รวมจำนวน พนักงานทั้งสิ้น 372 คน โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเคน (Yamane, 1973, pp. 727-728) และเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามบัญชีรายชื่อของพนักงาน เครื่องมือในการวิจัยเป็น แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ระดับการศึกษา แผนก งานที่上班 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ลักษณะตำแหน่ง เป็นแบบตรวจราชการ

ส่วนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อบรรยายกาศการทำงานภายใน องค์การ ใช้แนวคิดมิติบรรยายกาศองค์การของ Stringer (2002) โดยพัฒนามาจากแบบวัดบรรยายกาศ องค์การของ กันยา เทพสวัสดิ์ (2550) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรฐานค่า โดย กรอบคุณเนื้อหาเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ 6 ด้าน รวมจำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 ถ้ามีความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการของตนเองแก่ลูกค้า ใช้แนวคิดของ Parasuraman ที่เรียกว่า Service Quality หรือ SERVQUAL ในการวัดพฤติกรรมการให้บริการที่มีคุณภาพของพนักงาน โรงเรน โดยพัฒนามาจากแบบวัดพฤติกรรมการให้บริการของ เครื่อวัลย์ บุญสะเดา (2546) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรฐานรัดแบบประมาณค่า โดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการแก่ตนเอง 5 ด้าน รวมจำนวน 22 ข้อ

ส่วนที่ 4 ถ้ามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการตรวจสอบค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการหาค่า IOC และนำไปทดสอบใช้กับพนักงานโรงเรนระดับปฏิบัติการกับโรงเรนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด นำมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หาจากความสอดคล้องภายในของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบราช ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยายศองค์การ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และแบ่งเป็นรายด้านมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้าน โครงสร้าง เท่ากับ 0.87 ด้านมาตรฐานเท่ากับ 0.83 ด้านความรับผิดชอบ เท่ากับ 0.88 ด้านการเห็นคุณค่า เท่ากับ 0.91 ด้านการสนับสนุนเท่ากับ 0.93 และด้านความผูกพัน เท่ากับ 0.85 สำหรับแบบสอบถามพฤติกรรมการให้บริการ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และแบ่งเป็นรายด้านมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ เท่ากับ 0.92 ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ เท่ากับ 0.94 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ เท่ากับ 0.97 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ เท่ากับ 0.97 และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ เท่ากับ 0.98

จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการซื้อของวิธีการตอบแบบสอบถาม และรอรับแบบสอบถามกลับมาในวันเดียวกัน รวมจำนวนแบบสอบถามที่นำไปเก็บ 372 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 372 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทดสอบสมมุติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. หากค่าความความถี่และร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวกับบรรยายการองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี

3. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดย การเปรียบเทียบบรรยายการองค์การในแต่ละด้านที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการ โดยรวมของพนักงาน โรงแรมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การหาค่าทางสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบค่าแปรที่กำหนดได้แก่ระดับการศึกษา แผนงานที่สังกัด และระยะเวลาการปฏิบัติงาน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงาน โรงแรม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษารายการองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี ตามสถานภาพส่วนตัวของพนักงาน จำนวน 372 คน ปรากฏผล ดังนี้

ด้านระดับการศึกษา พบร่วมกับพนักงานกลุ่มด้วยกันที่ต้องแบ่งสอนตามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 63.44 รองลงมาคือ มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 32.53 และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ตามลำดับ

ด้านแผนงานที่สังกัด พบร่วมกับพนักงานกลุ่มด้วยกันที่ต้องแบ่งสอนตามส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานอยู่ในแผนงานแม่บ้าน มากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 รองลงมาคือ แผนงานอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 แผนงานบริการส่วนหน้า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.61 แผนงานช่าง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.48 และแผนงาน อื่น ๆ เช่น งานบัญชี งานบุคคล และงานคนสวน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน พบร่วมกับพนักงานกลุ่มด้วยกันที่ต้องแบ่งสอนตามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 6 ปี มากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 48.66

รองลงมาคือ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60
มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 ตามลำดับ

ผลการศึกษารายการของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
โดยภาพรวมของบรรณาการของค์การพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
มีค่าเฉลี่ยค่าวั�คิดเห็นต่อบรณาการค์การอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้างต้น พบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐาน ด้าน
โครงสร้าง และด้านการเห็นคุณค่า ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับ
จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความผูกพัน ตามลำดับ
ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ด้านมาตรฐาน พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ได้แก่ โรงเรนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้วัด
คุณภาพการบริการ ไว้อย่างชัดเจนเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านพยาบาลปรับปรุงการทำงานให้
เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอเป็นอันดับที่ 2 ท่านมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงเรนที่มี
มาตรฐาน การทำงานที่ดีเป็นอันดับที่ 3 โรงเรนกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้สูง และท่าน
ยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงเรนตั้งไว้เป็นอันดับสุดท้าย

2. ด้านโครงสร้าง พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ โรงเรนมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของพนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจนเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านมีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่
ความรับผิดชอบในงานของท่านเป็นอย่างดีเป็นอันดับที่ 2 เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานท่านรู้ดีว่า
จะต้องปรึกษาใครบ้างเป็นอันดับที่ 3 โรงเรนมีการชี้แจงโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงาน
ทราบอย่างชัดเจนเป็นอันดับที่ 4 และท่านทราบหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรน
อย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยของระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

3. ด้านการเห็นคุณค่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.32 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ การลงโทษพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบทอง
โรงเรนเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นโรงเรนให้ความสำคัญกับการให้
รางวัลกับพนักงานที่มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐานเป็นอันดับที่ 2 หัวหน้างานของ

ท่านมักจะปฏิบัติต่อลูกน้องด้วยความเสมอภาคเป็นอันดับที่ 3 หากท่านปฏิบัติตามได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชี้แจงต่อการทำงานของท่านเป็นอันดับที่ 4 และท่านมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติตามมีความเท่าเทียมเป็นอันดับสุดท้าย

4. ด้านการสนับสนุน พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการคุ้มครองจากพนักงานเก่าเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านมีความรู้สึกว่าตนเองทำงานในโรงพยาบาลอย่างอ่อนโยนเป็นอันดับที่ 2 หัวหน้างานของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานเป็นอันดับที่ 3 เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือแก่ท่านในการปฏิบัติตามเป็นอย่างดีเป็นอันดับที่ 4 และเพื่อนร่วมงานของท่านมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษาเมื่อท่านมีปัญหาเรื่องงานเป็นอันดับสุดท้าย

5. ด้านความรับผิดชอบ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาของท่านแสดงออกถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในตัวท่านเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านสามารถรับผิดชอบงานได้แม่หัวหน้างานไม่อยู่เป็นอันดับที่ 2 ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติตามได้อย่างเต็มที่เป็นอันดับที่ 3 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติตามท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันทีเป็นอันดับที่ 4 และท่านได้รับโอกาสให้แก่ไปปัญหาค้าง ๆ ด้วยตัวเองเสมอเป็นอันดับสุดท้าย

6. ด้านความผูกพัน พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ ท่านรู้สึกภักดีให้ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นโรงพยาบาลเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของท่านเป็นอันดับที่ 2 ท่านผูกพันกับโรงพยาบาลอย่างมากเป็นอันดับที่ 3 ท่านพร้อมที่จะทำงานกับโรงพยาบาลต่อไป ไม่ว่าโรงพยาบาลจะต้องเผชิญกับปัญหาใดก็ตามเป็นอันดับที่ 4 และหากท่านมีโอกาส ท่านคิดที่จะทำงานใหม่เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของตนเองของพนักงานโรงพยาบาล ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

โดยภาพรวมของพฤติกรรมการให้บริการพนักงานโรงพยาบาล ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน

ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านความเป็นรูปธรรมของกระบวนการบริการ และด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านสามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงเรนได้กำหนดไว้ เป็นอันดับที่ 2 เมื่อลูกค้ามีปัญหาท่านแสดงความใส่ใจและดึงใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้เป็นอันดับที่ 3 เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นท่านพยาบาลที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นเข้าอีกเป็นอันดับที่ 4 และท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกเป็นอันดับสุดท้าย

2. ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านรักษาระบบที่สะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ลูกค้าได้พร้อมใช้งานเสมอเป็นอันดับที่ 2 โรงเรนจัดสถานที่อย่างเหมาะสมสำหรับลูกค้าให้บริการลูกค้าเป็นอันดับที่ 3 และท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อยเป็นอันดับสุดท้าย

3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ ท่านมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอเป็นอันดับที่ 2 ท่านไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าขอเป็นอันดับที่ 4 และลูกค้าสามารถรับบริการจากท่านได้ง่ายเป็นอันดับสุดท้าย

4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ได้แก่ ท่านให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้เป็นอันดับที่ 2 ท่านสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการ ได้เป็นอันดับที่ 3 และท่านสามารถตอบคำถามของลูกค้าได้เป็นอันดับสุดท้าย

5. ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านบริการ โดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลักเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นท่านให้ความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคนเป็นอันดับที่ 2 ท่านสามารถปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคนเป็นอันดับที่ 3 ท่านเข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคนเป็นอันดับที่ 4 และท่านจดจำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้เป็นอันดับสุดท้าย

การเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างค้านมาตรฐานและรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน ไม่แตกต่างกันนั้น พบว่า ด้านโครงสร้าง ของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านมาตรฐานของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 และรวมทุกด้านของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน และรวมทุกด้านของพนักงานโรงเรน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนกงานที่สังกัด พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเห็นคุณค่า ไม่แตกต่างกัน นั้น พบว่า ด้านความผูกพันของพนักงานแผนกงาน บริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานช่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 และรวมทุกด้านของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้ากับพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานแม่บ้านกับพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่มกับพนักงานแผนกงานช่าง พนักงานแผนกงานช่างกับพนักงานแผนกงานอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบ นราฯ กองค์การด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน ด้านความผูกพัน และรวมทุกด้านของพนักงาน โรงเรียนในเขตพัท야เหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน พบร่วมกัน ไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรียน ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการของพนักงาน และรวมทุกด้าน โรงเรียนในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบร่วมกัน แต่ก็ยังมีนัยสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ไม่แตกต่างกัน นั้น พบร่วมกันความเชื่อถือไว้วางใจของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หรือกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการของพนักงานที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในรับบริการของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 และรวมทุกด้านของพนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการด้านความรูปธรรมของการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ และรวมทุกด้านของพนักงาน โรงเรียนในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนงานที่สังกัด พบร่วมกัน แต่ก็ยังมีนัยสถิติที่ระดับ .05 นั้น พบร่วมกันความเป็นรูปธรรมของการบริการของพนักงานแผนงานแผนงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนงานแม่บ้าน พนักงานแผนก

จุนอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05 ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า แผนกงานแม่บ้าน แผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม แผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05 ด้าน การให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05 ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05 และรวมทุกด้าน ของพนักงานแผนกงานบริการส่วนหน้า พนักงานแผนกงานแม่บ้าน พนักงานแผนกงานอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแผนกงานช่าง และพนักงานแผนกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสติติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และ ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ของพนักงาน โรงแรมในเขตพัท衡阳เนื้อ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน พนวจ ไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับพุติกรรมให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัท衡阳เนื้อ จังหวัดชลบุรี

บรรยากาศองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพุติกรรมให้บริการของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสติติที่ระดับ .01 โดยที่บรรยากาศองค์การด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์สูงสุดกับ พุติกรรมให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยากาศองค์การด้านมาตรฐานมี ความสัมพันธ์สูงสุดกับพุติกรรมให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยากาศองค์การ ด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพุติกรรมให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรม ของการบริการ บรรยากาศองค์การ ด้านการเห็นคุณค่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับพุติกรรมให้บริการ

ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายองค์การด้านการสนับสนุนมีความสัมพันธ์สูงสุด กับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ และบรรยายองค์การด้านความผูกพันมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 5-1 สรุปผลการอภิปรายสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
1	บรรยายองค์การของพนักงานมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	One Way ANOVA
2	พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	One Way ANOVA
3	บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation

จากตารางที่ 5-1 พบว่า บรรยายองค์การและพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และบรรยายองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

- บรรยายองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านมาตรฐาน ได้แก่ โรงแรมมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้วัดคุณภาพการบริการ ไว้อย่างชัดเจน พยายามปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอ มีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงแรมที่มีมาตรฐานการทำงานที่ดี โรงแรมกำหนดมาตรฐานการให้บริการ ไว้สูง และยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงแรมตั้งไว้

ตามลำดับ ค้านโครงสร้าง ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจน มีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในงานของท่านเป็นอย่างดี เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานท่านรู้ดีว่าจะต้องปรึกษาใครบ้าง และ โรงเรียนมีการซึ่งโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงานทราบอย่างชัดเจน ตามลำดับ และด้านการเห็นคุณค่า ได้แก่ การลงโทษพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบท่องเรียนเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอ โรงเรียนให้ความสำคัญกับการให้รางวัลกับพนักงานที่มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐาน หัวหน้างานปฏิบัติต่อลูกน้องด้วยความเสมอภาค และปฏิบัติงานได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชี้แจงต่อการทำงานของท่านและมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสนับสนุน ได้แก่ พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพนักงานเก่า มีความรู้สึกว่าตนเองทำงานในโรงเรียนนี้อย่างอบอุ่น หัวหน้างานของให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี และเพื่อนร่วมงานมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษามีอุปสรรคที่ต้องมีปัญหารือเรื่องงาน ตามลำดับ ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาของท่านแสดงออกถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ สามารถรับผิดชอบงานได้แม่หัวหน้างานไม่อยู่ มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันที และได้รับโอกาสให้แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตัวเองเสมอ ตามลำดับ และด้านความผูกพัน ได้แก่ รู้สึกภักดีมิใช่ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนนี้ โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง ผูกพันกับโรงเรียนอย่างมาก พร้อมที่จะทำงานกับโรงเรียนนี้ต่อไป ไม่ว่าโรงเรียนจะต้องเผชิญกับปัญหาใดก็ตาม และหากมีโอกาส ท่านคิดที่จะหางานใหม่ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมขององค์กรที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมและความรู้สึกของพนักงานโดยทางตรงและทางอ้อม นอกเหนือไปนี้ยังมีผลกระทบต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอีกด้วย ดังนั้นบรรยายกาศองค์การจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงานในองค์กร โดยจะส่งผลต่อความสำเร็จของบุคคลและองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนเนย์ วีแสง (2547) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะและบรรยายกาศองค์การกับความพึงพอใจในงานของพนักงาน โรงเรียนในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานระดับปฐมติการของโรงเรียนในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน จากการศึกษาพบว่าพนักงานมีการรับรู้ต่อบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่าพนักงานรับรู้บรรยายกาศองค์การด้านความรับผิดชอบ ความสามัคคี ด้านการสนับสนุนและด้านมาตรฐาน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างของงาน ด้านความขัดแย้ง

ด้วยน่วงวัลและผลตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของกินรี อินทะวงศ์ (2551, หน้า 50-63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงานโรงเรน จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานประจำในโรงเรนจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการแบ่งระดับ 5 ดาว 4 ดาว และ 3 ดาวจากสมาคมโรงเรนไทย จำนวน 9 โรงเรน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนาฯ กานาธุพันธ์ (2550 อ้างถึงใน นิหารัตน์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการรับรู้บรรยายกาศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่จะแตกต่างกับงานวิจัยของกินรี อินทะวงศ์ (2551, หน้า 50-63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงานโรงเรน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การรับรู้บรรยายกาศองค์การด้าน ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ความอนุญาต และเอกสารพยานขององค์การและความจริงกักษิของกลุ่มอยู่ในระดับสูง และมีการให้รางวัลและการลงโทษ การสนับสนุน มาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหวังและความขัดแย้งและความอคติต่อความขัดแย้งอยู่ในระดับปานกลาง

2. พฤติกรรมการให้บริการในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วย 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ได้แก่ สามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด ให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงเรนได้กำหนดไว้ เมื่อลูกค้ามีปัญหา ท่านแสดงความใส่ใจและตั้งใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้ เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ท่านพยายามที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นซ้ำอีก และท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องด้วยความรวดเร็ว ตามลำดับ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ได้แก่ รักษาระดับความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างสะอาดและพร้อมใช้งานเสมอ โรงเรนจัดสถานที่อย่างเหมาะสมสำหรับลูกค้า และท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อย ตามลำดับ และด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ได้แก่ มีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า พร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอ ไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าขอ และลูกค้าสามารถรับบริการจากท่านได้ง่าย ตามลำดับ และอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย 2 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ได้แก่ ให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพ สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการได้ และสามารถตอบคำถามของลูกค้าได้ ตามลำดับ และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ได้แก่ บริการโดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก ท่านให้ความเอาใจใส่ต่อความต้องการ

ของลูกค้าแต่ละคน สามารถปรับเปลี่ยนให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคน เข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน และจัดทำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพฤติกรรมการบริการเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการซึ่งความปักมิกจะเกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันระหว่างลูกค้ากับพนักงานผู้ให้บริการ คุ้วครองที่แสดงออกในเชิงบวก ทั้งนี้ผู้ให้บริการต้องเข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการ เพื่อเสนอสินค้าหรือบริการที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการที่มีความคาดหวังต่อการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนาเรีย มาธุพันธ์ (2550 อ้างถึงใน นิศาสตร์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการรับรู้บรรยายศาสตร์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานด้านรับน้ำเงิน เครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า พนักงานด้านรับน้ำเงินมีพฤติกรรมการให้บริการอยู่ในระดับที่สูง

3. บรรยายศาสตร์การของพนักงานโรงแรมมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าบรรยายศาสตร์การมีความสำคัญต่อทัศนคติและความพึงพอใจของพนักงานหากองค์การมีบรรยายศาสตร์การที่ดีจะทำให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นองค์การควรให้ความสำคัญของบรรยายศาสตร์การทำงานภายในองค์การ เพื่อเกิดแรงกระตุ้นให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cohen and Keren (2009, pp. 1-17) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายศาสตร์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของครูในอิสราเอล พบว่า บรรยายศาสตร์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Steer and Porter (n.d. อ้างถึงใน นิศาสตร์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 81) ที่กล่าวว่าลักษณะงานที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีอิสระเสรีสามารถใช้คุณพินิจและการตัดสินใจด้วยตัวเองในการกำหนดเวลาทำงานและวิธีปฏิบัติที่ทำให้งานนั้นเสร็จโดยไม่มีการการควบคุมจากภายนอก จะทำให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ และรู้สึกต้องการจะทุ่มเทกำลังความสามารถเพื่อทำประযุชน์ให้เก่งกว่ามีโอกาสได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ

4. พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าโรงแรมมีลักษณะการให้บริการที่เป็นทางการ โดยอาศัยพนักงานเป็นสื่อกลางในการให้บริการกับลูกค้า โดยใช้ความรู้ความสามารถและทักษะของพนักงานในกระบวนการบริการ เพราะความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นเป้าหมาย

หลักในการบริการ เพราะถ้าผู้รับบริการขอใจเก็บมันกับมาใช้บริการอีกในครั้งต่อไป ทั้งนี้พนักงานต้องเข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการเพื่อเสนอสินค้าหรือบริการที่ตรงต่อความต้องการของผู้รับบริการที่มีความคาดหวังต่อการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Arnold and Feldman (1986 อ้างถึงใน บุญพาพร ทองลาก, 2550, หน้า 76) ได้ทำการศึกษาพบว่าบรรยายกาศองค์การเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียดในการทำงาน ซึ่งหากบุคคลไม่สามารถขับยังหรือปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียดนั้น ก็อาจถ่ายทอดและแสวงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน และขับน้ำหนอนอารมณ์และจิตใจ ทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายในการทำงาน ได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลาวัณย์ ศิริคำฟู (2550, หน้า 71-80) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การ กับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงเรนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบร่วมว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานทุกด้านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน และความผูกพันต่อองค์กรทุกด้านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงเรน

5. บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงเรน เป็นไปตามสมนตฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบรรยายกาศองค์การมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์การ การเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ภายในองค์การ มีผลกระทบต่อบรรยายกาศและประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานในองค์การ การจัดการบรรยายกาศองค์การให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานนั้น จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลในองค์การมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรนและพนักงาน โรงเรนจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการเสริมสร้างบรรยายกาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นภายในองค์การ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการให้บริการของพนักงาน โรงเรน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนา อังกนุรักษ์พันธ์ (2546) ศึกษาเรื่อง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานในธุรกิจ โรงเรน เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของ โรงเรน ที่เป็นสมาชิกของสมาคม โรงเรน ไทย เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 แห่ง รวมจำนวนพนักงาน 372 คน พบร่วมว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การ พบร่วมว่า การรับรู้วัฒนธรรมองค์การมีความสัมพันธ์ กับในทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนายิกา มาธุพันธ์ (2550 อ้างถึงใน นิศารัตน์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่อง การรับรู้บรรยายกาศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับ

นนคร่องบิน บริษัทการบินไทยจำกัด(มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการบนเครื่องบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อบรรยายกาศองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พนว. อญฯ ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐาน ด้านโครงสร้าง และด้านการเห็นคุณค่า ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความผูกพัน ตามลำดับ ดังนี้นี้จึงควรให้ความสนใจกับบรรยายกาศองค์กรดังนี้

1.1 ด้านความผูกพัน โดยเฉพาะในเรื่องของการให้รางวัล หรือสั่งตอบแทนทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่ใช่ตัวเงินให้มีความเหมาะสมกับความสามารถและผลการปฏิบัติงานและเมื่อพนักงานรู้สึกว่าองค์การมีการจ่ายผลตอบแทน และปฏิบัติกับพนักงานอย่างเป็นธรรมแล้วก็จะช่วยทำให้พนักงานอยู่กับองค์กร ไม่คิดที่จะหางานใหม่ก็จะช่วยลดในเรื่องของการลาออกได้และเกิดความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรมนี้

1.2 ด้านความรับผิดชอบ ในการทำงานหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาควรที่จะให้พนักงานสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมให้อิสระในการทำงานเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในงานตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ธุรกิจโรงเรมนี้สิ่งสำคัญที่สุดก็คืองานบริการที่จะต้องทำให้ผู้มาใช้บริการพึงพอใจมากที่สุดนั้น หากพนักงานได้รับอิสระในการทำงานไม่รู้สึกว่าถูกบังคับหรือกดดันเกินไปก็จะทำงานด้วยความเพิงพอใจและเต็มใจที่จะให้บริการซึ่งจะส่งผลถึงความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการอีกด้วยในการที่หัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาสามารถอนุมายงานและความรับผิดชอบให้แก่พนักงานได้อย่างเหมาะสมจะส่งผลดีต่อองค์การหลายประการ

1.3 ด้านสนับสนุน โรงเรนควรสร้างให้เกิดบรรยายกาศการทำงานที่อบอุ่นเป็นบรรยายกาศการทำงานเป็นกลุ่มมีความเป็นมิตรและการเป็นกลุ่มสังคมแบบไม่เป็นทางการความอบอุ่นและความเป็นมิตรที่มีอยู่ภายในองค์การจะช่วยลดความกังวลใจในส่วนที่เกี่ยวกับงานและก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีได้ ธุรกิจโรงเรมนี้การบริการห้องพักหนึ่งห้องนั้นจะต้องมีการเกี่ยวข้องกับหมายฯ ฝ่ายร่วมกันซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีการที่

พนักงาน โรงเรียนมีการรับรู้ว่าเพื่อนร่วมงานมีความเป็นมิตร มีความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการทำงาน สามารถขอคำปรึกษาได้ทั้งจากเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างาน ได้ตลอดผู้บังคับบัญชา ควรมีการสนับสนุนให้พนักงานมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ มีการพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งซึ่งต้องทำอย่างยุติธรรมตามผลการปฏิบัติงานจริง เพื่อทำให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการที่จะใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

2. จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อพฤติกรรมการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พนวฯ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ และด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ตามลำดับ และอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย 2 ข้อ ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ตามลำดับ ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับพฤติกรรมการให้บริการ ในปัจจัยดังนี้

2.1 ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ พนักงานควรจะจำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้า เข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน ปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้า ความต้องการความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน และควรคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก

2.2 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ควรให้การพัฒนาตนของพนักงานเพิ่มขึ้น เพื่อพนักงานจะ ได้สามารถตอบคำถามของลูกค้าแก่ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการ ตลอดจนสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงเรียนเพียงกลุ่มอาชีพเดียว การศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษากับพนักงานที่ให้บริการในกลุ่มอาชีพอื่นด้วยว่า ปัจจัยบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการให้บริการของพนักงาน หรือไม่หรืออาจมีการเปรียบเทียบกลุ่มอาชีพ 2 กลุ่มว่าระดับบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละกลุ่มอาชีพแตกต่างกันหรือไม่

2. จากการศึกษาในเรื่องนี้ ควรจะมีการศึกษาขยายผลเพิ่มเติมกับโรงเรียนระดับอื่น ๆ ที่ต่างกว่า 4 ดาวลงมา หรือศึกษาเปรียบเทียบกับสำหรับโรงเรียนในแต่ละระดับ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบและปรับปรุงบรรยายกาศในการทำงานให้เอื้อต่อการทำงานของพนักงานในการที่จะให้บริการที่มีคุณภาพแก่ลูกค้า

บูรณาการ

กรมที่ดิน. (2549). หัวใจสำคัญของการให้บริการประชาชน. กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ กรมที่ดิน.

กินรี อินทะวงศ์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและ ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน โรงเรียนจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เครือวัลย์ บุญสะเดชา. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริการของเจ้าหน้าที่บริการลูกค้า บริษัท แอดวานซ์ อินฟอร์ เซอร์วิส จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จรัจจิต์ ราดา. (2525). บรรยายกาศองค์การ: ศึกษาเบื้องต้นเพื่อระหว่างสถาบันอุดมศึกษาสอนกับ มหาวิทยาลัยของรัฐ (ในส่วนกลาง). วิทยานิพนธ์วิชากำลังมหาบัณฑิต, สาขาวิชากำลัง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ. (2540). จิตวิทยาการบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสูงทักษิณราชวิทยาลัย.

ชวนา อังคณุรักษ์พันธุ์. (2546). การรับรู้ผู้คนขององค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน ในธุรกิจ โรงเรียนเขตเมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การจัดการทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนเนยถ์ มีแสง. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะและบรรยายกาศองค์การกับ ความพึงพอใจในงานของพนักงาน โรงเรียนใน ambitus ทางการศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิต วิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.

ชั้นกนล พรมวนิช. (2552). กลไกการจัดการปัญหาการรับรู้บรรยายกาศองค์การและความเมื่อยล้า ทางกายภาพและอิติใจของพนักงานกลุ่ม กลุ่มสำนักงานและพนักงานกลุ่มบัญชิดการ ใน โรงเรียนอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

ชูกลีน อุ่นวิจิตร. (2548). เอกสารคำสอนรายวิชาหลักการ โรงเรียน. เชียงราย: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- นัตรุยaph เสนอใจ. (2548). การจัดอย่างและการตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: ชีเอ็คยูเคชั่น.
- นัญชสารณ์ กาญจนศิลปานนท์. (2554). ความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพบุคลากรในธุรกิจโรงแรม.
- คณะศิลปศาสตร์, สาขาวิชาจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธารทิพย์ ทาภิ. (2549). การจัดการงานส่วนหน้าของโรงแรม. กรุงเทพฯ: ชีเอ็คยูเคชั่น.
- ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อุชยา. (2547). การตลาดสำหรับการบริการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงค์นุช ศรีธนานันต์. (2548). การโรงแรมเมืองต้น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- นายกาน มาธุพันธ์. (2550). การรับรู้บรรยายองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานตอนรับแขกต่างดิน บริบทการบิน จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิติยา พงษ์พานิช. (2537). การวิเคราะห์พฤติกรรมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่รัฐศึกษา เปรียบเทียบกรณีสำนักงานเขตเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิภารัตน์ เมืองอินทร์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายองค์การกับพฤติกรรมองค์การในโรงแรมจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเสริน หุตตะแพท์ และคณะ. (2550). แผนกแม่บ้านของโรงแรม: เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการและเทคนิคการบริการในงานโรงแรม หน่วยที่ 12. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชา แแดงโอล์น. (2549). การบริหารจัดการและปฏิบัติงานโรงแรมศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ปิยพรผล กลั่นกลื่น. (2546). การปฏิบัติงานและการจัดการส่วนหน้าของโรงแรม. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.
- พกภรณ์ เพียรล้อต. (2551). คุณภาพชีวิตในการทำงานและคุณภาพการบริการของพนักงานโรงแรมในสำนักงานเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนักงานฝ่ายบุคคล. (2555, 16 มิถุนายน). โรงแรมในเขตพักอาศัย จังหวัดชลบุรี. สัมภาษณ์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.

พัชรินทร์ กีรติวินิจฉกุล และคณะ. (2553). ความต้องการการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรธุรกิจโรงพยาบาลลัยราชภัฏ เชตกรุงเทพมหานคร. คณะวิทยาการจัดการและคณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

พระราชนูญสูติโรงเรียน. (2547). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 70 ก วันที่ 12 พฤษภาคม 2547. มาตรา 13-29.

ณัฐรัตน์ แก้วแสนสวาย. (2550). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการบริการของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเอกชน กรณีศึกษา: โรงพยาบาลรัตนเวช (เด็ก) พิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขางุทธศาสตร์การพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการและเทคโนโลยีการบริการในโรงพยาบาล. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

_____. (2540). เอกสารการสอนชุดการพัฒนาบุคลากรในงานโรงพยาบาลและภัตตาคาร. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

_____. (2540). เอกสารการสอนชุดประสบการณ์วิชาชีพการโรงพยาบาลและภัตตาคาร. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

_____. (2540). เอกสารการสอนชุดการวิเคราะห์ระบบการจัดการงานโรงพยาบาลและภัตตาคาร. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

ยุภาพร ทองลาก. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการสอนค์การกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูในชั้นหัวดับต้านี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รัตนา ศิริพาณิช. (2533). หลักการสร้างแบบสอบถามวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์. หน้า 158.

รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2550). มนุษยสัมพันธ์: พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ (*Human Relation: Human Behavior Organization*). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วีรพงษ์ เนลิมิรัตน์. (2539). คุณภาพในงานบริการ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

วุฒิกร เทียงธรรม. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาล อำนาจเขตพะจะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- วัชรินทร์ วิจิตรวงศ์. (2548). การรับผู้บรรยายขององค์การกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต: กรณีศึกษาระบบทุนเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคใต้ ประเทศไทย. รายงานการวิจัย
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมยศ นาเวีกุร. (2536). การบริหาร กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- _____. (2539). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมาคมโรงแรมไทย. (2555). วันที่ค้นข้อมูล 16 มิถุนายน 2555 เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaihotels.org/thaihotels/members/list/Pattaya.htm>
- สุลาวดี ศิริคำฟู. (2550). คุณภาพชีวิตในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการ
บริการของพนักงานโรงแรมในอันดับเมืองเชียงใหม่. การศึกษาแบบอิสระวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาอุดสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อดุลย์ ชาตรุคงคุณ. (2546). การตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: จีเอ็มบุ๊คชั้น.
- Antony, F. J. & Ghosh, S. (2004). Evaluating service quality in a UK hotel chain: a Case Study.
International Journal of Contemporary Hospitality Management, 16, 6, 380-384.
- Berry, L. L. (1980). Service marketing is different. *Business Magazine*, 30, 24-28.
- Brown, W., & Moberg, D. (1980) *Organizational Theory and Management: A Macro Approach*.
New York: Wiley and Sons.
- Cohen, A. & Keren, D. (2009). Does climate matter? An examination of the Relationship
between organizational climate and OCB among Israeli teachers. [Electronic
version]. *The Service Industries Journal*, 1, 1-17.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Herris, M. D. & Desimon L. R. (1994). *Human Resource Development*. Florida: The Dryden
Press.
- Howell, D. C. (1992). *Statistical Methods for Psychology*. Boston: PWS-Kent.
- Keith, D. (1972). *The Behavior at Work* (4th ed.). New York: McGraw – Hill.
- Lau, P. M.; Abdolali, K. A. and David, Y. G. F. (2005). Service quality: A study of the luxury
hotels in Malaysia. *The Journal of American Academy of Business*, 7 (2), 46-55.
- Likert, R., & Likert, J. (1976). *New Way of Managing Conflict*. New York: McGraw – Hill.

- Litwin, G. H., & Stringer, R. A. (1986). *Motivation and Organization Climate*. Boston: Harvard University.
- Natthakun, H. (2005). *Leadership, Organizational Climate, Job Empowerment, and Service Quality Management of Head Nurses in Regional and General Hospitals in The Central Region*. Master of Science major in Public Health Nursing, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.
- Parasuraman A., Zeithaml; V. A. & Berry, Leonard L. (1985). A conceptual model of service quality and its implications for future research. *Journal of Marketing*, 49,(4), 41-50.
- _____. (1988). Servqaul: A multiple-item scale for measuring consumer perceptions of service quality. *Journal of Retailingm*, 64 (1), 12-14.
- Parasuraman, A. & Berry, L. (1990). *Delivering Quality Service : Balanceing Customer Perception and Expectation*. New York: The free press.
- Steers, R. M. & Poter, L. (1979). *Motivation and Work Behavior*. New Jersey: Prencetice-Hall.
- Stringer, R. A. (2002). *Leadership and Organizational Climate: The Cloud Chamber Effect*. Upper Saddle River, CA: Prentice- Hill.
- Vardi, Y. (2001). The effects of organization and ethical climate on misconduct at work. *Journal of Business Research*, 29(4), 325-337.
- Yamane, T. (1973). Statistics: *An Introductory Analysis* (2nd ed). Tokyo: John Weatherhill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว สำนักงานคณบดี โทร. ๒๓๓๐
ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๑๐๗๙๗ วันที่๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ดร.ชนิษฐา ภักดีวงศ์

ด้วย นายพิพิกร เที่ยงธรรม รหัสประจำตัว ๕๕๙๒๐๐๘๔ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมุชย์ ภาคพิเศษ ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมระดับ ๔ - ๕ ดาว ในเขตพัฒนาเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร.กัญจนวลัย นนท์แก้ว แฟร์รี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณาฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามากับหนังสือ นี้ด้วย

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

อํารักษ์ ภักดีวงศ์

(ดร.อิสรารัตน์ พลนารักษ์)

รองคณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว รักษาการแทน

คณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว ส้านักงานคณบดี โทร. ๒๓๓๐
ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๑๐๘ ๙๙ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน อาจารย์วรรณภา วิจิตรบรรยา

ด้วย นายวุฒิกิร เที่ยงธรรม รหัสประจำตัว ๕๔๔๖๐๐๘๘ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร
การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมบุษย์ ภาคพิเศษ ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยบรรยายของค่าผลิตภัณฑ์ที่บริการของหนังสือกิจกรรมระดับ ๔ - ๕ ดาว ในเขต
พัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร.กัญจนวนลัย นนทแก้ว แฟร์รี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ใน
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณาฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญใน
การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้แนบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากับหนังสือ
นี้ด้วย

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้
และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ดร.อิสราภรณ์ พลนารักษ์

(ดร.อิสราภรณ์ พลนารักษ์)

รองคณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว รักษาการแทน

คณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/๑๐๗๙๖

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๖ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา อิงอาจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจข้อมูล

ด้วย นายวุฒิกร เที่ยงธรรม รหัสประจำตัว ๕๕๖๐๐๘๔ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบรรยายการคงค่าการกันทรายกิจกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเรียนระดับ ๔ - ๕ ดาว ในเขตพัทฯ แห่งนี้ จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร.กัญจนาวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะฯ พิจารณาเห็นว่าทำเป็นสู่ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร.วิสราภรณ์ พลนาวัชร์

(ดร.วิสราภรณ์ พลนาวัชร์)

รองคณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว รักษาการแทน

คณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานคณบดี
โทร. ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๓๐
โทรสาร ๐ ๓๘๑๐ ๒๔๕๕๙

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๒๐๗๙

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยนรภा
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน คุณนิศารัตน์ ชินชนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจข้อมูล

ด้วย นายวุฒิกร เพียงธรรม รหัสประจำตัว ๕๕๒๒๐๐๔๔ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรบุคคล ภาคพิเศษ ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่องความลับพันธ์ ระหว่างปัจจัยบรรยายทางคองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของหน่วยงานโรงเรียนระดับ ๔ - ๕ ดาว ในเขต พัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร.กัญจนวนิช นนท์แก้ว แฟร์รี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะกรรมการเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร.อิสรารัตน์ พลนารักษ์

(ดร.อิสรารัตน์ พลนารักษ์)

รองคณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว รักษาการแทน

คณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนรภा

สำนักงานคณบดี
โทร. ๐ ๓๘๓๐ ๒๗๗๐
โทรสาร ๐ ๓๘๓๐ ๒๔๕๙

ที่ สค ๖๖๐๓๑/๑๐๗๒

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

๗๗ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน คุณจิราวรรณ โอลล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจข้อมูล

ด้วย นายอุพักร เที่ยงธรรม รหัสประจำตัว ๕๕๙๒๐๐๘๔ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรัฐมนตรี ภาคพิเศษ ได้เสนอวิทยานิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของหนังงานโรงเรียมระดับ ๔ - ๕ คลา ในเขตพัฒนาเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร.กัญจนวัลย์ นนท์แท้ แฟร์รี่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณาฯ พิจารณาเห็นว่าทำเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย

คณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร.สุวัฒนา พ่วงพัน

(ดร.อิสรภาพน์ พลนาวิกา)

รองคณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว รักษาการแทน

คณบดีคณะกรรมการจัดการและกิจกรรมท่องเที่ยว ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานคณบดี
โทร. ๐ ๓๘๓๐ ๒๓๓๐
โทรสาร ๐ ๓๘๓๐ ๒๔๕๕

ภาคผนวก ฯ

รายงานการผู้ทรงคุณวุฒิ

— รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา อิงออาจ อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ดร. ชนิษฐา กักดีวงศ์ อาจารย์ประจำคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.วรรณภา วิจิตรจารยา อาจารย์ประจำคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
4. คุณนิควรัตน์ ชื่นชนะ ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด โรงพยาบาล โรงพยาบาลบุรี รสชาติ เกาะสมุย
5. คุณจิราวรรณ โอบคง ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลเรโนซองส์ เกาะสมุย
รีสอร์ฟ แอนด์ สปา

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ตารางที่ ค-1 ผลการตรวจสอบคู่อัตราร่วมความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

บรรยายการของค์กการ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	1	2	3	4	5		
ด้านโครงสร้าง							
1. โรงพยาบาลกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานทุกคนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
2. ท่านมีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในงานของท่านเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
3. เมื่อเกิดปัญหานในการทำงานท่านรู้ดีว่าจะต้องปรึกษาใครบ้าง	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช่ได้
4. โรงพยาบาลชี้แจงโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงานทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
5. ท่านทราบหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่างๆ ในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
ด้านมาตรฐาน							
6. โรงพยาบาลกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ดัคุณภาพการบริการไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
7. ท่านพยายามปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
8. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานการทำงานที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
9. โรงพยาบาลกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้สูง	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช่ได้
10. ท่านยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลตั้งไว้	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช่ได้

บรรยายค่าศูนย์ค่า	จำนวนผู้เขี่ยวยา					ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
	1	2	3	4	5		
ด้านความรับผิดชอบ							
11. ผู้บังคับบัญชาของท่านแสดงออกถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในตัวท่าน	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช่ได้
12. ท่านได้รับโอกาสให้แก่ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตัวเองเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
13. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันที	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช่ได้
14. ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
15. ท่านสามารถรับผิดชอบงานได้แม้หัวหน้างานไม่อยู่	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช่ได้
ด้านการเห็นคุณค่า							
16. หัวหน้างานของท่านมักจะปฏิบัติต่อลูกน้องด้วยความเสมอภาค	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช่ได้
17. โรงเรียนให้ความสำคัญกับการให้รางวัลกับพนักงานที่มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
18. การลงโทษพนักงานที่ทำผิดกฎระเบียบท่องโรงเรียนเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
19. หากท่านปฏิบัติงานได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชมต่อการทำงานของท่าน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
20. ท่านมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
ด้านการสนับสนุน							
21. พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพนักงานเก่า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้

บรรยายกาศองค์การ	จำนวนผู้เขี่ยวชาญ					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	1	2	3	4	5		
ด้านการสนับสนุน							
22. ท่านมีความรู้สึกว่าตนของทำงานในโรงพยาบาลนี้อย่างอบอุ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23. เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือแก่ท่านในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24. เพื่อนร่วมงานของท่านมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษามาเมื่อท่านมีปัญหารือเรื่องงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25. หัวหน้างานของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
ด้านความผูกพัน							
26. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลนี้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27. หากท่านมีโอกาส ท่านคิดที่จะทำงานใหม่	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
28. ท่านผูกพันกับโรงพยาบาลอย่างมาก	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
29. โรงพยาบาลเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของท่าน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
30. ท่านพร้อมที่จะทำงานกับโรงพยาบาลนี้ต่อไป ไม่ว่าโรงพยาบาลจะต้องเผชิญกับปัญหาใดก็ตาม	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้

พฤติกรรมการให้บริการ	จำนวนผู้เขี่ยวชาญ					ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	1	2	3	4	5		
ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ							
1. โรงพยาบาลที่อย่างเหมาะสมสำหรับให้บริการลูกค้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
2. ท่านจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับลูกค้าให้พร้อมใช้งานเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
3. ท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อย	+1	+1	0	0	+1	0.60	ใช่ได้
4. ท่านรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ							
5. ท่านสามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลากำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
6. เมื่อลูกค้ามีปัญหา ท่านแสดงความใส่ใจและดึงใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
7. ท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องดังต่อไปนี้	+1	0	+1	0	+1	0.60	ใช่ได้
8. ท่านให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงพยาบาลกำหนดไว้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช่ได้
9. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ท่านพยายามที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นซ้ำอีก	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช่ได้
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ							
10. ลูกค้าสามารถมารับบริการจากท่านได้ง่าย	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช่ได้
11. ท่านพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
12. ท่านมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
13. ท่านไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าร้องขอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้

พฤติกรรมการให้บริการ	จำนวนผู้เขี่ยวชาญ					ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
	1	2	3	4	5		
ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ							
14. ท่านสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช่ได้
15. ท่านสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
16. ท่านให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
17. ท่านสามารถตอบคำถามของลูกค้าได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ							
18. ท่านให้ความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
19. ท่านบริการโดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
20. ท่านสามารถปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
21. ท่านจดจำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
22. ท่านเข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช่ได้

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าอ่านอาจจำแนกรายชื่อ^๑
ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

บรรยายกาศองค์การ

ค้านโครงสร้าง		ค้านมาตรฐาน		ค้านความรับผิดชอบ		ค้านการเห็นคุณค่า		ค้านการสนับสนุน		ค้านความผูกพัน	
ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r
1.	.69	6.	.66	11.	.78	16.	.73	21.	.71	26.	.82
2.	.69	7.	.67	12.	.69	17.	.79	22.	.71	27.	.25
3.	.70	8.	.68	13.	.73	18.	.74	23.	.73	28.	.74
4.	.71	9.	.66	14.	.75	19.	.77	24.	.71	29.	.72
5.	.51	10.	.68	15.	.72	20.	.38	25.	.72	30.	.66

พฤติกรรมการให้บริการ

ค้านความเป็นรูปธรรมของกระบวนการ		ค้านความเชื่อถือไว้วางใจ		ค้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ		ค้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ		ค้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	
ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r
1.	.64	5.	.77	10.	.87	14.	.88	18.	.92
2.	.75	6.	.83	11.	.90	15.	.88	19.	.90
3.	.85	7.	.83	12.	.88	16.	.82	20.	.88
4.	.79	8.	.86	13.	.91	17.	.84	21.	.84
		9.	.79					22.	.85

ตารางที่ ง-2 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น
บรรยายกาศองค์การ	30	0.96
1. ด้านโครงสร้าง	5	0.87
2. ด้านมาตรฐาน	5	0.83
3. ด้านความรับผิดชอบ	5	0.88
4. ด้านการเห็นคุณค่า	5	0.91
5. ด้านการสนับสนุน	5	0.93
6. ด้านความผูกพัน	5	0.85
พฤติกรรมการให้บริการ	22	0.98
1. ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ	4	0.92
2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	5	0.94
3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	4	0.97
4. ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ	4	0.97
5. ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	5	0.98

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง บรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야เหนือ
จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง กfurวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ ศึกษาบรรยายกาศองค์การและพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อจะสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงบรรยายกาศองค์การและพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน ทั้งเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ
แบบสอบถามชุดนี้ มีทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบคำถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับดัวท่าน

1. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี	

2. แผนกงานที่สังกัด

☐ 1. งานบริการล้วนหน้า	☐ 2. งานแม่บ้าน
☐ 3. งานอาหารและเครื่องดื่ม	☐ 4. งานซ่อม
☐ 5. อื่นๆ	

3. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในอาชีพโรงแรม
1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี   2. มากกว่า 3 ปีแต่ไม่เกิน 6 ปี
3. มากกว่า 6 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับด้านที่มีผลต่อความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

4 หมายถึง มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อบรรยายกาศองค์การ

3 หมายถึง มีความคิดเห็นค่อนข้างเห็นด้วยต่อบรรยายกาศองค์การ

2 หมายถึง มีความคิดเห็นที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยต่อบรรยายกาศองค์การ

1 หมายถึง มีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยต่อบรรยายกาศองค์การ

ลำดับ	บรรยายกาศองค์การ	ระดับความสำคัญ			
		4	3	2	1
ด้านโครงสร้าง					
1.	โรงแรมมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจน				
2.	ท่านมีความเข้าใจถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในงานของท่านเป็นอย่างดี				
3.	เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานท่านรู้ดีว่าจะต้องปรึกษาใครบ้าง				
4.	โรงแรมมีการชี้แจงโครงสร้างการบริหารงานให้พนักงานทราบอย่างชัดเจน				
5.	ท่านทราบหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่างๆ ในโรงแรมอย่างชัดเจน				

ลำดับ	บรรยายภาคองค์การ	ระดับความสำคัญ			
		4	3	2	1
ด้านมาตรฐาน					
6.	โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้วัดคุณภาพการบริการไว้อย่างชัดเจน				
7.	ท่านพยาบาลปรับปรุงการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานอยู่เสมอ				
8.	ท่านมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานในโรงเรียนที่มีมาตรฐานการทำงานที่ดี				
9.	โรงเรียนกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้สูง				
10.	ท่านยอมรับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่โรงเรียนตั้งไว้				
ด้านความรับผิดชอบ					
11.	ผู้บังคับบัญชาของท่านแสดงออกถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในตัวท่าน				
12.	ท่านได้รับโอกาสให้แก่ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตัวเองเสมอ				
13.	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานท่านสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ทันที				
14.	ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่				
15.	ท่านสามารถรับผิดชอบงานได้แม่หัวหน้างานไม่อู้				
ด้านการเห็นคุณค่า					
16.	หัวหน้างานของท่านมักจะปฏิบัติต่อคุณน้องด้วยความเสมอภาค				
17.	โรงเรียนให้ความสำคัญกับการให้รางวัลกับพนักงานที่มีผลปฏิบัติงานดีเด่นหรือเป็นไปตามมาตรฐาน				
18.	การลงทะเบียนพนักงานที่ทำผิดกฎหมายของโรงเรียนเป็นไปอย่างยุติธรรมเสมอ				

ลำดับ	บรรยายภาคองค์การ	ระดับความสำคัญ			
		4	3	2	1
	ด้านการเห็นคุณค่า				
19.	หากท่านปฏิบัติงานได้ดี ผู้บังคับบัญชาจะให้คำชมต่อ การทำงานของท่าน				
20.	ท่านมีความเห็นว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการ ปฏิบัติงานมีความเหมาะสม				
	ด้านการสนับสนุน				
21.	พนักงานใหม่ที่เข้ามาทำงานจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากพนักงานเก่า				
22.	ท่านมีความรู้สึกว่าตนเองทำงานในโรงเรมนี้อย่างอบอุ่น				
23.	เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือแก่ท่านในการปฏิบัติงาน เป็นอย่างดี				
24.	เพื่อนร่วมงานของท่านมักจะรับฟังหรือให้คำปรึกษามีเมื่อ ท่านมีปัญหาเรื่องงาน				
25.	หัวหน้างานของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน				
	ด้านความผูกพัน				
26.	ท่านรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรมนี้				
27.	หากท่านมีโอกาส ท่านคิดที่จะหางานใหม่				
28.	ท่านผูกพันกับโรงเรમอย่างมาก				
29.	โรงเรມเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของท่าน				
30.	ท่านพร้อมที่จะทำงานกับโรงเรມนี้ต่อไป ไม่ว่าโรงเรມ จะต้องเผชิญกับปัญหาใดก็ตาม				

ตอนที่ 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับพุทธิกรรมการให้บริการ

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับด้านที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 4 หมายถึง มีพุทธิกรรมการให้บริการทุกรั้ง
- 3 หมายถึง มีพุทธิกรรมการให้บริการบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง มีพุทธิกรรมการให้บริการบางครั้ง
- 1 หมายถึง มีพุทธิกรรมการให้บริการนานๆ ครั้ง

ลำดับ	พุทธิกรรมการให้บริการ	ระดับความสำคัญ			
		4	3	2	1
ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ					
1.	โรงแรมจัดสถานที่อย่างเหมาะสมสำหรับให้บริการลูกค้า				
2.	ท่านจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับลูกค้าให้พร้อมใช้งานเสมอ				
3.	ท่านแต่งกายประณีต สะอาดเรียบร้อย				
4.	ท่านรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณที่ให้บริการ				
ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ					
5.	ท่านสามารถให้บริการได้เสร็จเรียบร้อยตามเวลากำหนด				
6.	เมื่อลูกค้ามีปัญหา ท่านแสดงความใส่ใจและตั้งใจที่จะช่วยแก้ปัญหาให้				
7.	ท่านให้บริการได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ริ้วแรก				
8.	ท่านให้บริการกับลูกค้าตรงมาตรฐานที่โรงแรมได้กำหนดไว้				
9.	เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ท่านพยายามที่จะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดนั้นซ้ำอีก				

ลำดับ	พฤติกรรมมุ่งให้บริการ	ระดับความสำคัญ			
		4	3	2	1
	ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ				
10.	ลูกค้าสามารถมารับบริการจากท่านได้ง่าย				
11.	ท่านพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเสมอ				
12.	ท่านมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้า				
13.	ท่านไม่เคยปฏิเสธงานที่ลูกค้าไว้วางใจ				
	ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ				
14.	ท่านสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้				
15.	ท่านสามารถแก่ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการได้				
16.	ท่านให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความสุภาพ				
17.	ท่านสามารถตอบคำถามของลูกค้าได้				
	ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ				
18.	ท่านให้ความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน				
19.	ท่านบริการโดยคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก				
20.	ท่านสามารถปรับวิธีการให้บริการตามความแตกต่างของลูกค้าแต่ละคน				
21.	ท่านจัดจำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้าแต่ละคนได้				
22.	ท่านเข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคน				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่กรุณาตอบแบบสอบถาม